

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

I Informācija

Komisija

2006/C 305/01	Euro maiņas kurss	1
2006/C 305/02	Informācija par sūdzību 2005/4347	2
2006/C 305/03	Dalībvalstu paziņotās informācijas kopsavilkums par valsts atbalstu saskaņā ar Komisijas 2004. gada 8. septembra Regulu (EK) Nr. 1595/2004 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam, ko piešķir maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar zvejniecības produktu ražošanu, pārstrādi un tirdzniecību ⁽¹⁾	3
2006/C 305/04	Valsts atbalsts ir atļauts saskaņā ar EK Līguma 87. un 88. panta noteikumiem — Gadījumi, pret kuriem Komisijai nav iebildumu ⁽¹⁾	8
2006/C 305/05	Komisijas paziņojums saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 2408/92 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto procedūru — Sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību noteikšana attiecībā uz Itālijas iekšējo regulāro gaisa satiksmi ⁽¹⁾	13
2006/C 305/06	Vadlīnija par īpašo izlietošanu “rūpnieciskai ražošanai”, kas nosaka piemērošanas nosacījumus atsevišķām Norvēģijas vai Islandes izcelsmes zvejniecības produktiem noteiktajām tarifa kvotām ⁽¹⁾	16
2006/C 305/07	Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju (Lieta Nr. COMP/M.4455 — Schmolz + Bickenbach/Swiss Steel) ⁽¹⁾	17
2006/C 305/08	Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju (Lieta Nr. COMP/M.4449 — KKR/SIF (Tarkett)) ⁽¹⁾	17
2006/C 305/09	Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju (Lieta Nr. COMP/M.4239 — Plastic Omnium/Inopart) ⁽¹⁾	18

EIROPAS EKONOMISKĀ ZONA

EBTA Uzraudzības iestāde

2006/C 305/10	EBTA Uzraudzības iestādes paziņojums par EBTA Uzraudzības iestādes un EBTA valstu tiesu sadarbību attiecībā uz EEZ līguma 53. un 54. panta piemērošanu	19
2006/C 305/11	Norvēģijas iestāžu paziņojums par reģionāli diferencētām sociālās nodrošināšanas iemaksām — EBTA Uzraudzības iestāde ir nolēmusi necelt iebildumus pret paziņoto pasākumu	32
2006/C 305/12	Valsts iepirkuma jomā noteiktās robežvērtības	33
2006/C 305/13	EBTA Uzraudzības iestādes paziņojums par neformāliem ieteikumiem attiecībā uz jauniem jautājumiem, kas rodas atsevišķos gadījumos par EEZ līguma 53. un 54. pantu (ieteikumu vēstules)	34
2006/C 305/14	Valsts atbalsta apstiprināšana saskaņā ar EEZ Līguma 61. pantu un Uzraudzības iestādes un Tiesas izveidošanas nolīguma 3. protokola I daļas 1. panta 3. punktu — EBTA Uzraudzības iestādes lēmums necelt iebildumus	38
2006/C 305/15	Uzaicinājums iesniegt apsvērumus saskaņā ar 3. protokola I daļas 1. panta 2. punktu Uzraudzības un Tiesas nolīgumā par valsts atbalstu attiecībā uz Norvēģijas PVN kompensācijas akta 3. panta piemērošanu	39

II *Sagatavošanas dokumenti*

.....

III *Paziņojumi***Komisija**

2006/C 305/16	Uzaicinājums privātpersonām piedalīties datubāzes izveidē, kurā apkopotu ziņas par iespējamiem neatkarīgiem ekspertiem, kas palīdzētu Komisijas dienestiem veikt ar Septīto PTA pamatprogrammu saistītos uzdevumus	52
2006/C 305/17	Uzaicinājums organizācijām iesniegt sarakstus ar iespējamiem neatkarīgiem ekspertiem, kuri palīdzētu Komisijas dienestiem veikt ar Septīto PTA pamatprogrammu saistītos uzdevumus	54

I

(Informācija)

KOMISIJA

Euro maiņas kurss ⁽¹⁾

2006. gada 13. decembris

(2006/C 305/01)

1 euro =

Valūta			Maiņas kurss		
USD	ASV dolārs	1,3265	SIT	Slovēnijas tolērs	239,68
JPY	Japānas jēna	155,34	SKK	Slovākijas krona	34,775
DKK	Dānijas krona	7,4534	TRY	Turcijas lira	1,8919
GBP	Lielbritānijas mārciņa	0,67280	AUD	Austrālijas dolārs	1,6811
SEK	Zviedrijas krona	9,0407	CAD	Kanādas dolārs	1,5273
CHF	Šveices franks	1,5951	HKD	Hongkongas dolārs	10,3094
ISK	Islandes krona	91,76	NZD	Jaunzēlandes dolārs	1,9172
NOK	Norvēģijas krona	8,1520	SGD	Singapūras dolārs	2,0421
BGN	Bulgārijas leva	1,9558	KRW	Dienvidkorejas vons	1 223,76
CYP	Kipras mārciņa	0,5781	ZAR	Dienvidāfrikas rands	9,2630
CZK	Čehijas krona	27,880	CNY	Ķīnas juāņa renminbi	10,3819
EEK	Igaunijas krona	15,6466	HRK	Horvātijas kuna	7,3579
HUF	Ungārijas forints	253,48	IDR	Indonēzijas rūpija	12 031,36
LTL	Lietuvas lits	3,4528	MYR	Malaizijas ringits	4,7018
LVL	Latvijas lats	0,6973	PHP	Filipīnu peso	65,536
MTL	Maltas lira	0,4293	RUB	Krievijas rublis	34,7980
PLN	Polijas zlots	3,8008	THB	Taizemes bats	46,783
RON	Rumānijas leja	3,4247			

⁽¹⁾ Datu avots: atsaucies maiņas kursu publicējusi ECB.

Informācija par sūdzību 2005/4347

(2006/C 305/02)

Komisija 2006. gada 18. oktobrī nosūtīja papildu vēstuli oficiālam paziņojumam sakarā ar sūdzību 2005/4347. Sīkākai informācijai skatīt internetā versiju itāļu valodā:

http://ec.europa.eu/community_law/complaints/multiple_complaints/doc/2-2005-4347_it.pdf

Dalībvalstu paziņotās informācijas kopsavilkums par valsts atbalstu saskaņā ar Komisijas 2004. gada 8. septembra Regulu (EK) Nr. 1595/2004 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam, ko piešķir maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar zvejniecības produktu ražošanu, pārstrādi un tirdzniecību

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/C 305/03)

Atbalsta Nr.: XF 5/06

Paskaidrojumi: Saskaņā ar Igaunijas Zemkopības ministra aktu Nr. 43/2006 atzītām ražotāju grupām darbības uzsākšanai un administratīvo izdevumu segšanai maksā kompensāciju. Šim mērķim valsts budžetā ir paredzēta atbalsta summa 2 450 000 EEK (156 584 EUR) apmērā. Uz atbalstu var pretendēt ražotāju organizācijas, kas atzītas iepriekšējā kalendārajā gadā saskaņā ar Zivsaimniecības tirgus organizācijas likumu

Dalībvalsts: Igaunijas Republika

Atbalsta shēmas nosaukums: Darbības uzsākšanas atbalsts zivsaimniecības produktu ražotāju grupām

Juridiskais pamats: Eesti Vabariigi Põllumajandusministri 2006. aasta määrus nr 43, "Kalandustoodete tootjate ühenduse tegevuse alustamise toetuse taotlemise ja taotluse menetlemise kord"

Saskaņā ar atbalsta shēmu plānotie gada izdevumi: Shēmā paredzēti 2 450 000 EEK (156 584 EUR) kā darbības uzsākšanas atbalsts ražotāju organizācijām

Atbalsta maksimālā intensitāte: Uzsākšanas atbalstu ražotāju organizācijām piešķir saskaņā ar 15. panta 1. punktu Padomes Regulā (EK) Nr. 2792/1999, kas nosaka sīki izstrādātus Kopienas noteikumus un kārtību attiecībā uz struktūrpalīdzību zivsaimniecības nozarē (OV L 337, 30.12.1999., 10.-28. lpp.). Atbilstoši šai regulai maksimālais atbalsta lielums ir 60 % no uzsākšanas un administratīvajām izmaksām pirmajā gadā, 40 % otrajā gadā un 20 % trešajā gadā, nepārsniedzot attiecīgi 3 %, 2 % un 1 % no dalībnieku tirgto produktu vērtības

Īstenošanas datums: Pieteikumu iesniegšana sākas 8. maijā. Kompetentā iestāde (*Põllumajanduse Registre ja Informatsiooni Amet* — Igaunijas Lauksaimniecības reģistru un informācijas pārvalde) var izmantot 40 darbdienas no saņemšanas dienas pieteikumu apstrādei, un pēc šī termiņa tiek izmaksātas kompensācijas

Shēmas ilgums: Shēmas ilgums: līdz 2006. gada 31. decembrim

Atbalsta mērķis: Atbalsta mērķis ir palīdzēt MVU, ražotāju organizācijām daļēji kompensējot uzsākšanas un administratīvās izmaksas.

Atbalsta shēmas pamatā ir Komisijas (EK) Nr. 1595/2004 4. pants. Attiecīgās izmaksas ir izveidošanas un administratīvie izdevumi atbilstoši 4. panta 1. punktam Komisijas Regulā (EK) Nr. 908/2000, kas nosaka sīki izstrādātus noteikumus tā

atbalsta aprēķināšanai, kuru dalībvalstis piešķir ražotāju organizācijām zivsaimniecības un akvakultūras nozarē (OV L 105, 2.5.2000., 15.-17. lpp.)

Attiecīgā(-s) nozare(-s): Zivsaimniecība un akvakultūra

Piešķirējas iestādes nosaukums un adrese:

Põllumajanduse Registre ja Informatsiooni Amet
Narva mnt. 3
EE-51009 Tartu

Tīmekļa vietne:

<https://www.riigiteataja.ee/ert/act.jsp?id=1017124>

Atbalsta Nr.: XF 8/06

Paskaidrojumi: Saskaņā ar Igaunijas Republikas lauksaimniecības ministra 2006. gada rīkojumu Nr. 81 daļēju kompensāciju piešķir par kredīta vai finanšu iestāžu ilgtermiņa aizdevumu procentiem (kuru atmaksājuma termiņš ir ilgāks par vienu gadu) vai procentiem, kurus maksā kā daļu no finanšu nomas maksājumiem, par ko vienojies zvejniecības produktu ražotājs, lai attīstītu zivkopību, iekšzemes zvejas darbības vai zvejas ostas un ko zvejniecības produktu ražotājs maksāja gadā pirms tika iesniegts pieteikums procentu subsīdijām. Šai kompensācijai valsts budžetā paredzēta summa 1 500 000 EEK (95 867,50 EUR) apmērā, ko piešķir proporcionāli visiem pretendentiem, pamatojoties uz pieteikumu iesniedzēju iepriekšējā kalendārajā gadā maksātajiem procentu punktiem. Uz šo kompensāciju var pretendēt mazie un vidējie uzņēmumi, kam ir profesionālās iekšzemes zvejas licence 2006. gadam, kuri darbojas akvakultūrā vai kam ir sava zvejas osta

Dalībvalsts: Igaunijas Republika

Atbalsta shēmas nosaukums: Pieteikšanās procedūra procentu subsīdijām zvejniecības produktu ražotājiem un šo pieteikumu apstrādei

Juridiskais pamats: Eesti Vabariigi Põllumajandusministri 2006. aasta määrus nr 81, "Kalandustoodete tootjate ühenduse tegevuse alustamise toetuse taotlemise ja taotluse menetlemise kord"

Saskaņā ar atbalsta shēmu plānotie gada izdevumi: Shēmā paredzētas 1 500 000 EEK (95 867,50 EUR) zvejniecības produktu ražotāju atbalstam

Atbalsta maksimālā intensitāte: Atbalsta maksimālo intensitāti nosaka ar lauksaimniecības ministra izdotu dekrētu, beidzoties pieteikumu iesniegšanai. Atbalsta apjomu nosaka proporcionāli procentiem, ko pretendenti samaksājuši 2005. gadā par ilgtermiņa aizdevumiem vai kā daļu no finanšu nomas maksājumiem. Piešķirtā atbalsta apjoms ir līdz desmit procentu punktiem

Īstenošanas datums: Pieteikumus var iesniegt līdz 2006. gada 24. augustam, un kompetentā iestāde (*Pöllumajanduse Registre ja Informatsiooni Amet* — Igaunijas Lauksaimniecības reģistru un informācijas pārvalde) var izmantot 45 darbdienu šīs dienas pieteikumu apstrādei. Pēc šā termiņa tiks izmaksātas kompensācijas

Atbalsta shēmas ilgums: Atbalsta shēmas ilgums — 2006. gada 31. decembris

Atbalsta mērķis: Atbalsta mērķis ir palīdzēt MVU, pilnīgi vai daļēji kompensējot tiem 2005. gadā samaksātos procentus par ilgtermiņa aizdevumiem (kuru atmaksājuma termiņš ir ilgāks par vienu gadu) vai finanšu nomas maksājuma daļu.

Atbalsta shēma pamatojas uz Komisijas Regulas (EK) Nr. 1595/2004 9. un 11. pantu; attaisnotās izmaksas ir procenti, kas maksāti par ilgtermiņa aizdevumiem vai kā finanšu nomas daļa

Attiecīgā(-s) nozare(-s): Iekšzemes zveja, akvakultūra un zvejas ostu īpašnieki

Piešķirējas iestādes nosaukums un adrese:

Pöllumajanduse Registre ja Informatsiooni Amet
Narva mnt. 3
EE-51009 Tartu

Tīmekļa vietne:

<http://www.riigiteataja.ee/ert/act.jsp?id=1046970>

Atbalsta Nr.: XF 9/06

Dalībvalsts: Somija

Atbalsta shēmas nosaukums vai individuālā atbalsta saņēmēja uzņēmuma nosaukums: Pro Kala ry

Juridiskais pamats: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988); tuki myönnetään eduskunnan maa- ja metsätalousministeriölle valtion vuositaisessa tulo- ja menoarviossa antaman yleisen valtuutuksen perusteella kalatalouden edellytysten edistämiseen tarkoitettulta alamomentilta.

Tuen myöntämisessä, valvonnassa ja takaisinperinnässä noudatetaan valtionavustuslakia (688/2001)

Saskaņā ar atbalsta shēmu plānotie gada izdevumi vai uzņēmumam piešķirtā individuālā atbalsta kopsumma: Reklāmas kampaņai piešķirs ne vairāk par 80 000 EUR

Atbalsta maksimālā intensitāte: Līdz 100 % no attaisnotajām izmaksām

Īstenošanas datums: Ne agrāk par 2006. gada 4. augustu

Atbalsta shēmas vai individuālā atbalsta ilgums: 2008. gada jūnijs

Atbalsta mērķis: Atbalsta mērķis ir veicināt zivju izstrādājumu noietu viesnīcās, restorānos un sabiedriskās ēdināšanas sektorā. Mērķis ir palielināt zivju patēriņu, kas uzlabotu visu nozares uzņēmēju darbības apstākļus

Norādiet izmantoto pantu vai izmantotos pantus (4. līdz 12. pants) un attaisnotās izmaksas, ko sedz atbalsta shēma vai individuālais atbalsts: Regulas (EK) Nr. 1595/2004 7. pants (Regulas (EK) Nr. 2792/1999 14. pants un tās III pielikuma 3. punkts).

Attaisnotajos izdevumos ietvertas izmaksas par viesnīcu un sabiedriskās ēdināšanas nozares reklāmas kampaņām un semināriem saskaņā ar reklāmas kampaņas plānu

Attiecīgā(-s) nozare(-s): Shēma attiecas uz visu zivsaimniecības nozari

Piešķirējas iestādes nosaukums un adrese:

Maa- ja metsätalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Tīmekļa vietne:

http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/kalastus_riista_porot/elinkeinokalatalous/elinkeinokalatalouden_tuki.html

Ministrijas tīmekļa vietne tiek veidota

Atbalsta Nr.: XF 10/06

Dalībvalsts: Somija

Atbalsta shēmas nosaukums vai individuālā saņēmēja uzņēmuma nosaukums: Suomen Kalakauppiasliitto ry

Juridiskais pamats: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988); tuki myönnetään eduskunnan maa- ja metsätalousministeriölle valtion vuositaisessa tulo- ja menoarviossa antaman yleisen valtuutuksen perusteella kalatalouden edellytysten edistämiseen tarkoitettulta alamomentilta.

Tuen myöntämisessä, valvonnassa ja takaisinperinnässä noudatetaan valtionavustuslakia (688/2001)

Saskaņā ar atbalsta shēmu plānotie gada izdevumi vai uzņēmumam piešķirtā individuālā atbalsta kopsumma: Reklāmas kampaņai piešķirs ne vairāk par 15 000 EUR

Atbalsta maksimālā intensitāte: Līdz 100 % no attaisnotajām izmaksām

Īstenošanas datums: Ne agrāk par 2006. gada 4. augustu

Atbalsta shēmas vai individuālā atbalsta ilgums: 2008. gada jūnijs

Atbalsta mērķis: Atbalsta mērķis ir veicināt zivju izstrādājumu pārdošanu restorānu un zivju tirdzniecības nozarē. Mērķis ir palielināt zivju patēriņu, kas uzlabotu visu nozares uzņēmēju darbības apstākļus

Norādiet izmantoto pantu vai izmantotos pantus (4. līdz 12. pants) un attaisnotās izmaksas, ko sedz atbalsta shēma vai individuālais atbalsts: Regulas (EK) Nr. 1595/2004 7. pants, (Regulas (EK) Nr. 2792/1999 14. pants un tās III pielikuma 3. punkts).

Attaisnotie izdevumi ietver izmaksas par konkursu "Labākās zivju letes ziemeļvalstīs" saskaņā ar reklāmas kampaņas plānu

Attiecīgā(-s) nozare(-s): Shēma attiecas uz visu zivsaimniecības nozari, jo īpaši tirdzniecību

Piešķirējas iestādes nosaukums un adrese:

Maa- ja metsātalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Tīmekļa vietne:

http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/kalastus_riista_porot/elinkeinokalatalous/elinkeinokalatalouden_tuki.html

Ministrijas tīmekļa vietne tiek veidota

Atbalsta Nr.: XF 11/06

Dalībvalsts: Somija

Atbalsta shēmas nosaukums vai individuālā saņēmēja uzņēmuma nosaukums: Pro Kala ry

Juridiskais pamats: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988); tuki myönnetään eduskunnan maa- ja metsätalousministeriölle valtion vuositaisessa tulo- ja menoarviossa antaman yleisen valtuutuksen perusteella kalatalouden edellytysten edistämiseen tarkoitettulta alamomentilta.

Tuen myöntämisessä, valvonnassa ja takaisinperinnässä noudatetaan valtionavustuslakia (688/2001)

Saskaņā ar atbalsta shēmu plānotie gada izdevumi vai uzņēmumam piešķirtā individuālā atbalsta kopsumma: Tiks piešķirts vienreizējs atbalsts ne vairāk kā 8 000 EUR apmērā

Atbalsta maksimālā intensitāte: Līdz 100 % no attaisnotajām izmaksām

Īstenošanas datums: Ne agrāk par 2006. gada 4. augustu

Atbalsta shēmas vai individuālā atbalsta ilgums: 2006. gada decembris

Atbalsta mērķis: Atbalsts iegūt starptautisku darba pieredzi strādājošajiem mazajos un vidējos uzņēmumos un citiem nozarē strādājošajiem (pieredzes apmaiņas brauciens uz Islandi)

Norādiet izmantoto pantu vai izmantotos pantus (4. līdz 12. pants) un attaisnotās izmaksas, ko sedz atbalsta shēma vai individuālais atbalsts: Regulas (EK) Nr. 1595/2004 7. pants, (Regulas (EK) Nr. 2792/1999 14. pants un tās III pielikuma 3. punkts).

Attaisnotie izdevumi ietver vispārējās brauciena organizēšanas izmaksas: brauciena vadītāja un tulka pakalpojumu izmaksas, autobusa noma, atlīdzība lektoriem, sanāksmju telpu īre un citi parastie pakalpojumi.

Atbalstu nepiešķirs par brauciena dalībnieku personīgajām ceļošanas izmaksām. Atbalsts neattiecas uz saņēmēja darbības izmaksām

Attiecīgā(-s) nozare(-s): Shēma attiecas uz visu zivsaimniecības nozari

Piešķirējas iestādes nosaukums un adrese:

Maa- ja metsātalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Tīmekļa vietne:

http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/kalastus_riista_porot/elinkeinokalatalous/elinkeinokalatalouden_tuki.html

Ministrijas tīmekļa vietne tiek veidota

Atbalsta Nr.: XF 12/06

Paskaidrojums: Nīderlandes lauksaimniecības, dabas un pārtikas kvalitātes ministrs saistībā ar uzsākto Ziemeļu jūras kuteru flotes pārejas procesu ir nolēmis sākt vairākus izmēģinājuma projektus "rūpīgākai zvejai". Piedaloties šajos projektos, zvejnieki laika posmā, kas nepārsniedz 3 mēnešus, ar zinātnieku atbalstu veic eksperimentus, lai rastu energoefektīvākus, ilgtspējīgākus un selektīvākus zvejas paņēmienus. Šo izmēģinājuma projektu veikšanai nav paredzēts piešķirt subsīdijas ieguldījumiem iekārtās (piemēram, tīklos, zvejas rīkos, motoros) vai ieguldījumiem, kas tieši saistīti ar kāda kuģa zvejas darbībām. Valdības piešķiramo subsīdiju veido izmēģinājuma projektā iesaistītajiem kapteiņiem/īpašniekiem garantētā summa

Dalībvalsts: Nīderlande

Atbalsta shēmas nosaukums vai individuālā atbalsta saņēmēja uzņēmuma nosaukums: Atbalstu piešķirs izmēģinājuma projekta “rūpīgāka zveja/ zveja no izliekamajiem blokiem” galvenajam īstenotājam — Nīderlandes Zvejnieku apvienībai

Juridiskais pamats: Artikel 2 en 5 van de Kaderwet LNV-subsidies juncto artikel 4:23 van de Algemene wet bestuursrecht

Saskaņā ar atbalsta shēmu plānotie gada izdevumi vai uzņēmumam piešķirtā individuālā atbalsta kopsumma: Vienreizējs maksājums maksimāli 150 000 EUR apmērā; 1/5 no šīs summas paredzēta tehniskajam/zinātniskajam atbalstam

Atbalsta maksimālā intensitāte: Izmēģinājuma projekta īstenošanai piešķiramā atbalsta maksimālā summa kopā ar zinātniskā atbalsta izmaksām ir 150 000 EUR, no kuriem maksimāli 30 000 EUR paredzēti zinātniskajam atbalstam

Īstenošanas datums: No 2006. gada 14. augusta

Atbalsta shēmas vai individuālā atbalsta ilgums: Izmēģinājuma projektu īsteno līdz 2006. gada oktobra beigām. Paredzams, ka maksājums tiks veikts 2006. gada novembrī — decembrī

Atbalsta mērķis: Izmēģinājuma projekta “rūpīgāka zveja/ zvejas rīku piemērošana” ietvaros īstenoto darbību mērķis ir gūt pieredzi Nīderlandes zvejnieku līdz šim neizmantotos zvejas paņēmienos. Šie eksperimenti attiecas uz zvejas paņēmieniem, kas var noderēt kā alternatīva tradicionālajai zvejai ar balķa trali un ko, iespējams, nozarē varētu izmantot arī plašāk. Līdz šim ieguldījumu risks uzņēmumiem ir bijis pietiekams iemesls, lai neveiktu ieguldījumus jaunos zvejas paņēmienos. Tagad, kad valdība saistībā ar Ziemeļu jūras kuteru flotes pāreju uz energoefektīvāku, ilgtspējīgāku un selektīvāku zveju vēlas īstermiņā sniegt garantiju, atbalstot eksperimentu veicējus, attiecīgie zvejnieki ir gatavi īstenot izmēģinājuma projektu. Šā izmēģinājuma projekta ietvaros grupa, kas sastāvēs no pieciem zvejniekiem — Nīderlandes zvejnieku apvienības biedriem —, ierobežotā laika posmā (no 2006. gada augusta līdz oktobra beigām) eksperimentēs, izmantojot peldošu zvejas rīku, kas nesaskaras ar jūras gultni. Tam tiešā veidā pozitīvi jāietekmē situācija saistībā ar zivju mazuļu nozveju un zivju kvalitāti. Eksperimentālajā zvejā tiks izmantoti arī citi konusveida maiši un pielāgoti rāmji, kas ļaus samazināt pretestību un arī saskari ar jūras gultni.

Izmēģinājuma projektam ir jāsniedz informācija par to, kā iespējams samazināt izmaksas, zivju izmešanu un saskari ar jūras gultni

Regulas (EK) Nr. 1595/2004 attiecīgie panti: Garantijas sniegšana izmēģinājuma projekta dalībniekiem ir pamatota ar Regulas (EK) Nr. 1595/2004 4. pantu, kas savukārt attiecas uz Zivsaimniecības virzības finansēšanas instrumenta 15. pantu. ZVFI 15. pantā ir noteikts, ka dalībvalstis var veicināt kolektīvās interesēs veiktas darbības, kas pārsniedz privātu uzņēmumu parastās darbības. Ar ZVFI ir noteikts, ka šo darbību veikšanā aktīvu ieguldījumu sniedz tirdzniecības dalībnieki vai arī ražo-

tājus pārstāvoša organizācija un ka tās veicina kopējās zivsaimniecības politikas mērķu sasniegšanu

Attiecīgā(-ās) nozare(-es): Atbalsts zvejniekiem, kas darbojas jūras zvejniecības nozarē

Piešķirējas iestādes nosaukums un adrese:

Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
Directie Visserij
Postbus 20401
2500 EK 's Gravenhage
Nederland

Tīmekļa vietne:

www.hetlnvloket.nl. Ieteicams izmantot meklēšanas funkciju

Cita informācija:

Kontaktpersona: *Directie Visserij* (Zvejas pārvalde), *Frans Vroegop*

Atbalsta Nr.: XF 13/06

Paskaidrojums: Nīderlandes lauksaimniecības, dabas un pārtikas kvalitātes ministrs saistībā ar uzsāktu Ziemeļu jūras kuteru flotes pārejas procesu ir nolēmis sākt vairākus izmēģinājuma projektus “rūpīgākai zvejai”. Piedaloties šajos projektos, zvejnieki laika posmā, kas nepārsniedz 3 mēnešus, ar zinātnieku atbalstu veic eksperimentus, lai rastu energoefektīvākus, ilgtspējīgākus un selektīvākus zvejas paņēmienus. Šo izmēģinājuma projektu veikšanai nav paredzēts piešķirt subsīdijas ieguldījumiem iekārtās (piemēram, tīklos, zvejas rīkos, motoros) vai ieguldījumiem, kas tieši saistīti ar kāda kuģa zvejas darbībām. Valdības piešķiramo subsīdiju veido izmēģinājuma projektā iesaistītajiem kapteiņiem/īpašniekiem garantētā summa

Dalībvalsts: Nīderlande

Atbalsta shēmas nosaukums vai individuālā atbalsta saņēmēja uzņēmuma nosaukums: Atbalstu piešķirs izmēģinājuma projekta “rūpīgāka zveja/ zveja no izliekamajiem blokiem” galvenajam īstenotājam — Nīderlandes Zvejnieku apvienībai

Juridiskais pamats: Artikel 2 en 5 van de Kaderwet LNV-subsidies juncto artikel 4:23 van de Algemene wet bestuursrecht

Saskaņā ar atbalsta shēmu plānotie gada izdevumi vai uzņēmumam piešķirtā individuālā atbalsta kopsumma: Vienreizējs maksājums maksimāli 150 000 EUR apmērā; 1/5 no šīs summas paredzēta tehniskajam/zinātniskajam atbalstam

Atbalsta maksimālā intensitāte: Izmēģinājuma projekta īstenošanai piešķiramā atbalsta maksimālā summa kopā ar zinātniskā atbalsta izmaksām ir 150 000 EUR, no kuriem maksimāli 30 000 EUR paredzēti zinātniskajam atbalstam

Īstenošanas datums: No 2006. gada 14. augusta

Atbalsta shēmas vai individuālā atbalsta ilgums: Izmēģinājuma projektu īsteno līdz 2006. gada oktobra beigām. Pare dzams, ka maksājums tiks veikts 2006. gada novembrī — decembrī

Atbalsta mērķis: Izmēģinājuma projekta “rūpīgāka zveja/ zveja no izliekamajiem blokiem” ietvaros īstenoto darbību mērķis ir gūt pieredzi Nīderlandes zvejnieku līdz šim neizmantotos zvejas paņēmienos. Šie eksperimenti attiecas uz zvejas paņēmieniem, kas var noderēt kā alternatīva tradicionālajai zvejai ar baļķa trali un ko, iespējams, nozarē varētu izmantot arī plašāk. Līdz šim ieguldījumu risks uzņēmumiem ir bijis pietiekams iemesls, lai neveiktu ieguldījumus jaunos zvejas paņēmienos. Tagad, kad valdība saistībā ar Ziemeļu jūras kuteru flotes pāreju uz energoefektīvāku, ilgtspējīgāku un selektīvāku zveju vēlas īstermiņā sniegt garantiju, atbalstot eksperimentu veicējus, attiecīgie zvejnieki ir gatavi īstent izmēģinājuma projektu. Šā izmēģinājuma projekta ietvaros grupa, kas sastāvēs no četriem zvejniekiem — Nīderlandes zvejnieku apvienības biedriem —, ierobežotā laika posmā (no 2006. gada augusta līdz oktobra beigām) eksperimentēs, izmantojot Nīderlandē jaunū zvejas paņēmienu — zveju no izliekamajiem blokiem. Šo zvejas paņēmienu var piemērot kā alternatīvu zvejai ar baļķa trali — tajā izmanto tā sauktos “Perfect” blokus, bet atšķirībā no zvejošanas ar parastiem vai pāru traļiem tikls ir piestiprināts tieši pie blokiem. Līdzās izmaksu samazinājumam svarīgs šā izmēģinājuma projekta komponents ir arī zivju izmešanas samazinājums

Regulas (EK) Nr. 1595/2004 attiecīgie panti: Garantijas sniegšana izmēģinājuma projekta dalībniekiem ir pamatota ar Regulas (EK) Nr. 1595/2004 4. pantu, kas savukārt attiecas uz Zivsaimniecības virzības finansēšanas instrumenta 15. pantu. ZVFI 15. pantā ir noteikts, ka dalībvalstis var veicināt kolektīvās interesēs veiktas darbības, kas pārsniedz privātu uzņēmumu parastās darbības. Ar ZVFI ir noteikts, ka šo darbību veikšanā aktīvu ieguldījumu sniedz tirdzniecības dalībnieki vai arī ražotājus pārstāvoša organizācija un ka tās veicina kopējās zivsaimniecības politikas mērķu sasniegšanu

Attiecīgā(-ās) nozare(-es): Atbalsts zvejniekiem, kas darbojas jūras zvejniecības nozarē

Piešķirējas iestādes nosaukums un adrese:

Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
Directie Visserij
Postbus 20401
2500 EK 's Gravenhage
Nederland

Tīmekļa vietne:

www.hetlnvloket.nl. Ieteicams izmantot meklēšanas funkciju

Cita informācija:

Kontaktpersona: Directie Visserij (Zvejas pārvalde), Frans Vroegop

Valsts atbalsts ir atļauts saskaņā ar EK Līguma 87. un 88. panta noteikumiem**Gadījumi, pret kuriem Komisijai nav iebildumu****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2006/C 305/04)

Lēmuma pieņemšanas datums	20.9.2006..
Atbalsta Nr.	N 268/06
Dalībvalsts	Spānija
Reģions	Cataluņa
Nosaukums	Subvención para la producción de largometrajes cinematográficos que sean la ópera prima o el segundo largometraje de un nuevo realizador
Juridiskais pamats	Resolución CLT/247/2006, de 2 de febrero, por la que se convoca concurso público para la concesión de subvenciones para la producción de largometrajes cinematográficos que sean la ópera prima o el segundo largometraje de un nuevo realizador (DOGC 4571, de 13.2.2006)
Pasākuma veids	Atbalsta shēma
Mērķis	Kultūras veicināšana
Atbalsta forma	Tiešā dotācija
Budžets	Plānotie gada izdevumi 0,5 milj EUR; Kopējais plānotais atbalsta apjoms 3,5 milj EUR
Atbalsta intensitāte	18 %
Atbalsta ilgums	31 Decembris 2010
Tautsaimniecības nozares	Atpūta, kultūras pasākumi un sports, Plašsaziņas līdzekļi
Piešķirējietādes nosaukums un adrese	Institut Català de les Industries Culturals (ICIC) C/Rambla Sta. Mònica, 8 E-08001 Barcelona

Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidenciālā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Lēmuma pieņemšanas datums	20.9.2006.
Atbalsta Nr.	N 269/06
Dalībvalsts	Spānija
Reģions	Cataluņa
Nosaukums	Subvenciones a empresas de producción independientes para la realización de documentales, destinados a ser emitidos por televisión.
Juridiskais pamats	Resolución CLT/246/2006, de 2 de febrero, por la que se abre convocatoria para la concesión de subvenciones a empresas de producción independientes para la realización de documentales, destinados a ser emitidos por televisión. (DOGC de 13.2.2006).
Pasākuma veids	Atbalsta shēma
Mērķis	Kultūras veicināšana
Atbalsta forma	Tiešā dotācija
Budžets	Plānotie gada izdevumi 0,3 milj EUR; Kopējais plānotais atbalsta apjoms 2 milj EUR

Atbalsta intensitāte	17 %
Atbalsta ilgums	31 Decembris 2010
Tautsaimniecības nozares	Atpūta, kultūras pasākumi un sports, Plašsaziņas līdzekļi
Piešķirējietādes nosaukums un adrese	Institut Català de les Industries Culturals (ICIC) C/Rambla Sta. Mònica, 8 E-08001 Barcelona

Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidencialā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Lēmuma pieņemšanas datums	4.7.2006.
Atbalsta Nr.	N 281/06
Dalībvalsts	Slovākija
Nosaukums	ALEF Film & Media group s.r.o.
Juridiskais pamats	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Pasākuma veids	Individuāls atbalsts
Mērķis	Kultūras veicināšana
Atbalsta forma	Tiešā dotācija
Budžets	Plānotie gada izdevumi 2,5 milj SKK; Kopējais plānotais atbalsta apjoms 44,11 milj SKK
Atbalsta intensitāte	6 %
Atbalsta ilgums	31 Decembris 2006
Tautsaimniecības nozares	Atpūta, kultūras pasākumi un sports
Piešķirējietādes nosaukums un adrese	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, Námestie SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava 1

Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidencialā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Lēmuma pieņemšanas datums	4.7.2006.
Atbalsta Nr.	N 282/06
Dalībvalsts	Slovākija
Nosaukums	TaO Productions s.r.o.

Juridiskais pamats	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Pasākuma veids	Individuāls atbalsts
Mērķis	Kultūras veicināšana
Atbalsta forma	Tiešā dotācija
Budžets	Plānotie gada izdevumi 5 milj SKK; Kopējais plānotais atbalsta apjoms 64 milj SKK
Atbalsta intensitāte	8 %
Atbalsta ilgums	31 Decembris 2006
Tautsaimniecības nozares	Atpūta, kultūras pasākumi un sports
Piešķirējietādes nosaukums un adrese	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, Námestie SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava 1

Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidenciālā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Lēmuma pieņemšanas datums	27.11.2002..
Atbalsta Nr.	N 526/02
Dalībvalsts	Itālija
Reģions	Provincia autonoma di Trento
Nosaukums	Misure agevolative in favore degli impianti a fune per l'anno 2002
Juridiskais pamats	Deliberazione della giunta provinciale n. 1354 del 14 giugno 2002, concernente provvidenze per gli impianti a fune e le piste da sci
Pasākuma veids	Atbalsta shēma
Mērķis	Nozaru attīstība
Atbalsta forma	Tiešā dotācija
Budžets	Plānotie gada izdevumi 5000 milj EUR; Kopējais plānotais atbalsta apjoms 5000 milj EUR
Atbalsta intensitāte	40 %
Atbalsta ilgums	1 Janvāris 2002 — 31 Decembris 2002
Tautsaimniecības nozares	Atpūta, kultūras pasākumi un sports
Piešķirējietādes nosaukums un adrese	Provincia autonoma di Trento Piazza Dante 15, I-38100 Trento

Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidenciālā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Lēmuma pieņemšanas datums	21.1.2004.
Atbalsta Nr.	N 567/03
Dalībvalsts	Beļģija
Nosaukums	Belgacom
Juridiskais pamats	Loi concernant la reprise par l'État belge des obligations de pension légales de la société anonyme de droit public Belgacom vis à vis de son personnel statutaire/Wetsontwerp houdende overname door de Belgische Staat van de wettelijke pensioenverplichtingen van de naamloze vennootschap van publiek recht Belgacom ten opzichte van haar statutair personeel
Pasākuma veids	Atbalsta shēma
Atbalsta intensitāte	Pasākums nav uzskatāms par atbalstu
Tautsaimniecības nozares	Pasts un telekomunikācijas
Piešķirējietādes nosaukums un adrese	l'État belge

Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidencialā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Lēmuma pieņemšanas datums	24.10.2006.
Atbalsta Nr.	N 615/06
Dalībvalsts	Slovākija
Nosaukums	Individuāla pomoc na audiovizuálnu tvorbu v prospech spoločnosti D.N.A.
Juridiskais pamats	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Pasākuma veids	Individuāls atbalsts
Mērķis	Kultūras veicināšana
Atbalsta forma	Tiešā dotācija
Budžets	Kopējais plānotais atbalsta apjoms 7 milj SKK
Atbalsta intensitāte	41 %
Atbalsta ilgums	31 Decembris 2006
Tautsaimniecības nozares	Atpūta, kultūras pasākumi un sports, Plašsaziņas līdzekļi
Piešķirējietādes nosaukums un adrese	Ministerstvo kultúry SR, Nám. SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava

Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidencialā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Lēmuma pieņemšanas datums	24.10.2006.
Atbalsta Nr.	N 618/06
Dalībvalsts	Slovākija
Nosaukums	Individuāla pomoc na audiovizuálnu tvorbu v prospech spoločnosti FÁMA s. r. o.
Juridiskais pamats	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Pasākuma veids	Individuāls atbalsts
Mērķis	Kultūras veicināšana
Atbalsta forma	Tiešā dotācija
Budžets	Kopējais plānotais atbalsta apjoms 5 milj SKK
Atbalsta intensitāte	14 %
Atbalsta ilgums	— 31 Decembris 2006
Tautsaimniecības nozares	Atpūta, kultūras pasākumi un sports, Plašsaziņas līdzekļi
Piešķirējietādes nosaukums un adrese	Ministerstvo kultúry SR Nám. SNP č. 33 SK-813 31 Bratislava

Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidencialā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Lēmuma pieņemšanas datums	22.3.2006.
Atbalsta Nr.	NN 84/04 et N 95/04
Dalībvalsts	Francija
Nosaukums	Régimes d'aide au cinéma et à l'audiovisuel
Juridiskais pamats	Décret n°99-130 du 24 février 1999; décret n°98-35 du 14 janvier 1998, décret n°95-110 du 2 février 1995; loi n°85-695 du 11 juillet 1985
Pasākuma veids	Atbalsta shēma
Mērķis	atbalsta pasākumi kino un audiovizuālajā nozarē
Atbalsta forma	dažādi
Budžets	Plānotie gada izdevumi 550 milj EUR
Atbalsta intensitāte	dažādi
Atbalsta ilgums	31 Decembris 2011
Tautsaimniecības nozares	Atpūta, kultūras pasākumi un sports
Piešķirējietādes nosaukums un adrese	dažādi

Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidencialā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Komisijas paziņojums saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 2408/92 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto procedūru

Sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību noteikšana attiecībā uz Itālijas iekšējo regulāro gaisa satiksmi

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/C 305/05)

Saskaņā ar 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu Padomes 1992. gada 23. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2408/92 par Kopienas aviosabiedrību piekļuvi Kopienas iekšējiem gaisa ceļiem Itālijas valdība atbilstoši Sicīlijas reģiona dienestu sanāksmē pieņemtajiem lēmumiem ir nolēmusi noteikt sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības attiecībā uz regulāru gaisa satiksmi šādos maršrutos.

1. Attiecīgie maršruti

Pantellerija — Palermo — Pantellerija

Lampedūza — Palermo — Lampedūza

Lampedūza — Katānija — Lampedūza

Lampedūza — Roma — Lampedūza

Pantellerija — Roma — Pantellerija

Saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2408/92 II pielikumu ar galamērķi Roma saprot Romas lidostu sistēmu, tostarp lidostas Roma — Fjumičīno (*Roma — Fiumicino*) un Roma — Čampīno (*Roma — Ciampino*).

1.1. Saskaņā ar 9. pantu Padomes 1993. gada 18. janvāra Regulā (EEK) Nr. 95/93 par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz laika nišu piešķiršanu Eiropas Kopienas lidostās, kas grozīta ar Regulu (EK) Nr. 793/2004, kompetentās iestādes var rezervēt noteiktas laika nišas pakalpojumu izpildei saskaņā ar šajā dokumentā izklāstīto kārtību.

1.2. Iepriekš minētie maršruti veido vienotu kopumu, kas ieinteresētajiem aviopārvadātājiem jāpieņem kā viens veselums un kopumā.

1.3. Lai sasniegtu mērķus, kuru dēļ tiek noteiktas sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, ENAC pārbaudīs, vai aviopārvadātājiem, kas uzņemas šādas saistības, ir atbilstoša struktūra un vai tie atbilst prasību minimumam attiecībā uz piekļuvi pakalpojumam.

2. Detalizētas prasības attiecībā uz sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām

2.1. Minimālais lidojumu biežums

a. Pantellerija — Palermo — Pantellerija

Jānodrošina šāds minimālais lidojumu skaits:

- visu gadu vismaz 1 reiss turp un 1 reiss atpakaļ dienā ar lidaparātu, kuram ir 44 sēdvietas,
- visu gadu vismaz 1 reiss turp un 1 reiss atpakaļ dienā ar lidaparātu, kuram ir 120 sēdvietas,

— laikposmā no 1. maija līdz 30. oktobrim papildus 2 iepriekš minētajiem reisiem dienā, jāveic 3 reisi turp un 3 reisi atpakaļ nedēļā—piektdienās, sestdienās un svētdienās—ar lidaparātu, kuram ir 44 sēdvietas.

b. Lampedūza — Palermo — Lampedūza

Jānodrošina šāds minimālais lidojumu skaits:

- visu gadu vismaz 1 reiss turp un 1 reiss atpakaļ dienā ar lidaparātu, kuram ir 44 sēdvietas,
- visu gadu vismaz 1 reiss turp un 1 reiss atpakaļ dienā ar lidaparātu, kuram ir 120 sēdvietas,
- laikposmā no 1. maija līdz 30. oktobrim papildus 2 iepriekš minētajiem reisiem dienā, jāveic 3 reisi turp un 3 reisi atpakaļ nedēļā—piektdienās, sestdienās un svētdienās—ar lidaparātu, kuram ir 44 sēdvietas.

c. Lampedūza — Katānija — Lampedūza

Jānodrošina šāds minimālais lidojumu skaits:

- laikposmā no 31. oktobra līdz 30. aprīlim vismaz 3 reisi turp un 3 reisi atpakaļ nedēļā ar lidaparātu, kuram ir 44 sēdvietas,
- laikposmā no 1. maija līdz 30. oktobrim vismaz 1 reiss turp un 1 reiss atpakaļ dienā ar lidaparātu, kuram ir 44 sēdvietas.

d. Lampedūza — Roma — Lampedūza

Jānodrošina šāds minimālais lidojumu skaits:

- laikposmā no 1. oktobra līdz 31. maijam vismaz 2 reisi turp un 2 reisi atpakaļ nedēļā ar lidaparātu, kuram ir 120 sēdvietas.

e. Pantellerija — Roma — Pantellerija

Jānodrošina šāds minimālais lidojumu skaits:

- laikposmā no 1. oktobra līdz 31. maijam vismaz 1 reiss turp un 1 reiss atpakaļ nedēļā ar lidaparātu, kuram ir 120 sēdvietas.

Ja lidaparātam, ko parasti izmanto šo sabiedrisko pakalpojumu saistību izpildei, ir bojājumi, 4 stundu laikā jānodrošina iespēja izmantot citu lidaparātu.

Katra lidaparāta kopējā ietilpība ir jāpārdod saskaņā ar saistību nosacījumiem.

2.2. Lidojumu laiks

Jānodrošina

maršrutā Pantellerija — Palermo:

vismaz

— 1 izlidojošais reiss laikā no 08.00 līdz 10.00.

— 1 izlidojošais reiss laikā no 15.00 līdz 17.00.

maršrutā Palermo — Pantellerija:

vismaz

— 1 izlidojošais reiss laikā no 08.00 līdz 10.00;

— 1 izlidojošais reiss laikā no 15.00 līdz 17.00.

maršrutā Lampedūza — Palermo:

vismaz

— 1 izlidojošais reiss laikā no 07.00 līdz 10.00;

— 1 izlidojošais reiss laikā no 18.00 līdz 21.00.

maršrutā Palermo — Lampedūza:

vismaz

— 1 izlidojošais reiss laikā no 07.00 līdz 10.00;

— 1 izlidojošais reiss laikā no 18.00 līdz 21.00.

Maršruti Lampedūza — Katānija — Lampedūza, Lampedūza — Roma — Lampedūza un Pantellerija — Roma — Pantellerija jānosaka lidojumu laiks, kas ir saskaņots ar nacionālo un starptautisko gaisa satiksmes pakalpojumu tīkla grafiku attiecīgi no Katānijas un Romas.

2.3. Izmantojamie lidaparāti vai piedāvātā tilpība

Pakalpojumi maršrutos Pantellerija — Palermo — Pantellerija un Lampedūza — Palermo — Lampedūza jānodrošina, izmantojot hermētiski noslēgtu lidaparātu ar diviem turbo-propellerdzinējiem vai diviem reaktīvajiem dzinējiem tā, lai katrā reisā būtu vismaz 44 sēdvietas, un izmantojot lidaparātu, kuram ir 120 sēdvietas katrā reisā, kā noteikts attiecīgi 2.1. punkta a) apakšpunktā un 2.1. punkta b) apakšpunktā.

Pakalpojumi maršrutos Lampedūza — Katānija — Lampedūza jānodrošina, izmantojot hermētiski noslēgtu lidaparātu ar diviem turbopropellerdzinējiem vai diviem reaktīvajiem dzinējiem, tā, lai katrā reisā būtu vismaz 44 sēdvietas, kā noteikts 2.1. punkta c) apakšpunktā.

Pakalpojumi maršrutos Lampedūza — Roma un Pantellerija — Roma jānodrošina, izmantojot lidaparātu, kuram katrā reisā ir vismaz 120 sēdvietas, kā noteikts attiecīgi 2.1. punkta d) apakšpunktā un 2.1. punkta e) apakšpunktā.

Atkarībā no tirgus prasībām jāpiedāvā lielāka ietilpība, nodrošinot papildu lidojumus, par kuriem nevarēs ne saņemt papildu kompensāciju, ne arī piemērot bilešu cenas, kas atšķirtos no turpmāk 2.4. punktā minētajām.

Sniedzot visus iepriekš minētos sabiedriskos pakalpojumus, jānodrošina 3 sēdvietu rezerve ātrās medicīniskās palīdzības vai valsts iestāžu vajadzībām. No minētajām 3 vietām 2 drīkst rezervēt/pārdot ne ātrāk kā 24 stundas pirms izlidošanas un 1 — ne ātrāk kā 12 stundas pirms izlidošanas.

Reisos, ko veic ar lidaparātiem, kuriem ir 120 sēdvietas, jānodrošina atbilstošas iespējas, lai pārvadātu cilvēkus ar īpašām vajadzībām (WCHR, WCHS, WCHC), kā arī nestuves, zārkus un vajadzības gadījumā arī preces.

Aviopārvadātājam, kas uzņemas sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, jādara viss, lai atvieglotu cilvēku ar īpašām vajadzībām un ar ierobežotu kustību brīvību pārvadāšanu ar izmantoto lidaparātu, ņemot vērā drošības prasības, kuru dēļ var atteikties iekāpšanu.

2.4. Biļešu cenas

a) Maksimālās biļešu cenas katrā maršrutā ir šādas:

Pantellerija — Palermo — Pantellerija EUR 29,00

Lampedūza — Palermo — Lampedūza EUR 31,00

Lampedūza — Katānija — Lampedūza EUR 31,00

Lampedūza — Roma — Lampedūza EUR 60,00

Pantellerija — Roma—Pantellerija EUR 60,00

Norādītajās cenās nav iekļauts ne PVN, ne arī lidostas nodevas un nodokļi un nekāda veida papildu maksājumu uzlikšana nav pieļaujama.

Visiem minēto reisu pasažieriem ir tiesības iegādāties biļetes par iepriekšminētajām cenām.

Jāparedz vismaz viens veids, kādā izplata un pārdod biļetes, neiekasējot papildu maksu no pasažiera.

b) Kompetentās iestādes katru gadu pielāgo maksimālos tarifus saskaņā ar iepriekšējā gada inflācijas līmeni, ko aprēķina, pamatojoties uz patēriņa preču ISTAT/FOI vispārējo indeksu. Korekcijas paziņo visiem pārvadātājiem, kas darbojas minētajos maršrutos, un Eiropas Komisijai publicēšanai *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

c) Ja euro un ASV dolāra maiņas kursa un/vai degvielas cenas svārstības pārsniedz 5 % no pusgada vidējā lieluma, tarifi attiecīgi jāpielāgo proporcionāli notikšajām svārstībām, ņemot vērā degvielas izmaksu procentuālo ietekmi uz biļešu cenu.

Transporta ministrs, saskaņojot ar Sicīlijas pašvaldības reģiona priekšsēdētāju, reizi sešos mēnešos veic biļešu cenas pielāgošanu. Ja pieaugums pārsniedz norādīto procentu, apvienotā tehniskā komiteja pēc to aviopārvadātāju norādījuma, kuri darbojas attiecīgajos maršrutos, sāk cenu pielāgošanas procedūru; ja notiek [cenu] samazināšanās, procedūru sāk, negaidot norādījumu. Iepriekšminētās izmeklēšanas gaitā jāuzklausa to aviopārvadātāju atzinumi, kas darbojas attiecīgajos maršrutos.

Iespējamā biļešu cenas korekcija stāties spēkā nākamajā pusgadā pēc notikušajām izmaiņām.

Korekcijas paziņo visiem aviopārvadātājiem, kas darbojas minētajos maršrutos, un Eiropas Komisijai publicēšanai *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2.5. Pakalpojumu nepārtrauktība

Lai nodrošinātu lidojumu nepārtrauktību, regularitāti un precizitāti, aviopārvadātāji, kas uzņemas šīs sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, apņemas:

- nodrošināt pakalpojumu sniegšanu vismaz 12 mēnešus bez pārtraukuma, pretējā gadījumā brīdinot par pārtraukšanu 6 mēnešus iepriekš;
- savu rīcību attiecībā pret pasažieriem saskaņot ar Pasažieru tiesību hartā izklāstītajiem principiem, lai ievērotu spēkā esošos valsts, Kopienas un starptautiskos tiesību aktus;
- iemaksāt ekspluatācijas drošības naudu, lai garantētu pakalpojuma pareizu izpildi un turpināšanu. Minētā drošības nauda ir EUR 800 000,00, un tā tiek garantēta ar apdrošināšanas sabiedrības galvojumu par labu ENAC (*Ente Nazionale dell'Aviazione Civile*), kas to izlieto, lai nodrošinātu saistību shēmas izpildes turpināšanu;
- katru gadu veikt vismaz 98 % paredzēto lidojumu, aviopārvadātāja tiešas vainas dēļ atcelto lidojumu

skaitam nepārsniedzot 2 %, izņemot nepārvaramas varas apstākļus.

- samaksāt regulatīvajai iestādei EUR 3 000,00 soda naudu par katru atceltu reisu, kas neiekļaujas pieļaujamā 2 % robežās. Saistībā ar šo iekasētās summas ieskaitīs budžetā, no kura finansē Sicīlijas teritorijas apsaimniekošanu;
- nodrošināt, ka reisi notiek sarakstā paredzētajā laikā, turklāt kavēšanās nedrīkst pārsniegt 30 minūtes (aviopakalpojuma izpildes precizitātes koeficients).
- par katru kavēšanos, kas ir ilgākā nekā 30 minūtes, apņemas piešķirt katram pasažierim 15,00 EUR, šo summu atskaitot no nākamās biļetes cenas.

Iepriekš izklāstīto noteikumu nepiemēro atceltajiem reisiem un tiem reisiem, kas aizkavējušies laika apstākļu un streiku dēļ vai ar aviopārvadātāja atbildību nesaistītu iemeslu dēļ, un/vai ārpus tā kontroles.

Šajā punktā noteiktās sankcijas var apvienot ar sankcijām, kas paredzētas ar 2006. gada 27. janvāra dekrētu Nr. 69, ar ko nosaka sankcijas par noteikumu pārkāpšanu Regulā (EK) Nr. 261/2004, ar kuru paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos.

Vadlīnija par īpašo izlietošanu “rūpnieciskai ražošanai”, kas nosaka piemērošanas nosacījumus atsevišķām Norvēģijas vai Islandes izcelsmes zvejniecības produktiem noteiktajām tarifa kvotām

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/C 305/06)

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1920/2004, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 992/95, ar ko atver Kopienas tarifa kvotas dažiem Norvēģijas izcelsmes lauksaimniecības un zvejniecības produktiem un paredz šo kvotu pārvaldību, un Padomes Regulu (EK) Nr. 1921/2004, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 499/96, ar ko atver Kopienas tarifa kvotas dažiem zvejniecības produktiem un dzīvīm zīdītājiem, kuru izcelsme ir Islande, un paredz šo kvotu pārvaldību, dažiem zvejniecības produktiem “rūpnieciskai ražošanai” tiek atklātas tarifa kvotas ar kārtas numuriem 09.0752, 09.0754, 09.0756, 09.0760, 09.0763, 09.0778 un 09.0792. Regulās nav konkrēti paskaidrots apzīmējums “rūpnieciskai ražošanai”.

Lai nodrošinātu vienveidīgu šo Kopienas tarifa kvotu piemērošanu, Muitas Kodeksa Komitejas Ekonomiskās nozīmes tarifu jautājumu nodaļa vienojās par turpmāk minētu vadlīniju.

- 1) Piemērojot iepriekš minētās tarifa kvotas **ar kārtas numuriem 09.0752, 09.0754, 09.0760, 09.0763, 09.0778 un 09.0792**, apzīmējums “rūpnieciskai ražošanai” jāsaprot šādi:

“Tarifa kvotas piemēro produktiem, kas paredzēti jebkādam darbībām, ja vien tos nav paredzēts apstrādāt tikai vienā vai vairākos šādos veidos: tīrīšana, ķidāšana, astu vai galvu noņemšana, sadalīšana, paraugu ņemšana, šķirošana, marķēšana, iepakojšana, dzesināšana, saldēšana, dziļā sasaldēšana, atkausēšana, sadalīšana.

Tomēr, tarifa kvotas piemēro produktiem, kas paredzēti šādām griešanas darbībām: sagriešana gabaliņos, filejas atdalīšana, gabalu veidošana, sasaldētu kluču sagriešana, vai saldētu filejas kluču ar starplikām atdalīšana.

Tarifa kvotas nepiemēro attiecībā uz produktiem, kas paredzēti darbībām, kam pienākas tarifa kvotas, ja šādas darbības tiek veiktas mazumtirdzniecības vai pārtikas apgādes līmenī.

Muitas nodokļu koncesija tarifa kvotu robežās attiecas tikai uz zivīm, kas paredzētas lietošanai pārtikā.”

- 2) Piemērojot tarifa kvotu **ar kārtas numuru 09.0756**, apzīmējums “rūpnieciskai ražošanai” jāsaprot šādi:

“Tarifa kvotu piemēro produktiem, kas paredzēti jebkādam darbībām, ja vien tos nav paredzēts apstrādāt tikai vienā vai vairākos šādos veidos: tīrīšana, ķidāšana, astu vai galvu noņemšana, sadalīšana, paraugu ņemšana, šķirošana, marķēšana, iepakojšana, dzesināšana, saldēšana, dziļā sasaldēšana, atkausēšana, sadalīšana.

Tomēr, tarifa kvotas piemēro produktiem, kas paredzēti šādām griešanas darbībām: sagriešana gabaliņos, filejas atdalīšana, sasaldētu kluču sagriešana vai saldētu filejas kluču ar starplikām atdalīšana.

Tarifa kvotu nepiemēro attiecībā uz produktiem, kas paredzēti darbībām, kam pienākas tarifa kvotas, ja šādas darbības tiek veiktas mazumtirdzniecības vai pārtikas apgādes līmenī.

Muitas nodokļu koncesija tarifa kvotu robežās attiecas tikai uz zivīm, kas paredzētas lietošanai pārtikā.”

Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju
(Lieta Nr. COMP/M.4455 — Schmolz + Bickenbach/Swiss Steel)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/C 305/07)

2006. gada 29. novembrī Komisija nolēma necelt iebildumus pret augstāk paziņoto koncentrāciju un paziņo, ka tā ir saderīga ar kopējo tirgu. Šis lēmums ir balstīts uz Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Lēmuma pilns teksts ir pieejams vienīgi vācu un tiks publicēts pēc tam, kad tiks noskaidrots, vai tas ietver jebkādas komercnoslēpumus. Tas būs pieejams:

- Eiropas konkurences tīmekļa vietnē (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Šī tīmekļa vietne nodrošina dažādas iespējas, lai palīdzētu ievietot individuālos apvienošanās lēmumus, norādot arī uzņēmuma nosaukumu, lietas numuru, datumu un sektorālo indeksu.
- elektroniskā veidā EUR-Lex tīmekļa vietnē ar dokumenta numuru 32006M4455. EUR-Lex ir tiešsaite piekļūšanai Eiropas Kopienas likumdošanas datorizētai dokumentācijas sistēmai. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju
(Lieta Nr. COMP/M.4449 — KKR/SIF (Tarkett))

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/C 305/08)

2006. gada 7. desembrī Komisija nolēma necelt iebildumus pret augstāk paziņoto koncentrāciju un paziņo, ka tā ir saderīga ar kopējo tirgu. Šis lēmums ir balstīts uz Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Lēmuma pilns teksts ir pieejams vienīgi angļu un tiks publicēts pēc tam, kad tiks noskaidrots, vai tas ietver jebkādas komercnoslēpumus. Tas būs pieejams:

- Eiropas konkurences tīmekļa vietnē (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Šī tīmekļa vietne nodrošina dažādas iespējas, lai palīdzētu ievietot individuālos apvienošanās lēmumus, norādot arī uzņēmuma nosaukumu, lietas numuru, datumu un sektorālo indeksu;
- elektroniskā veidā EUR-Lex tīmekļa vietnē ar dokumenta numuru 32006M4449. EUR-Lex ir tiešsaite piekļūšanai Eiropas Kopienas likumdošanas datorizētai dokumentācijas sistēmai. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju
(Lieta Nr. COMP/M.4239 — Plastic Omnium/Inopart)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/C 305/09)

2006. gada 27. oktobrī Komisija nolēma necelt iebildumus pret augstāk paziņoto koncentrāciju un paziņo, ka tā ir saderīga ar kopējo tirgu. Šis lēmums ir balstīts uz Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Lēmuma pilns teksts ir pieejams vienīgi angļu un tiks publicēts pēc tam, kad tiks noskaidrots, vai tas ietver jebkādus komercnoslēpumus. Tas būs pieejams:

- Eiropas konkurences tīmekļa vietnē (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Šī tīmekļa vietne nodrošina dažādas iespējas, lai palīdzētu ievietot individuālos apvienošanās lēmumus, norādot arī uzņēmuma nosaukumu, lietas numuru, datumu un sektorālo indeksu.
 - elektroniskā veidā EUR-Lex tīmekļa vietnē ar dokumenta numuru 32006M4239. EUR-Lex ir tiešsaite piekļūšanai Eiropas Kopienas likumdošanas datorizētai dokumentācijas sistēmai. (<http://eur-lex.europa.eu>)
-

EIROPAS EKONOMISKĀ ZONA

EBTA UZRAUDZĪBAS IESTĀDE

EBTA Uzraudzības iestādes paziņojums par EBTA Uzraudzības iestādes un EBTA valstu tiesu sadarbību attiecībā uz EEZ līguma 53. un 54. panta piemērošanu

(2006/C 305/10)

A. Šis paziņojums ir izdots saskaņā ar Eiropas Ekonomikas zonas līguma (še turpmāk — “EEZ līgums”) un Nolīguma starp EBTA valstīm par Uzraudzības iestādes un EBTA Tiesas izveidi (še turpmāk — “Uzraudzības un Tiesas nolīgums”) noteikumiem.

B. Eiropas Komisija (še turpmāk — “Komisija”) izdeva paziņojumu par Komisijas un ES dalībvalstu tiesu sadarbību attiecībā uz EK Līguma 81. un 82. panta piemērošanu ⁽¹⁾. Minētajā aktā, kas nav juridiski saistošs, ir principi un noteikumi, kurus Komisija ievēro konkurences jomā. Turklāt tajā ir norādīti veidi, kādos paredzēts īstenot Komisijas un ES dalībvalstu tiesu sadarbību.

C. EBTA Uzraudzības iestāde uzskata, ka iepriekš minētais akts attiecas uz EEZ. Lai saglabātu līdzvērtīgus konkurences apstākļus un nodrošinātu EEZ konkurences noteikumu vienādu piemērošanu visā Eiropas Ekonomikas zonā, iestāde pieņem šo paziņojumu, īstenojot pilnvaras, kas tai piešķirtas ar Uzraudzības un Tiesas nolīguma 5. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

D. Konkrētāk, šā paziņojuma mērķis ir izskaidrot, kā EBTA Uzraudzības iestāde ir paredzējusi sadarboties ar EBTA valstu tiesām ⁽²⁾ EEZ līguma 53. un 54. panta piemērošanā atsevišķos gadījumos ⁽³⁾, vienmēr ievērojot valstu tiesu neatkarību.

I. PAZIŅOJUMA DARBĪBAS JOMA

1. Šis paziņojums attiecas uz EBTA Uzraudzības iestādes un EBTA valstu tiesu sadarbību gadījumos, kad minētās tiesas piemēro EEZ līguma 53. un 54. pantu. Šajā paziņojumā “EBTA valstu tiesas” (še turpmāk “valstu tiesas”) ir EBTA valsts tiesas un tribunāli, kas var piemērot EEZ līguma 53. un 54.

⁽¹⁾ OV C 101, 27.4.2004., 54. lpp.

⁽²⁾ Šajā paziņojumā jebkura atsauce uz EBTA valstīm nozīmē EBTA valstis, attiecībā uz kurām ir stājies spēkā EEZ līgums.

⁽³⁾ Saskaņā ar EEZ līguma 56. panta noteikumiem atsevišķi gadījumi, uz kuriem attiecas EEZ līguma 53. un 54. pants, ietilpst gan EBTA Uzraudzības iestādes, gan Komisijas kompetencē. Tikai viena no uzraudzības iestādēm ir kompetenta izskatīt jebkuru gadījumu.

pantu un kam saskaņā ar 34. pantu Uzraudzības un Tiesas nolīgumā ir tiesības lūgt EBTA Tiesai atzīnumu par EEZ līguma un Uzraudzības un Tiesas nolīguma interpretāciju ⁽⁴⁾).

2. Valstu tiesas var tikt aicinātas piemērot EEZ līguma 53. un 54. pantu tiesas prāvās starp privātpersonām, piemēram, prāvās, kas saistītas ar līgumiem vai prasību par zaudējumu atlīdzināšanu. Tās var rīkoties arī kā valsts likumu piemērotājs vai tiesa, kas veic pārskatīšanu. Valsts tiesu tiesām var atzīt par EBTA valsts konkurences iestādi (še turpmāk — “valsts konkurences iestāde”) saskaņā ar 40. panta 1. punktu Uzraudzības un Tiesas nolīguma 4. protokola II nodaļā (še turpmāk — “II nodaļa”) par EEZ līguma 53. un 54. pantā noteikto konkurences noteikumu īstenošanu ⁽⁵⁾. Šādā gadījumā valstu tiesu un EBTA Uzraudzības iestādes sadarbību nosaka ne tikai šis paziņojums, bet arī paziņojums par sadarbību EBTA konkurences iestāžu tīklā ⁽⁶⁾.

II. EEZ KONKURENCES NOTEIKUMU PIEMĒROŠANA, KO VEIC VALSTU TIESAS

A. VALSTU TIESU KOMPETENCE EEZ KONKURENCES NOTEIKUMU PIEMĒROŠANĀ

Tiktāl, ciktāl valstu tiesu jurisdikcijā ietilpst lietas izskatīšana ⁽⁷⁾, tās ir pilnvarotas piemērot EEZ līguma 53. un 54. pantu ⁽⁸⁾. Turklāt jāatceras, ka EEZ līguma 53. un 54. pants attiecas uz sabiedrisko kārtību, un šie panti ir nozīmīgi, lai sasniegtu EEZ līguma mērķus; viens no šiem mērķiem ir nodrošināt tādas sistēmas ieviešanu, kas nodrošina netraucētu konkurenci un konkurences noteikumu ievērošanu ⁽⁹⁾.

3. Saskaņā ar Eiropas Kopienu Tiesas noteikto, ja valsts tiesību normās ir paredzēts, ka valstu tiesām ir pēc savas iniciatīvas jāpiemēro spēkā esošie vietējie likumi, un ja to piemērošanu nav pieprasījušas puses, tad šāds pienākums attiecas arī uz saistošajiem Kopienas noteikumiem, piemēram, konkurences noteikumiem. Tāda pati nostāja attiecas uz gadījumiem, kad atbilstoši valsts tiesību aktiem valstu tiesām ir

⁽⁴⁾ Kritērijs, kas paredzēti, lai noteiktu, kuras iestādes var uzskatīt par tiesām vai tribunāliem Uzraudzības un Tiesas nolīguma 34. panta nozīmē, skatīt, piemēram, EBTA Tiesas spriedumu lietā E-1/94 *Ravintoloitsijain Liiton Kustannus Oy Restamark*, *EFTA Court Report* [1994 — 1995], 15. lpp., kā arī Eiropas Kopienu Tiesas spriedumu lietā C516/99 *Schmid*, [2002] ECR, I-4573. lpp., 34. punkts, kur minēts, ka “Tiesa ņem vērā vairākus faktorus, piemēram, to, vai institūcija ir dibināta saskaņā ar likumu, vai tā ir pastāvīga, vai tās jurisdikcija ir obligāta, vai tās procedūras ir *inter partes*, vai tā ievēro likuma varu un vai tā ir neatkarīga”. Attiecībā uz Kopienas tiesu praksi EEZ līguma 6. pantā ir noteikts, ka, neskarot turpmāko tiesu prakses attīstību, minētā līguma noteikumus, ciktāl tie ir pēc būtības līdzvērtīgi attiecīgajiem Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma un Eiropas Ogļu un tērauda kopienas dibināšanas līguma noteikumiem, kā arī tiesību aktiem, kas pieņemti, piemērojot šos abus līgumus, tos ieviešot un piemērojot, interpretē saskaņā ar attiecīgajiem Eiropas Kopienu Tiesas nolēmumiem līdz EEZ līguma parakstīšanas dienai. Attiecībā uz attiecīgajiem Tiesas nolēmumiem, kas sniegti pēc EEZ līguma parakstīšanas dienas, atbilstoši Uzraudzības un Tiesas nolīguma 3. panta 2. punktam EBTA Uzraudzības iestādei un EBTA Tiesai ir pienācīgi jāņem vērā minētajos nolēmumos paredzētie principi.

⁽⁵⁾ Pēc tam, kad 4. protokolā EBTA valstu 2004. gada 24. septembra nolīgumā par Uzraudzības iestādes un Tiesas izveidi tika izdarīti grozījumi ar nolīgumu, kas stājās spēkā 2005. gada 19. maijā, Uzraudzības un Tiesas nolīguma 4. protokola II nodaļa lielā mērā ir atspoguļota EBTA pilnā Padomes Regulā (EK) Nr. 1/2003 (OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ EBTA Uzraudzības iestādes paziņojums par sadarbību EBTA konkurences iestāžu tīklā vēl nav publicēts.

⁽⁷⁾ Valsts tiesas jurisdikcija ir atkarīga no valsts, attiecīgajiem EEZ un starptautiskajiem jurisdikcijas noteikumiem.

⁽⁸⁾ Skatīt II nodaļas 6. pantu.

⁽⁹⁾ Skatīt EEZ līguma 1. panta 2. punkta e) apakšpunktu, saskaņā ar kuru EEZ līguma mērķu sasniegšanai ir nepieciešams izveidot tādu sistēmu, kas nodrošina netraucētu konkurenci un konkurences noteikumu vienlīdzīgu ievērošanu, lieta E-8/00 *Landsorganisasjonen i Norge with Norsk Kommuneforbund*, *EFTA Court Report* [2002], 114. lpp., 40. punkts.

rīcības brīvība pēc savas iniciatīvas piemērot spēkā esošās likuma normas — valstu tiesām jāpiemēro konkurences noteikumi, ja valsts tiesību akti ļauj valsts tiesai piemērot šādas tiesību normas, pat ja persona, kuras interesēs ir šo tiesību normu piemērošana, nav uz tām balstījusies. Tomēr Kopienas tiesību aktos nav noteikts, ka valstu tiesām būtu pašām jāizvirza jautājums saistībā ar Kopienas tiesību normu pārkāpumu tajos gadījumos, kad šī jautājuma izskatīšana liktu valstu tiesām atteikties no tām piešķirtās pasīvās lomas, pārsniedzot strīda robežas, ko nosaka pašas puses, un balstoties uz citiem faktiem un apstākļiem, nekā šo tiesību normu piemērošanā ieinteresētā puse ir pamatojusi savu prasību⁽¹⁰⁾. EBTA Uzraudzības iestāde uzskata, ka EBTA valstu tiesām ir līdzīgs pienākums gadījumos, kad ir īstenoti šādi EEZ noteikumi⁽¹¹⁾.

4. Atkarībā no funkcijām, kādas tām ir piešķirtas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, valstu tiesas var piemērot EEZ līguma 53. un 54. pantu administratīvajā, civilajā vai kriminālprocesā⁽¹²⁾. Jo īpaši gadījumos, kad fiziska vai juridiska persona lūdz valsts tiesai aizsargāt tās personiskās tiesības, valstu tiesām ir īpaša nozīme EEZ līguma 53. un 54. panta piemērošanā, kas atšķiras no EBTA Uzraudzības iestādes vai valstu konkurences iestāžu īstenotās šo pantu piemērošanas sabiedrības interesēs⁽¹³⁾. Valstu tiesas var piemērot EEZ līguma 53. un 54. pantu, atzīstot līgumus par spēkā neesošiem vai piespriežot zaudējumu atlīdzināšanu.
5. Valstu tiesas var piemērot EEZ līguma 53. un 54. pantu, un nav nepieciešams vienlaikus piemērot arī valsts konkurences tiesību aktus. Tomēr gadījumos, kad valsts tiesa valsts konkurences tiesību aktus piemēro attiecībā uz līgumiem, uzņēmumu asociāciju lēmumiem vai saskaņotu praksi, kas var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm EEZ līguma 53. panta 1. punkta nozīmē⁽¹⁴⁾, vai ļaunprātīgas izmantošanas gadījumiem, kas aizliegti EEZ līguma 54. pantā, valsts tiesām jāpiemēro arī EEZ konkurences noteikumi šiem līgumiem, lēmumiem vai praksei⁽¹⁵⁾.
6. II nodaļā ir paredzētas ne tikai pilnvaras valsts tiesām piemērot EEZ konkurences noteikumus. Vienlaicīgi valsts konkurences tiesību aktu piemērošanai līgumu, uzņēmumu asociāciju lēmumu un saskaņotas prakses izskatīšanā, kas ietekmē tirdzniecību starp EEZ līguma līgumslēdzējām pusēm, nedrīkst būt rezultāti, kas atšķirtos no EEZ konkurences noteikumos paredzētā iznākuma. II nodaļas 3. panta 2. punktā ir noteikts, ka līgumus, lēmumus un saskaņotu praksi, kas nav pretrunā ar EEZ līguma 53. panta 1. punktu vai kas atbilst EEZ līguma 53. panta 3. punkta nosacījumiem, nevar aizliegt, arī pamatojoties uz valsts konkurences tiesību aktiem⁽¹⁶⁾. Savukārt EEZ līgumā ir paredzēts, ka visu veidu strīdi, kas var rasties, vienlaicīgi piemērojot valsts un EEZ tiesību aktus, ir jārisina, ievērojot, ka EEZ tiesību akti ir

⁽¹⁰⁾ Apvienotās lietas C-430/93 un C-431/93 *Van Schijndel un Van Veen*, [1995] ECR, I-4705. lpp., 13.-15. un 22. punkts.

⁽¹¹⁾ Ja EEZ noteikumi nav īstenoti, situācija ir atšķirīga. Atbilstoši EEZ līguma 35. protokola 7. pantam jāsecina, ka EEZ tiesību aktos nav paredzēta likumdevēju pilnvaru nodošana. Atbilstoši EEZ līguma 35. protokolam EBTA dalībvalstīm, vajadzības gadījumā izmantojot atsevišķus likumus, ir pienākums nodrošināt, ka EEZ noteikumu un citu likumu konfliktu gadījumos ir jāpiemēro EEZ noteikumi. Tādējādi EEZ tiesību normās nav noteikta prasība, ka personas un uzņēmēji var tieši balstīties uz neieviestiem EEZ noteikumiem valstu tiesās. Tomēr vienlaicīgi tas ir ietverts EEZ līguma mērķī izveidot dinamisku un viendabīgu tirgu, ar to saistītajā uzsvārā uz personisko tiesību tiesisku aizstāvību un īstenošanu, kā arī starptautisko publisko tiesību efektivitātes principā, proti, interpretējot valsts tiesību aktus, valstu tiesas ņem vērā visus attiecīgos EEZ tiesību aktu elementus, neatkarīgi no tā, vai EEZ tiesību akti ir īstenoti (lieta E-4/01 *Karl K. Karlsson*, *EFTA Court Report*, [2002] 240. lpp., 28. punkts).

⁽¹²⁾ Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1/2003 8. apsvēruma pēdējo teikumu minētā regula neattiecas uz valsts tiesību aktiem, ar kuriem nosaka kriminālsankcijas fiziskām personām, izņemot gadījumus, kad šādas sankcijas ir līdzekļi, ar kuriem tiek īstenoti konkurences noteikumi, kas attiecas uz uzņēmumiem. EBTA Uzraudzības iestāde uzskata, ka līdzīgi II nodaļa neattiecas uz tādiem valstu tiesību aktiem EBTA valstīs, ar kuriem nosaka kriminālsankcijas fiziskām personām, izņemot ja šādas sankcijas ir līdzekļi, ar kuriem tiek īstenoti konkurences noteikumi, kas attiecas uz uzņēmumiem.

⁽¹³⁾ Lieta T-24/90 *Automec* [1992] ECR, II-2223. lpp., 85. punkts.

⁽¹⁴⁾ Sīkākus paskaidrojumus par ietekmi uz tirdzniecību skatīt paziņojumā par šo jautājumu (OV vēl nav publicēts).

⁽¹⁵⁾ II nodaļas 3. punkta 1. apakšpunkts.

⁽¹⁶⁾ Skatīt arī paziņojumu par EEZ līguma 53. panta 3. punkta piemērošanu (vēl nav publicēts OV).

svarīgāki par valsts tiesību aktiem. Tādējādi līgumus, lēmumus vai saskaņotu praksi, kas ir pretrunā ar 53. panta 1. punktu un neatbilst EEZ līguma 53. panta 3. punkta nosacījumiem, nevar apstiprināt, atsaucoties uz valsts tiesību aktiem⁽¹⁷⁾. Attiecībā uz valsts konkurences tiesību aktu un EEZ līguma 54. panta vienlaicīgu piemērošanu vienpusējas rīcības gadījumā II nodaļas 3. pantā nav noteikts līdzīgs konverģences pienākums. Tomēr pretrunīgu noteikumu gadījumā valsts tiesām ir jāatceļ ikviens valsts tiesību aktu noteikums, kas ir pretrunā ar ieviestu EEZ noteikumu, neatkarīgi no tā, vai šis valsts tiesību aktu noteikums pieņemts pirms vai pēc EEZ noteikuma pieņemšanas⁽¹⁸⁾.

7. Papildus EEZ līguma 53. un 54. panta piemērošanai valsts tiesas ir kompetentas piemērot arī aktus, kas ir iekļauti EEZ līgumā, EBTA Tiesas nolēmumus un EBTA Uzraudzības iestādes lēmumus. Tādējādi valsts tiesām, iespējams, ir jāievieš Iestādes lēmumi⁽¹⁹⁾ vai EEZ līgumā iekļautie tiesību akti, ar ko EEZ līguma 53. panta 3. punktu piemēro noteiktām līgumu, lēmumu vai saskaņotas prakses kategorijām, kā arī Komisijas lēmumi. Piemērojot šos EEZ konkurences noteikumus, valsts tiesas rīkojas saskaņā ar EEZ tiesību aktiem, un attiecīgi valsts tiesu pienākums ir ievērot vispārējos EEZ tiesību aktu principus⁽²⁰⁾.
8. EEZ līguma 53. un 54. panta piemērošana valsts tiesās bieži ir atkarīga no kompleksiem ekonomiskiem un juridiskiem novērtējumiem⁽²¹⁾. Piemērojot EEZ konkurences noteikumus, valsts tiesām ir jāievēro noteikti EEZ tiesību aktu principi⁽²²⁾, kā arī EEZ līgumā iekļautie akti, ar kuriem EEZ līguma 53. panta 3. punktu piemēro noteiktām līgumu, lēmumu vai saskaņotas prakses kategorijām⁽²³⁾. Turklāt EEZ līguma 53. un 54. panta piemērošana, ko veic EBTA Uzraudzības iestāde konkrētā lietā, ir saistoša valsts tiesām, tām piemērojot EEZ konkurences noteikumus tajā pašā lietā vienlaikus ar Iestādes veikto piemērošanu vai pēc tam, kad Iestāde ir veikusi piemērošanu⁽²⁴⁾. Līdzīgi Komisija pieprasa, lai valsts tiesas ievēro EEZ līguma 53. un 54. panta piemērošanu konkrētā lietā, kad tās piemēro EEZ konkurences noteikumus tajā pašā lietā vienlaikus ar Komisijas veikto piemērošanu vai pēc tam, kad Komisija ir veikusi piemērošanu. Visbeidzot, neierobežojot EEZ līguma galīgo interpretāciju, ko sniedz EBTA Tiesa un Kopienas tiesas, valsts tiesas var rast norādes Iestādes vai Komisijas lēmumos un tiesību aktos, kas ir iekļauti EEZ līgumā, kuros atrodami līdzīgi elementi kā izskatāmajā lietā, kā arī Iestādes paziņojumos un pamatnostādņēs attiecībā uz EEZ līguma 53. un 54. panta piemērošanu⁽²⁵⁾.

B. PROCESUĀLIE ASPEKTI EEZ KONKURENCES NOTEIKUMU PIEMĒROŠANĀ, KO VEIC VALSTU TIESAS

9. Valsts tiesību aktos lielā mērā ir reglamentēti EEZ konkurences tiesību aktu ieviešanas procesuālie nosacījumi valsts tiesās un sankcijas, ko minētās tiesas var piemērot šo tiesību aktu neievērošanas gadījumā. Tomēr EEZ tiesību aktos zināmā mērā ir arī noteikti apstākļi, kādos EEZ konkurences noteikumi ir piemērojami. Saskaņā ar Uzraudzības un Tiesas nolīgumu valsts tiesas var izmantot noteiktus instrumentus, piemēram, lūgt EBTA Uzraudzības iestādes atzinumu par jautājumiem, kas attiecas uz EEZ konkurences noteikumu piemērošanu⁽²⁶⁾. Tās var arī izstrādāt obligātus noteikumus attiecībā uz tajās

⁽¹⁷⁾ Saistībā ar šo skatīt lietu E-1/94 *Restamark* (4. parinde iepriekš) un lietu 14/68 *Walt Wilhelm*, [1969] ECR, 1. punkts, kā arī apvienotās lietas 253/78 un 1 līdz 3/79 *Giry un Guerlain*, [1980] ECR, 2327. lpp., 15. -17. punkts.

⁽¹⁸⁾ Šajā sakarā skatīt lietu E-1/94 *Restamark* (4. parinde iepriekš) kā arī lietu C-198/01, *Consorzio Industrie Fiammiferi*, (CIF) [2003], 49. Skatīt arī 11. parindi iepriekš.

⁽¹⁹⁾ Piemēram, var pieprasīt, lai valsts tiesa ievieš EBTA Uzraudzības iestādes lēmumu, kas pieņemts atbilstoši II nodaļas 7. -10., 23. un 24. pantam.

⁽²⁰⁾ Piemēram, skatīt lietu 5/88 *Wachauf*, [1989] ECR, 2609. lpp., 19. punkts.

⁽²¹⁾ Apvienotās lietas C-215/96 un C-216/96 *Bagnasco*, [1999] ECR, I-135. lpp., 50. punkts.

⁽²²⁾ Skatīt šī paziņojuma 4. parindi.

⁽²³⁾ Lieta 63/75 *Fonderies Roubaix*, [1976] ECR, 111. lpp., 9. — 11. punkts, un lieta C-234/89 *Delimitis*, [1991] ECR, I-935. lpp., 46. punkts.

⁽²⁴⁾ Par EEZ konkurences noteikumu piemērošanu, ko vienlaicīgi vai secīgi veic valsts tiesas un Iestāde, skatīt arī 11. — 14. punktu.

⁽²⁵⁾ Lieta 66/86 *Ahmed Saeed Flugreisen*, [1989] ECR, 803. lpp., 27. punkts, kā arī lieta C-234/89 *Delimitis*, [1991] ECR, I-935. lpp., 50. punkts. Saraksts, kurā ietvertas EBTA Uzraudzības iestādes pamatnostādnes un paziņojumi konkurences politikas jomā, kā arī EEZ līgumā iekļautie akti, ar kuriem EEZ līguma EK 53. panta 3. punktu piemēro noteiktām līgumu, lēmumu vai saskaņotas prakses kategorijām, ir pievienots šī paziņojuma pielikumā.

⁽²⁶⁾ Par valsts tiesu iespējām lūgt EBTA Uzraudzības iestādes atzinumu skatīt šē turpmāko 27. — 30. punktu.

notiekošajiem tiesas procesiem, piemēram, ļaujot Iestādei un valstu konkurences iestādēm iesniegt rakstveida apsvērumus ⁽²⁷⁾. Šīs EEZ tiesību normas ir svarīgākas par valsts tiesību aktiem ⁽²⁸⁾.

10. Ja nav tiesību normu par procedūrām un sankcijām, kas saistītas ar EEZ konkurences noteikumu īstenošanu, ko veic valstu tiesas, tad šīs tiesas piemēro valsts procesuālās tiesības un — tādā mērā, kādā tās ir tiesīgas to darīt, — piemēro sankcijas, kas paredzētas valsts tiesību aktos. Tomēr šo valsts tiesību normu piemērošanai jāatbilst vispārējiem EEZ tiesību principiem. Šajā sakarā ir lietderīgi atcerēties EBTA Tiesas un Eiropas Kopienų Tiesas praksi, saskaņā ar ko:

- (a) gadījumā, ja EEZ tiesību akti netiek ievēroti, valsts tiesību aktos jāparedz sankcijas, kas ir iedarbīgas, samērīgas un preventīvas ⁽²⁹⁾;
- (b) gadījumā, ja EEZ tiesību aktu neievērošana nodara kaitējumu personai, šai personai ar zināmiem nosacījumiem ir jābūt iespējai iesniegt valsts tiesā prasību par zaudējumu atlīdzināšanu ⁽³⁰⁾;
- (c) noteikumi par procedūrām un sankcijām, ko valstu tiesas piemēro, lai īstenotu EEZ tiesību aktus:
 - nedrīkst šādu ieviešanu pārmērīgi sarežģīt vai padarīt to par praktiski neiespējamu (efektivitātes princips) ⁽³¹⁾,
 - nedrīkst būt mazāk labvēlīgi par noteikumiem, kas piemērojami līdzvērtīga valsts likuma ieviešanas nolūkā (vienlīdzības princips) ⁽³²⁾.

Pamatojoties uz to, ka ieviestie EEZ noteikumi ir svarīgāki par valstu tiesību aktiem ⁽³³⁾, valsts tiesa nevar piemērot attiecīgās valsts noteikumus, kas neatbilst šiem principiem.

C. VIENLAICĪGA VAI SECĪGA EEZ KONKURENCES NOTEIKUMU PIEMĒROŠANA, KO VEIC EBTA UZRAUDZĪBAS IESTĀDE UN VALSTU TIESAS

11. Valsts tiesa var piemērot EEZ konkurences tiesību aktus līgumam, lēmumam vai saskaņotai darbībai vai vienpusējai rīcībai, kas ietekmē tirdzniecību starp līgumslēdzējām pusēm, vienlaicīgi ar EBTA Uzraudzības iestādi ⁽³⁴⁾ vai pēc tam, kad Iestāde veikusi piemērošanu ⁽³⁵⁾. Turpmākajos punktos ir izklāstīti daži valstu tiesu pienākumi, kas ir jāievēro minētajos apstākļos.

⁽²⁷⁾ Par apsvērumu iesniegšanu skatīt 31. — 35. punktu turpmāk šajā paziņojumā.

⁽²⁸⁾ Skatīt šā paziņojuma 3. punktu un tā 11. parindi.

⁽²⁹⁾ Lieta 68/88 Komisija pret Grieķiju, [1989] ECR, 2965. lpp., 23 — 25. punkts.

⁽³⁰⁾ Par zaudējumiem, kas radušies, ja pārkāpumu izdarījusi EBTA valsts, un par šādas atbildības nosacījumiem skatīt lietu E-9/97 *Erla Maria Sveinbjörnsdóttir, EFTA Court Report* [1995], 95. lpp., 66. punkts, kā arī lietu E-4/01 *Karl K. Karlsson hf* (11. parinde iepriekš). Par uzņēmuma nodarītajiem zaudējumiem skatīt lietu C-453/99 *Courage and Crehan*, [2001] ECR, 6297. lpp., 26 un 27. punkts. Par dalībvalsts vai valsts iestādes nodarītajiem zaudējumiem un par nosacījumiem šādai valsts atbildībai skatīt, piemēram, apvienotās lietas C-6/90 un C-9/90 *Francovich*, [1991] ECR, I-5357. lpp., 33. — 36. punkts; lietu C-271/91 *Marshall v Southampton and South West Hampshire Area Health Authority*, [1993] ECR, I-4367. lpp., 30. un 34. — 35. punkts; apvienotās lietas C-46/93 un C-48/93 *Brasserie du Pêcheur and Factortame*, [1996] ECR, I-1029. lpp.; lietu C-392/93 *British Telecommunications*, [1996] ECR, I-1631. lpp., 39.-46. punkts un apvienotās lietas C-178/94, C-179/94 un C-188/94 līdz 190/94 *Dillenkofer*, [1996] ECR, I-4845. lpp., 22. — 26. un 72. punkts.

⁽³¹⁾ Skatīt, piemēram, lietu E-4/01 *Karl K. Karlsson hf* (11. parinde iepriekš), 33. punkts; lietu 33/76 *Rewe*, [1976] ECR, 1989. lpp., 5. punkts; lietu 45/76 *Comet*, [1976] ECR, 2043. lpp., 12. punkts, un lietu 79/83 *Harz*, [1984] ECR, 1921. lpp., 18. un 23. punkts.

⁽³²⁾ Skatīt, piemēram, lietu E-4/01 *Karl K. Karlsson hf* (11. parinde iepriekš), 33. punkts; lietu 33/76 *Rewe*, [1976] ECR, 1989. lpp., 5. punkts; lietu 158/80 *Rewe*, [1981] ECR, 1805. lpp., 44. punkts; lietu 199/82 *San Giorgio*, [1983] ECR, 3595. lpp., 12. punkts, kā arī lietu C-231/96 *Edis*, [1998] ECR, I-4951. lpp., 36. un 37. punkts.

⁽³³⁾ Skatīt 6. punktu un 11. parindi iepriekš.

⁽³⁴⁾ II nodaļas 11. panta 6. punkts saistībā ar 40. panta 3. un 4. punktu neļauj EBTA Uzraudzības iestādei un valsts tiesai vienlaicīgi piemērot EEZ līguma 53. un 54. pantu vienīgi tajā gadījumā, ja valsts tiesa ir pilnvarota veikt valsts konkurences iestādes uzdevumus.

⁽³⁵⁾ Īstenojot savas pilnvaras atbilstoši EEZ līguma 53. un 54. pantam, valstu tiesām papildus ir jāņem vērā Komisijas pilnvaras, lai novērstu lēmumus, kas būtu pretrunā ar tiem lēmumiem, ko pieņēmusi vai paredzējusi pieņemt Komisija; lieta C-234/89, *Delimitis* [1991] ECR, I-935. lpp., 47. punkts.

12. Gadījumos, kad valsts tiesa pieņem lēmumu pirms EBTA Uzraudzības iestādes, tai jāizvairās pieņemt tādu lēmumu, kas būtu pretrunā ar lēmumu, kādu varētu pieņemt Iestāde⁽³⁶⁾. Tādēļ valsts tiesa var jautāt Iestādei, vai tā ir uzsākusi lietas izskatīšanu attiecībā uz tiem pašiem līgumiem, lēmumiem vai praksi⁽³⁷⁾ un, ja tā ir, — par lietas izskatīšanas gaitu un iespējamo lēmumu šajā lietā⁽³⁸⁾. Juridiskās noteiktības nolūkā valsts tiesa var arī apsvērt lietas izskatīšanas apturēšanu līdz brīdim, kad Iestāde ir pieņēmusi lēmumu⁽³⁹⁾. Iestāde centīsies priekšroku dot lietām, par kurām tā nolēmusi ierosināt lietas izskatīšanu saskaņā ar 2. panta 1. punktu Uzraudzības un Tiesas nolīguma III nodaļā (še turpmāk “III nodaļa”) un kurās šādā veidā ir apturēta lietas izskatīšana attiecīgajā valstī, jo īpaši, ja no tā ir atkarīgs civillietas iznākums. Tomēr gadījumos, kad valsts tiesai nav pamatota iemesla apšaubīt Iestādes paredzēto lēmumu, vai gadījumos, kad Iestāde jau ir pieņēmusi lēmumu līdzīgā lietā, valsts tiesa var pieņemt lēmumu izskatāmajā lietā atbilstoši paredzamajam lēmumam vai agrāk pieņemtajam lēmumam, nelūdzot Iestādei iepriekš minēto informāciju vai negaidot Iestādes lēmumu.
13. Gadījumos, kad EBTA Uzraudzības iestāde kādā īpašā lietā pieņem lēmumu pirms valsts tiesas, šī tiesa nevar pieņemt lēmumu, kas ir pretrunā ar Iestādes lēmumu. Protams, Iestādes lēmuma juridiski saistošais spēks neierobežo EEZ tiesību aktu interpretāciju, ko sniedz EBTA Tiesa. Tādēļ, ja valsts tiesa apšaubā Iestādes lēmuma likumību, šis lēmums tomēr tai ir saistošs, kamēr EBTA Tiesa nav nolēmusi pretēji⁽⁴⁰⁾. Attiecīgi, ja valsts tiesa paredz pieņemt lēmumu, kas ir pretrunā ar Iestādes lēmumu, tai ir jāvēršas EBTA tiesā, lūdzot padomdevēja atzinumu (Uzraudzības un Tiesas nolīguma 34. pants). Tad EBTA Tiesai ir jāpieņem lēmums par Iestādes lēmuma atbilstību EEZ tiesību aktiem. Tomēr, ja Iestādes lēmumu apstrīd EBTA Tiesā saskaņā ar Uzraudzības un Tiesas nolīguma 36. pantu un strīda iznākums valsts tiesā ir atkarīgs no Iestādes lēmuma likumības, valsts tiesai ir jāaptur lietas izskatīšana, līdz EBTA Tiesa pasludina galīgo spriedumu par lēmuma anulēšanu, ja vien tā neuzskata, ka izskatāmās lietas apstākļos vērtēšanās EBTA Tiesā, lūdzot atzinumu par Iestādes lēmuma likumību (Uzraudzības un Tiesas nolīguma 34. pants), ir pamatota⁽⁴¹⁾.
14. Ja valsts tiesa aptur lietas izskatīšanu, piemēram, gaidot Iestādes lēmumu (šā paziņojuma 12. punktā aprakstītā situācija) vai gaidot EBTA Tiesas galīgo spriedumu par lēmuma anulēšanu, vai pieprasot padomdevēja atzinumu (12. punktā aprakstītā situācija), tad tai ir pienākums pārbaudīt, vai pušu interešu aizsardzības nolūkā ir nepieciešams izdot rīkojumu par pagaidu pasākumiem⁽⁴²⁾.

III. EBTA UZRAUDZĪBAS IESTĀDES UN VALSTU TIESU SADARBĪBA

15. EEZ līguma un Uzraudzības un Tiesas nolīguma galvenajā daļā nav īpaši paredzēta valstu tiesu un EBTA Uzraudzības iestādes sadarbība, izņemot mehānismu valstu tiesu un EBTA Tiesas sadarbībai saskaņā ar Uzraudzības un Tiesas nolīguma 34. pantu. Tomēr atbilstoši EEZ līguma 3. pantam, kas ir izstrādāts, pamatojoties uz EK Līguma 10. pantu, un lielā mērā ietver tajā minēto, līgumslēdzējām pusēm ir pienākums veikt visus attiecīgos pasākumus, lai veicinātu no EEZ līguma izrietošo saistību izpildi. Kopienas tiesas ir konstatējušas, ka ar EK Līguma 10. pantu Eiropas iestādēm un dalībvalstīm

⁽³⁶⁾ II nodaļas 16. panta 1. punkts.

⁽³⁷⁾ Iestāde uzsāk lietas izskatīšanu, lai pieņemtu lēmumu saskaņā ar II nodaļas 7.-10. pantu (skatīt III. nodaļas 2. panta 2. punktu). Kā noteikusi Tiesa, lietas izskatīšanas uzsākšanai nepieciešams Komisijas tiesību akts, kas liecina par tās nodomu pieņemt lēmumu (lieta 48/72 *Brasserie de Haecht*, [1973] ECR, 77. lpp., 16. punkts).

⁽³⁸⁾ (Lieta C-234/89 *Delimitis*, [1991] ECR, I-935. lpp., 53. punkts, kā arī apvienotās lietas C-319/93, C-40/94 un C-224/94 *Dijkstra*, [1995] ECR, I-4471. lpp., 34. punkts. Šajā jautājumā turpmāk skatīt šī paziņojuma 21. punktu.

⁽³⁹⁾ Skatīt II nodaļas 16. panta 1. punktu un lietu C-234/89 *Delimitis*, [1991] ECR, I-935. lpp., 47. pants, kā arī lietu C-344/98 *Masterfoods*, [2000] ECR, I-11369. lpp., 51. pants.

⁽⁴⁰⁾ Lieta 314/85 *Foto-Frost*, [1987] ECR, 4199. lpp., 12. līdz 20. punkts.

⁽⁴¹⁾ Skatīt II nodaļas 16. panta 1. punktu un lietu C-344/98 *Masterfoods*, [2000] ECR, I-11369. lpp., 52. — 59. punkts.

⁽⁴²⁾ Lieta C-344/98 *Masterfoods*, [2000] ECR, I-11369. lpp., 58. punkts.

tiek noteikti savstarpēji lojālas sadarbības pienākumi, lai sasniegtu EK Līguma mērķus. Tādējādi EK Līguma 10. pantā ir netieši norādīts, ka Komisijai ir jāpalīdz valstu tiesām Kopienas tiesību aktu piemērošanā ⁽⁴³⁾. Iestāde uzskata, ka tai ir līdzīgas lojālas sadarbības saistības attiecībā uz EBTA valstu tiesām atbilstoši attiecīgi EEZ līguma 3. pantam un Uzraudzības un Tiesas nolīguma 2. pantam. Tāpat valstu tiesu pienākums ir palīdzēt Iestādei tās uzdevumu izpildē ⁽⁴⁴⁾.

16. Ir lietderīgi arī uzsvērt sadarbību starp valsts tiesām un valsts iestādēm, jo īpaši valsts konkurences iestādēm, EEZ līguma 53. un 54. panta piemērošanā. Kamēr šo valsts iestāžu sadarbību regulē galvenokārt valstu tiesību akti, II nodaļas 15. panta 3. punktā ir noteikta valsts konkurences iestāžu iespēja iesniegt apsvērumus attiecīgās EBTA valsts tiesās. Šī paziņojuma 31. un 33. — 35. punkts ir *mutatis mutandis* piemērojams minētajiem iesniegumiem.

A. EBTA UZRAUDZĪBAS IESTĀDE KĀ AMICUS CURIAE

17. Lai palīdzētu valstu tiesām EEZ konkurences noteikumu piemērošanā, EBTA Uzraudzības iestāde ir apņēmusies palīdzēt valstu tiesām, ja tās uzskata, ka šāda palīdzība ir nepieciešama lēmuma pieņemšanai kādā lietā. II nodaļas 15. pants attiecas uz visbiežāk sastopamajiem šādas palīdzības veidiem: informācijas nodošana (no 21. līdz 26. punktam turpmāk), Iestādes atzinumi (no 27. līdz 30. punktam turpmāk) — abos gadījumos pēc valsts tiesas pieprasījuma, kā arī Iestādes iespēja iesniegt apsvērumus (no 31. līdz 35. punktam turpmāk). Tā kā šādi palīdzības veidi ir noteikti II nodaļā, tos nevar ierobežot nekādi EBTA valstu noteikumi. Tomēr, ja saistībā ar iepriekš minēto EEZ procesuālie noteikumi nav izstrādāti vai nav izstrādāti tādā mērā, kā nepieciešams, lai sekmētu šādus palīdzības veidus, EBTA valstīm ir jāpieņem pienācīgi procesuālie noteikumi, lai valstu tiesas un Iestāde varētu pilnībā izmantot II nodaļā sniegtās iespējas ⁽⁴⁵⁾.

18. Valsts tiesa var nosūtīt savu lūgumu pēc palīdzības rakstiskā veidā, adresējot to:

EFTA Surveillance Authority
rue Belliard 35
B-1040 Brussels

vai nosūtīt to elektroniski uz šādu e-pasta adresi:

registry@eftasurv.int

19. Jāatceras, ka neatkarīgi no valstu tiesu sadarbības veida, EBTA Uzraudzības iestāde ievēro valstu tiesu neatkarību. Tādējādi Iestādes piedāvātā palīdzība valsts tiesai nav saistoša. Iestādei jānodrošina dienesta noslēpuma ievērošanas pienākuma izpilde, kā arī savas darbības un neatkarības aizsardzība ⁽⁴⁶⁾. Pildot EEZ līguma 3. pantā un Uzraudzības un Tiesas nolīguma 2. pantā noteiktos pienākumus par palīdzības sniegšanu valstu tiesām EEZ konkurences noteikumu piemērošanā, Iestāde ir apņēmusies saglabāt neitralitāti un objektivitāti palīdzības sniegšanā. Turklāt Iestādes palīdzības sniegšana valstu tiesām ietilpst tās pienākumos aizsargāt sabiedrības intereses. Tādēļ tās nolūks nav rīkoties atbilstoši valsts tiesas izskatāmajā lietā iesaistīto pušu privātajām interesēm. Tādēļ Iestāde neuzklausa nevienu no iesaistītajām pusēm saistībā ar savu palīdzību valsts tiesai. Gadījumā, ja ar Iestādi sazināsies kāda no tiesā izskatāmās lietas pusēm par jautājumiem, kas tiek izskatīti valsts tiesā, Iestāde par to informēs valsts tiesu neatkarīgi no tā, vai šī saziņa notikusi pirms vai pēc valsts tiesas lūguma sadarboties.

⁽⁴³⁾ Lieta C-2/88 *Imm Zwartveld*, [1990] ECR, I-3365. lpp., 16. — 22. punkts un lieta C-234/89 *Delimitis*, [1991] ERC, I-935. lpp., 53. punkts.

⁽⁴⁴⁾ C-94/00 *Roquette Frères*, [2002] ECR, 9011. lpp., 31. punkts.

⁽⁴⁵⁾ Par šādu valsts procesuālo noteikumu atbilstību vispārējiem EEZ tiesību principiem skatīt šī paziņojuma 9. un 10. punktu.

⁽⁴⁶⁾ Par šiem pienākumiem skatīt, piemēram, šī paziņojuma 23. — 26. punktu.

20. EBTA Uzraudzības iestāde gada pārskatā publicēs kopsavilkumu par savu sadarbību ar valstu tiesām saskaņā ar šo paziņojumu. Iestāde var ievietot savus atzinumus un apsvērumus arī savā tīmekļa vietnē.

1. EBTA Uzraudzības iestādes pienākums nodot informāciju valstu tiesām

21. EBTA Uzraudzības iestādes pienākums palīdzēt valstu tiesām EEZ konkurences noteikumu piemērošanā galvenokārt izpaužas iestādes pienākumā sniegt tās rīcībā esošo informāciju valstu tiesām. Valsts tiesa var, piemēram, lūgt iestādei tās rīcībā esošus dokumentus vai informāciju par procesu, lai noteiktu, vai konkrēto lietu izskata iestāde, vai iestāde ir uzsākusi procesu un vai tā jau ir ieņēmusi nostāju šajā lietā. Valsts tiesa var jautāt iestādei arī par iespējamo lēmuma pieņemšanas brīdi, lai varētu noteikt lietas apturēšanas apstākļus un to, vai ir nepieciešama pagaidu pasākumu pieņemšana ⁽⁴⁷⁾.
22. Lai nodrošinātu efektīvu sadarbību ar valstu tiesām, EBTA Uzraudzības iestāde centīsies sniegt valsts tiesai pieprasīto informāciju viena mēneša laikā no lūguma saņemšanas brīža. Ja iestādei jālūdz valsts tiesai sīkāki paskaidrojumi par tās lūgumu vai ja iestādei jākonsultējas ar tām personām, kuras informācijas nodošana skar tiesā veidā, tad šis periods sākas no tā brīža, kad iestāde saņem nepieciešamo informāciju.
23. Sniedzot informāciju valstu tiesām, EBTA Uzraudzības iestādei ir jāievēro tās garantijas attiecībā uz fiziskām un juridiskām personām, kas ir noteiktas EEZ līguma 122. pantā un Uzraudzības un Tiesas nolīguma 14. pantā ⁽⁴⁸⁾. Ievērojot Uzraudzības un Tiesas nolīguma 14. pantu, iestādes locekļiem, ierēdņiem un citiem darbiniekiem ir aizliegts izpaust informāciju, uz kuru attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu. EEZ līguma 122. pantā ir paredzēts, ka līgumslēdzēju pušu pārstāvji, delegāti un eksperti, kā arī ierēdņi un citi darbinieki arī pēc tam, kad viņi ir beiguši pildīt savus pienākumus, nedrīkst atklāt informāciju, uz kuru attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, jo īpaši informāciju par uzņēmumiem, to darījumu attiecībām vai to izmaksu daļām. Šis pienākums ir izskaidrots arī II nodaļas 28. pantā. Informācija, uz kuru attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, var būt gan konfidenciāla informācija, gan komercnoslēpumi. Komercnoslēpumi ir informācija, kuras izpaušana ne tikai sabiedrībai, bet arī kādai citai personai, kuras rīcībā šādas informācijas nav bijis, varētu nopietni kaitēt personas interesēm ⁽⁴⁹⁾.
24. Vienots EEZ līguma 3. un 122. panta un Uzraudzības un Tiesas nolīguma 14. panta skaidrojums nenorāda uz pilnīgu aizliegumu EBTA Uzraudzības iestādei nodot valstu tiesām informāciju, uz kuru attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu. Kā liecina Kopienas tiesu prakse attiecībā uz Komisijas lojālas sadarbības pienākumu, iestāde uzskata, ka tai ir tāpat jāsniedz valsts tiesai jebkura informācija, ko tā pieprasa, lai izpildītu lojālas sadarbības pienākumu, pat tad, ja uz šo informāciju attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu. Tomēr, piedāvājot sadarbību valstu tiesām, iestāde nekādā gadījumā nedrīkst mazināt EEZ līguma 122. pantā un Uzraudzības un Tiesas nolīguma 14. pantā noteiktās garantijas.
25. Tādēļ pirms tādas informācijas nodošanas valsts tiesai, uz kuru attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, EBTA Uzraudzības iestāde atgādina tiesai par EEZ tiesību aktos noteikto pienākumu ievērot tiesības, kādas saskaņā ar EEZ līguma 122. pantu un Uzraudzības un Tiesas nolīguma 14. pantu tiek piešķirtas fiziskām un juridiskām personām, un iestāde jautā tiesai, vai tā var garantēt un garantēs konfidenciālas informācijas un komercnoslēpumu aizsardzību. Ja valsts tiesa nevar piedāvāt šādas garantijas, tad iestāde valsts tiesai nesniedz informāciju, uz kuru attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu ⁽⁵⁰⁾. Tikai tādā gadījumā, ja valsts tiesa ir sniegusi garantiju, ka tā aizsargās konfidenciālu informāciju un komercnoslēpumus, iestāde sniegs pieprasīto informāciju, norādot tās daļas, uz kurām attiecas dienesta noslēpuma glabāšanas pienākums un uz kurām tas neattiecas, un kuras attiecīgi drīkst paziņot atklātībā.

⁽⁴⁷⁾ Lieta C-234/89 *Delimitis*, [1991] ECR, I-935. lpp., 53. punkts un apvienotās lietas C-319/93, C-40/94 un C-224/94 *Dijkstra*, [1995] ECR, I-4471. lpp., 34. punkts.

⁽⁴⁸⁾ Lieta C-234/89 *Delimitis*, [1991] ECR, I-935. lpp., 53. punkts.

⁽⁴⁹⁾ Lieta T-353/94 *Postbank*, [1996] ECR, II-921. lpp., 86. un 87. punkts, kā arī lieta 145/83 *Adams*, [1985] ECR, 3539. lpp., 34. punkts.

⁽⁵⁰⁾ Lieta C-2/88 *Zwartveld*, [1990] ECR, I-4405. lpp., 10. un 11. punkts un lieta T-353/94 *Postbank*, [1996] ECR, II-921. lpp., 93. punkts.

26. Ir arī citi izņēmumi, kad EBTA Uzraudzības iestāde nesniedz informāciju valsts tiesām. Konkrētāk, iestāde var atteikties sniegt informāciju valsts tiesām, pamatojoties uz sevišķi svarīgiem iemesliem saistībā ar nepieciešamību aizsargāt Kopienas intereses vai lai izvairītos no iejaukšanās tās darbībā un neatkarībā, jo īpaši, ja tas apdraud tai uzticēto uzdevumu izpildi⁽⁵¹⁾. Tādēļ iestāde nesniegs valsts tiesām informāciju, ko brīvprātīgi iesniegusi saudzējamā puse, bez šīs puses piekrišanas.

2. Atzinuma lūgšana jautājumos attiecībā uz EEZ konkurences noteikumu piemērošanu

27. Kad valsts tiesai ir jāpiemēro EEZ konkurences noteikumi izskatāmajā lietā, tā sākotnēji var meklēt norādes EBTA Tiesas praksē, EEZ tiesību aktos, EBTA Uzraudzības iestādes lēmumos, paziņojumos un pamatnostādņēs, ar ko piemēro EEZ līguma 53. un 54. pantu⁽⁵²⁾, kā arī attiecīgā Kopienas tiesu praksē un Komisijas lēmumos par EEZ tiesību aktu un attiecīgo Kopienas tiesību aktu piemērošanu. Ja šajos dokumentos nav pietiekamu norāžu, tad valsts tiesa var lūgt iestādes atzinumu jautājumos, kas attiecas uz EEZ konkurences noteikumu piemērošanu. Valsts tiesa var lūgt iestādes atzinumu ekonomiska, faktiskā un juridiskā rakstura jautājumos⁽⁵³⁾. Iepriekš minētais, protams, neskar valsts tiesas iespēju vai pienākumu lūgt EBTA Tiesai padomdevēja atzinumu attiecībā uz EEZ tiesību aktu likumības skaidrojumu saskaņā ar Uzraudzības un tiesas nolīguma 34. pantu.
28. Lai EBTA Uzraudzības iestāde varētu sniegt valsts tiesai noderīgu atzinumu, tā var lūgt valsts tiesai sniegt papildu informāciju⁽⁵⁴⁾. Lai nodrošinātu efektīvu sadarbību ar valsti tiesām, iestāde centīsies sniegt prasīto atzinumu valsts tiesai četru mēnešu laikā no pieprasījuma saņemšanas brīža. Ja iestāde pieprasa valsts tiesai papildu informāciju sava atzinuma formulēšanai, tad šis periods sākas brīdī, kad tā saņem papildu informāciju.
29. EBTA Uzraudzības iestāde valsts tiesai sniedz tikai pieprasīto informāciju par faktiem vai ekonomisko un juridisko skaidrojumu, neapsverot valsts tiesā izskatāmās lietas būtību. Turklāt iestādes atzinums valsts tiesai nav juridiski saistošs.
30. Saskaņā ar šī paziņojuma 19. punktu EBTA Uzraudzības iestāde neuzklausa puses, pirms tā nav sniegusi atzinumu valsts tiesai. Valsts tiesai ir jāizskata iestādes atzinums atbilstoši attiecīgajiem valsts procesuālajiem likumiem, kas nedrīkst būt pretrunā ar vispārējiem EEZ tiesību aktu principiem.

3. EBTA Uzraudzības iestādes apsvērumu iesniegšana valsts tiesai

31. Saskaņā ar II nodaļas 15. panta 3. punktu valsts konkurences iestādes un EBTA Uzraudzības iestāde apsvērumus par jautājumiem, kas attiecas uz EEZ līguma 53. un 54. panta piemērošanu, var iesniegt valsts tiesai, kurai ir lūgts piemērot attiecīgos noteikumus. II nodaļā ir norādītas atšķirības starp rakstiskiem apsvērumiem, ko valsti konkurences iestādes un iestāde var iesniegt pēc savas iniciatīvas, un mutvārdu apsvērumiem, ko var iesniegt tikai ar valsts tiesas atļauju⁽⁵⁵⁾.

⁽⁵¹⁾ Lieta C-2/88 *Zwartveld*, [1990] ECR, I-4405. lpp., 10. un 11. punkts; lieta C-275/00 *First and Franex*, [2002] ECR, I-10943. lpp., 49. punkts, kā arī lieta T-353/94 *Postbank*, [1996] ECR, II-921. pants, 93. punkts.

⁽⁵²⁾ Skatīt šī paziņojuma 8. punktu.

⁽⁵³⁾ Lieta C-234/89 *Delimitis*, [1991] ECR, I-935. lpp., 53. punkts, kā arī apvienotās lietas C-319/93, C-40/94 un C-224/94 *Dijkstra*, [1995] ECR, I-4471. lpp., 34. punkts.

⁽⁵⁴⁾ Salīdziniet ar lietu 96/81 Komisijas pret Nīderlandi [1982] ECR 1791, 7, un lietu 272/86 Komisija pret Grieķiju [1988] ECR 4875, 30.

⁽⁵⁵⁾ Saskaņā ar II nodaļas 15. panta 4. punktu tas neskar valsts konkurences iestāžu pilnvaras iesniegt apsvērumus tiesā saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

32. II nodaļā ir norādīts, ka EBTA Uzraudzības iestāde iesniedz apsvērumus vienīgi tad, kad tas nepieciešams saskaņotai EEZ līguma 53. un 54. panta piemērošanai. Tā kā tas ir iesnieguma mērķis, Iestāde veiks tikai to faktu ekonomisko un juridisko analīzi, kuri ir valsts tiesā izskatāmās lietas pamatā.
33. Lai EBTA Uzraudzības iestāde varētu iesniegt noderīgus apsvērumus, valstu tiesas var tikt lūgtas iesniegt Iestādei visu lietas izvērtēšanai nepieciešamo dokumentu kopijas vai arī nodrošināt to iesniegšanu. Saskaņā ar II nodaļas 15. panta 3. punkta otro daļu EBTA Uzraudzības iestāde šos dokumentus izmantos vienīgi apsvērumu sagatavošanā ⁽⁵⁶⁾.
34. Tā kā II nodaļā nav noteikta kārtība, kādā apsvērumi ir iesniedzami, tad attiecīgo procesuālo kārtību nosaka EBTA valstu procesuālie noteikumi un prakse. Ja EBTA valsts vēl nav šādu kārtību izstrādājusi, tad valsts tiesai ir jānosaka, kuri procesuālie noteikumi ir piemērojami attiecībā uz apsvērumu iesniegšanu izskatāmajā lietā.
35. Kārtībai jābūt saskaņotai ar šī paziņojuma 10. punktā izklāstītajiem principiem. Atbilstoši vienam no minētajiem principiem apsvērumu iesniegšanas kārtībai jautājumos, kas attiecas uz EEZ līguma 53. un 54. panta piemērošanu:
- (a) jāatbilst vispārējiem EEZ tiesību aktu principiem, jo īpaši lietā iesaistīto pušu pamattiesībām;
 - (b) šādu piezīmju iesniegšanu nedrīkst pārmērīgi sarežģīt; tā nedrīkst būt praktiski neiespējama (efektivitātes princips) ⁽⁵⁷⁾;
 - (c) šādu apsvērumu iesniegšana nedrīkst būt sarežģītāka par apsvērumu iesniegšanu tiesvedības procesā, kurā tiek piemērots līdzvērtīgs valsts likums (vienlīdzības princips).

B. VALSTU TIESU DARBĪBA EBTA UZRAUDZĪBAS IESTĀDES DARBA SEKMĒŠANAI EEZ KONKURENCES NOTEIKUMU ĪSTENOŠANĀ

36. Tā kā saistībā ar lojālas sadarbības pienākumu ir paredzēts arī tas, ka EBTA valstu iestādes palīdz EBTA Uzraudzības iestādei nolūkā sasniegt EEZ līgumā noteiktos mērķus ⁽⁵⁸⁾, tad II nodaļā ir iekļauti šāda veida palīdzības trīs piemēri: 1) to dokumentu nodošana, kas nepieciešami tās lietas izvērtēšanai, par kuru Iestāde vēlētos iesniegt apsvērumus (skatīt 33. punktu), 2) spriedumu, kuru izstrādē piemērots EEZ līguma 53. un 54. pants, iesniegšana un 3) valstu tiesu nozīme saistībā ar pārbaudēm, ko veic Iestāde.

1. Valstu tiesu spriedumu, kuru izstrādē piemērots EEZ līguma 53. un 54. pants, nosūtīšana

37. Saskaņā ar II nodaļas 15. panta 2. punktu EBTA valstis nekavējoties nosūta EBTA Uzraudzības iestādei ikviena rakstiska valstu tiesu sprieduma kopiju, ja sprieduma sagatavošanā piemērots EEZ līguma 53. un 54. pants, pēc tam, kad pusēm ir paziņots pilns rakstisks spriedums. Valstu spriedumu, kuru izstrādē piemērots EEZ līguma 53. un 54. pants, iesniegšana un attiecīgā informācija par tiesvedību valstu tiesās galvenokārt palīdz Iestādei savlaicīgi uzzināt par lietām, kurās varētu būt lietderīga apsvērumu iesniegšana, ja viena no pusēm iesniedz apelāciju, apstrīdot spriedumu.

2. Valstu tiesu nozīme saistībā ar EBTA Uzraudzības iestādes veiktajām pārbaudēm

38. Visbeidzot, valstu tiesām var būt nozīme saistībā ar EBTA Uzraudzības iestādes veiktajām pārbaudēm uzņēmumos un uzņēmumu asociācijās. Valstu tiesu loma ir atkarīga no tā, vai pārbaudi veic uzņēmuma telpās vai telpās, kurās netiek veikta uzņēmējdarbība.

⁽⁵⁶⁾ Skatīt arī II nodaļas 28. panta 2. punktu, kas aizliedz EBTA Uzraudzības iestādei atklāt informāciju, kas nonākusi tās rīcībā un uz ko attiecas dienesta noslēpuma glabāšanas pienākums.

⁽⁵⁷⁾ Apvienotās lietas 46/87 un 227/88 *Hoechst* [1989] ECR, 2859. lpp., 33. punkts. Skatīt arī II nodaļas 15. panta 3. punktu.

⁽⁵⁸⁾ Lieta C-69/90 Komisija pret Itāliju, [1991] ECR, 6011. lpp., 15. punkts.

39. Attiecībā uz pārbaudi uzņēmuma telpās valsts tiesību aktos var būt noteikts, ka valsts tiesai ir jāsniedz atļauja, kas ļautu valsts izpildinstitūcijai palīdzēt EBTA Uzraudzības iestādei attiecīgā uzņēmuma iebildumu gadījumā. Šādu atļauju var uzskatīt arī par piesardzības pasākumu. Izskatot pieprasījumu, valsts tiesai ir tiesības kontrolēt, vai lēmums Iestādes pārbaudes lietā ir pamatots un vai paredzētie piespiedu pasākumi nav patvaļīgi vai pārmērīgi attiecībā uz pārbaudes mērķi. Lai kontrolētu piespiedu pasākumu atbilstību, valsts tiesa tieši vai ar valsts konkurences iestādes starpniecību var lūgt Iestādei sīkākus paskaidrojumus, jo īpaši saistībā ar pamatojumu Iestādes aizdomām par EEZ līguma 53. un 54. panta neievērošanu, kā arī par iespējamā pārkāpuma nopietnību un attiecīgā uzņēmuma saistību raksturu ⁽⁵⁹⁾.
40. Attiecībā uz pārbaudi, kas notiek telpās, kurās netiek veikta uzņēmējdarbība, II nodaļā ir noteikts, ka valsts tiesa izsniedz atļauju, pirms tiek izpildīts EBTA Uzraudzības iestādes lēmums par šādas pārbaudes veikšanu. Šādā gadījumā valsts tiesa var kontrolēt, vai lēmums Iestādes pārbaudes lietā ir autentisks un vai paredzētie piespiedu pasākumi nav patvaļīgi vai pārmērīgi, jo īpaši attiecībā uz iespējamā pārkāpuma nopietnību, meklējamo pierādījumu nozīmīgumu, attiecīgā uzņēmuma līdzdalību un ticamību, ka grāmatvedības dokumenti un reģistri, kas attiecas uz pārbaudes mērķi, tiek glabāti telpās, kuru pārmeklēšanai tiek lūgta atļauja. Valsts tiesa tieši vai ar valsts konkurences iestādes starpniecību var lūgt Iestādei sīkākus paskaidrojumus par elementiem, kas ir nepieciešami, lai ļautu tai kontrolēt paredzēto piespiedu pasākumu atbilstību ⁽⁶⁰⁾.
41. Abos 39. un 40. punktā aprakstītajos gadījumos valsts tiesa nedrīkst apšaubīt EBTA Uzraudzības iestādes lēmuma likumību vai pārbaudes nepieciešamību, turklāt tā nedrīkst pieprasīt Iestādes rīcībā esošo informāciju ⁽⁶¹⁾. Bez tam saistībā ar lojālas sadarbības pienākumu ir noteikts, ka valsts tiesai jāpieņem lēmums noteiktā termiņā, ļaujot Iestādei efektīvi īstenot pārbaudi ⁽⁶²⁾.

IV. NOBEIGUMA NOTEIKUMI

42. Šis paziņojums ir izdots, lai palīdzētu valstu tiesām piemērot EEZ līguma 53. un 54. pantu. Tas nav saistošs valstu tiesām un neietekmē ne EBTA valstu, ne fizisko un juridisko personu tiesības un pienākumus, kas noteikti EEZ tiesību aktos.
43. Šis paziņojums aizstāj 1995. gada paziņojumu par valstu tiesu un EBTA Uzraudzības iestādes sadarbību EEZ līguma 53. un 54. panta piemērošanā ⁽⁶³⁾.

⁽⁵⁹⁾ II nodaļas 20. panta 6. — 8. punkts un lieta C-94/00 *Roquette Frères*, [2002] ECR, 9011. lpp.

⁽⁶⁰⁾ II nodaļas 21. panta 3. punkts.

⁽⁶¹⁾ Lieta C-94/00 *Roquette Frères*, [2002] ECR, 9011. lpp., 39. un 62. — 66. punkts.

⁽⁶²⁾ Skatīt arī *ibidem*, 91. un 92. punktu.

⁽⁶³⁾ OV C 112, 4.5.1995., 7. lpp.

PIELIKUMS

AKTI, KAS ATBILST KOPIENAS GRUPU ATBRĪVOJUMA NOTEIKUMIEM, KURI MINĒTI EEZ LĪGUMA XIV PIELIKUMĀ, UN EBTA UZRAUDZĪBAS IESTĀDES SKAIDROJOŠI PAZIŅOJUMI

Šis saraksts ir pieejams arī EBTA Uzraudzības iestādes tīmekļa vietnē:

<http://www.eftasurv.int/fieldsofwork/fieldcompetition/otherpublications/dbaFile1127.html>

A. Īpašie noteikumi, kas nav saistīti ar nozarēm**1. Vispārēji paziņojumi**

- Paziņojums par konkrētā tirgus definīciju konkurences tiesībās EEZ (OV L 200, 16.7.1998., 48. lpp. un EEZ pielikums OV Nr. 28, 16.7.1998., 3. lpp.).
- Paziņojums par mazāk nozīmīgiem nolīgumiem, kas būtiski neierobežo konkurenci saskaņā ar EEZ līguma 53. panta 1. punktu (*de minimis*) (OV C 67, 20.3.2003., 20. lpp. un EEZ pielikums OV Nr. 15, 20.3.2003., 11. lpp.).
- Pamatnostādnes par EEZ līguma 53. un 54. pantā ietverto jēdzienu "ietekme uz tirdzniecību" vēl nav publicētas.
- Pamatnostādnes par EEZ līguma 53. panta 3. punkta piemērošanu vēl nav publicētas.
- Paziņojums par sadarbību EBTA konkurences iestāžu tīklā nav vēl publicēts.
- Paziņojums par valstu tiesu un EBTA Uzraudzības iestādes sadarbību attiecībā uz EEZ līguma 53. un 54. panta piemērošanu vēl nav publicēts.
- Paziņojums par valstu konkurences iestāžu un EBTA Uzraudzības iestādes sadarbību lietās, uz kurām attiecas EEZ līguma 53. un 54. pants, nav vēl publicēts.

2. Vertikālas vienošanās

- Akts, kas atbilst Komisijas 1999. gada 22. decembra Regulai (EK) Nr. 2790/1999 par Līguma 81. panta 3. punkta piemērošanu vertikālu vienošanos un saskaņotu darbību kategorijām (OV L 336, 29.12.1999., 21. lpp.), kas minēta EEZ līguma XIV pielikuma B nodaļas 2. punktā, kuru aizstāja ar EEZ Apvienotās komitejas Lēmumu Nr. 18/2000, (OV L 103, 12.4.2001., 36. lpp. un EEZ pielikums OV Nr. 20, 12.4.2001, 179. lpp.).
- Pamatnostādnes par vertikāliem ierobežojumiem (OV C 122, 23.5.2002., 1. lpp. un EEZ pielikums OV Nr. 26, 23.5.2002., 7. lpp.).

3. Horizontālie sadarbības nolīgumi

- Akts, kas atbilst Komisijas 2000. gada 29. novembra Regulai (EK) Nr. 2658/2000 par Līguma 81. panta 3. punkta piemērošanu specializācijas līgumu kategorijām (OV L 304, 5.12.2000., 3. lpp.), kas minēta EEZ līguma IX pielikuma D nodaļas 6. punktā, kuru aizstāja ar EEZ Apvienotās komitejas Lēmumu Nr. 113/2000 (OV L 52, 22.2.2001., 38. lpp. un EEZ pielikums OV Nr. 9, 22.2.2001., 5. lpp.).
- Akts, kas atbilst Komisijas 2000. gada 29. novembra Regulai (EK) Nr. 2659/2000 par Līguma 81. panta 3. punkta piemērošanu pētniecības un attīstības līgumiem (OV L 304, 5.12.2000., 7. lpp.), kas minēta EEZ līguma IX pielikuma D nodaļas 7. punktā (aizstāts ar EEZ Apvienotās komitejas Lēmumu Nr. 113/2000, OV L 52, 22.2.2001., 38. lpp. un EEZ pielikums OV Nr. 9, 22.2.2001., 5. lpp.).
- Pamatnostādnes par EEZ līguma 53. panta piemērošanu horizontālās sadarbības nolīgumiem (OV C 266, 31.10.2002., 1. lpp. un EEZ pielikums OV Nr. 55, 31.10.2002., 1. lpp.).

4. Licencēšanas nolīgumi attiecībā uz tehnoloģiju nodošanu

- Akts, kas atbilst Komisijas 2004. gada 27. aprīļa Regulai (EK) Nr. 772/2004 par Līguma 81. panta 3. punkta piemērošanu tehnoloģijas nodošanas nolīgumu kategorijām (OV L 123, 27.4.2004., 11. lpp.), kas minēta EEZ līguma C pielikuma 5. punktā, kuru iekļāva ar EEZ Apvienotās komitejas Lēmumu 42/2005 (vēl nav publicēts).

B. Īpaši nozares noteikumi**1. Apdrošināšana**

- Akts, kas atbilst Komisijas 2003. gada 27. februāra Regulai (EK) Nr. 358/2003 par Līguma 81. panta 3. punkta piemērošanu dažām līgumu, lēmumu un saskaņotu darbību kategorijām apdrošināšanas nozarē (OV L 53, 28.2.2003., 8. lpp.), kas minēta EEZ līguma XIV pielikuma J nodaļas 15b. punktā, kuru iekļāva ar EEZ Apvienotās komitejas Lēmumu Nr. 82/2003 (OV L 257, 9.10.2003., 37. lpp. un EEZ pielikums OV Nr. 51, 9.10.2003., 24. lpp.).

2. Mehāniski transportlīdzekļi

- Akts, kas atbilst Komisijas 2002. gada 31. jūlija Regulai (EK) Nr. 1400/2002 par Līguma 81. panta 3. punkta piemērošanu vertikālu vienošanos un saskaņotu darbību kategorijām mehānisko transportlīdzekļu nozarē (OV L 203, 1.8.2002., 30. lpp.), kas minēta EEZ līguma XIV pielikuma B nodaļas 4b. punktā, kuru iekļāva ar EEZ Apvienotās komitejas Lēmumu Nr. 136/2002, OV L 336, 12.12.2002., 38. lpp. un EEZ pielikums OV Nr. 61., 12.12.2002., 31. lpp.

3. Telekomunikācijas

- Pamatnostādnes par EEZ konkurences noteikumu piemērošanu telekomunikāciju nozarē (OV L 153, 18.6.1994., 35. lpp. un EEZ pielikums OV Nr. 15, 18.6.1994., 34. lpp.).

4. Transports

- Akts, kas atbilst Regulai (EEK) Nr. 1617/93 par Līguma 85. panta 3. punkta piemērošanu dažām tādu vienošanos, lēmumu un saskaņotu darbību kategorijām, kas attiecas uz lidojumu sarakstu kopīgu plānošanu un saskaņošanu, lidojumu kopīgu apkalpošanu un apspriešanos par pasažieru un kravas pārvadājumu tarifiem regulārās gaisa satiksmes līnijās, kā arī uz laika nišu sadali lidostās (OV L 155, 26.6.1993., 18. lpp.), kas minēta EEZ līguma XIV pielikuma G nodaļas 11b. punktā, kurš iekļauts ar EEZ Apvienotās komitejas Lēmumu Nr. 7/1994 un grozīts ar EEZ Apvienotās komitejas Lēmumu Nr. 65/1996 (OV L 71, 13.3.1997., 38. lpp. un EEZ pielikums OV Nr. 11, 13.3.1997., 41. lpp.), kā arī ar EEZ Apvienotās komitejas Lēmumu Nr. 87/1999 (OV L 296, 23.11.2000., 47. lpp. un EEZ pielikums OV Nr. 54, 23.11.2000, 268. lpp. (islandiešu valodā) un Del 2., 232. lpp. (norvēģu valodā)), kā arī ar EEA Apvienotās komitejas Lēmumu Nr. 96/2001 (OV L 251, 20.9.2001., 23. lpp. un EEZ pielikums OV Nr. 47, 20.9.2001., 10. lpp.).
- Akts, kas atbilst Komisijas 2000. gada 19. aprīļa Regulai (EK) Nr. 823/2000 par Līguma 81. panta 3. punkta piemērošanu dažām laineru kuģniecības sabiedrību kopīgu līgumu, lēmumu un saskaņotu darbību kategorijām (konsorcijiem) (OV L 100, 20.4.2000., 24. lpp.), kas minēta EEZ līguma XIV pielikuma G nodaļas 11c. punktā, kurš iekļauts ar EEZ Apvienotās komitejas Lēmumu Nr. 12/1996 (OV L 124, 23.5.1996., 13. lpp. un EEZ pielikums OV Nr. 22, 23.5.1996., 54. lpp.), ko aizstāja ar EEZ Apvienotās komitejas Lēmumu Nr. 49/2000 (OV L 237, 21.9.2000., 60. lpp. un EEZ pielikums OV Nr. 42, 21.9.2000., 3. lpp.).

**Norvēģijas iestāžu paziņojums par reģionāli diferencētām sociālās nodrošināšanas iemaksām
EBTA Uzraudzības iestāde ir nolēmusi necelt iebildumus pret paziņoto pasākumu**

(2006/C 305/11)

Pieņemšanas datums: 2006.gada 19. jūlijs

EBTA valsts: Norvēģija

Lietas Nr.: 59280

Nosaukums: Reģionāli diferencētas sociālās nodrošināšanas iemaksas

Mērķis: Samazināt vai novērst iedzīvotāju skaita samazināšanos vismazāk apdzīvotajos Norvēģijas reģionos, veicinot šajos reģionos nodarbinātību

Juridiskais pamats: Article 1 of the yearly Resolution of the Parliament on rates for social security contributions etc, and Section 23-2 of Act No 19 of 28 February 1997 relating to the National Insurance Scheme (*Folketrygdloven*)

Budžets: Aptuveni 8,5 miljardi NOK (aptuveni 1 miljards EUR) gadā

Ilgums: No 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim

Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidencialā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/stateAidRegistry/>

Valsts iepirkuma jomā noteiktās robežvērtības

(2006/C 305/12)

Valsts iepirkuma jomā noteiktās robežvērtības, kas piemērojamas saskaņā ar EEZ līguma XVI pielikuma 2. punktā ⁽¹⁾ minēto aktu (Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK, kas grozīta ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2083/2005) un EEZ līguma XVI pielikuma 4. punktā ⁽²⁾ minēto aktu (Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/17/EK, kas grozīta ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2083/2005), ir:

Euro	Islandes kronas	Šveices franki (Lihtenšteina)	Norvēģijas kronas
80 000	6 812 745	123 725	660 000
137 000	11 666 826	211 880	1 130 250
211 000	17 968 616	326 326	1 740 750
422 000	35 937 233	652 652	3 481 500
1 000 000	85 159 320	1 546 570	8 250 000
5 278 000	449 470 890	8 162 796	43 543 500

⁽¹⁾ Kas grozīts ar EEZ Apvienotās komitejas 2006. gada 2. jūnija Lēmumu Nr. 68/2006 un Nr. 69/2006, ar kuriem groza EEZ līguma XVI pielikumu (Iepirkums).

⁽²⁾ Tas pats.

EBTA Uzraudzības iestādes paziņojums par neformāliem ieteikumiem attiecībā uz jauniem jautājumiem, kas rodas atsevišķos gadījumos par EEZ līguma 53. un 54. pantu (ieteikumu vēstules)

(2006/C 305/13)

- A. Šis paziņojums tiek sniegts saskaņā ar Eiropas Ekonomikas zonas līguma (turpmāk — “EEZ līgums”) un nolīguma starp EBTA valstīm par Uzraudzības iestādes un Tiesas izveidi (turpmāk — “Uzraudzības un Tiesas nolīgums”) noteikumiem.
- B. Eiropas Komisija (turpmāk — “Komisija”) ir sniegusi paziņojumu “Komisijas paziņojums par neformāliem ieteikumiem attiecībā uz jauniem jautājumiem, kas rodas atsevišķos gadījumos par EK Līguma 81. un 82. pantu (ieteikumu vēstules)”⁽¹⁾. Šajā nesaistošajā dokumentā ietverti principi un noteikumi, kurus Komisija ievēro konkurences jomā. Tajā izskaidrots arī, kā Komisija plāno sniegt neformālus ieteikumus uzņēmumiem.
- C. EBTA Uzraudzības iestāde uzskata, ka iepriekšminētais dokuments attiecas uz EEZ. Lai saglabātu vienlīdzīgus konkurences nosacījumus un nodrošinātu EEZ konkurences noteikumu vienveidīgu piemērošanu visā Eiropas Ekonomikas zonā, iestāde pieņem šo paziņojumu saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar Uzraudzības un Tiesas nolīguma 5. panta 2. punkta b) apakšpunktu. Tā plāno ievērot šajā paziņojumā noteiktos principus un noteikumus, piemērojot attiecīgos EEZ noteikumus konkrētam gadījumam⁽²⁾.
- D. Šī paziņojuma mērķis jo īpaši ir izskaidrot, kā EBTA Uzraudzības iestāde plāno sniegt neformālus ieteikumus par EEZ līguma 53. un 54. panta piemērošanu konkrētā gadījumā.
- E. Šis paziņojums attiecas uz gadījumiem, kad iestāde ir kompetentā uzraudzības iestāde saskaņā ar EEZ līguma 56. pantu.

I. UZRAUDZĪBAS UN TIESAS NOLĪGUMA 4. PROTOKOLA I DAĻAS II NODAĻA

1. Uzraudzības un Tiesas nolīguma 4. protokola I daļas II nodaļa⁽³⁾ (turpmāk — “II nodaļa”) izveido EEZ līguma 53. un 54. panta jaunu piemērošanas sistēmu EBTA pilārā. Lai gan II nodaļa paredzēta, lai atjaunotu koncentrēšanos uz galveno uzdevumu — konkurences noteikumu efektīvu piemērošanu, tā rada arī juridisku noteiktību, jo tā nosaka, ka līgumi⁽⁴⁾, uz kuriem attiecas 53. panta 1. punkts, bet kuri atbilst 53. panta 3. punkta nosacījumiem, ir spēkā un pilnīgi piemērojami no sākuma bez konkurences iestādes iepriekšēja lēmuma (II nodaļas 1. pants).
2. II nodaļas struktūra, lai gan ievieš sistēmu, kad EBTA Uzraudzības iestāde, EBTA valstu konkurences iestādes un EBTA valstu tiesas var pilnībā piemērot 53. un 54. pantu, ar daudziem pasākumiem ierobežo nekonsekventas piemērošanas riskus, tādējādi nodrošinot juridiskas noteiktības primāro aspektu uzņēmumiem, t.i., ka konkurences noteikumus piemēro konsekventi visā EEZ līguma darbības teritorijā.
3. Uzņēmumiem parasti ir labas iespējas novērtēt savu darbību likumību, lai varētu pieņemt informētu lēmumu par to, vai turpināt līgumu vai darbību un kādā veidā. Tiem ir zināmi fakti un to rīcībā ir tiesību aktu sistēma, kuri atbilst Kopienas grupālā atbrīvojuma regulām, kas minētas EEZ līguma XIV pielikumā (turpmāk — “grupālie atbrīvojumi”), prakse un tiesu prakse, kā arī plaši ieteikumi EBTA Uzraudzības iestādes pamatnostādnēs un paziņojumos⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ OV C 101, 27.4.2004., 78.-80. lpp.

⁽²⁾ Kompetence izskatīt atsevišķos gadījumus, uz kuriem attiecas EEZ līguma 53. un 54. pants, tiek sadalīta starp EBTA Uzraudzības iestādi un Komisiju saskaņā ar EEZ līguma 56. pantā izklāstītajiem noteikumiem. Tikai viena no uzraudzības iestādēm ir kompetenta izskatīt jebkuru gadījumu.

⁽³⁾ Pēc nolīguma, ar ko izdara grozījumus 2004. gada 24. septembra nolīguma starp EBTA valstīm par Uzraudzības iestādes un Tiesas izveidi 4. protokolā, stāšanās spēkā Uzraudzības un Tiesas nolīguma 4. protokola II nodaļa lielā mērā atspoguļo EBTA pilārā Padomes Regulu (EK) Nr. 1/2003 (OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Šajā paziņojumā termins “līgums” lietots attiecībā uz līgumiem, uzņēmumu apvienību lēmumiem un saskaņotām darbībām. Termins “darbības” attiecas uz valdošo uzņēmumu darbību. Termins “uzņēmumi” tāpat attiecas uz “uzņēmumu apvienībām”.

⁽⁵⁾ Lielākā daļa minēto tekstu ir pieejami

<http://www.efasurv.int/fieldsofwork/fieldcompetition/> vai http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html.

4. Līdz ar 53. un 54. panta īstenošanas noteikumu reformu, ko izraisīja II nodaļa un esošie grupālie atbrīvojumi, tika pārskatīti EBTA Uzraudzības iestādes paziņojumi un pamatnostādnes, lai turpmāk palīdzētu komersantiem veikt pašnovērtējumu. Iestāde ir arī sagatavojusi pamatnostādnes par 53. panta 3. punkta piemērošanu⁽⁶⁾. Tas ļauj uzņēmumiem lielākajā daļā gadījumu ticami novērtēt savus līgumus, ievērojot 53. pantu. Turklāt iestāde uzliks vairāk nekā simboliskus naudas sodus⁽⁷⁾ tikai tādos gadījumos, ja horizontālos instrumentos vai praksē un tiesu praksē ir noteikts, ka konkrētā darbība ir pārkāpums.
5. Ja neatkarīgi no iepriekšminētajiem elementiem gadījumi rada patiesu nenoteiktību, jo izvirza jaunus vai neatrisinātus jautājumus par 53. un 54. panta piemērošanu, atsevišķi uzņēmumi var vēlēties pieprasīt neformālus ieteikumus no EBTA Uzraudzības iestādes. Ja iestāde uzskata par lietderīgu, tā atbilstoši savām piemērošanas prioritātēm var sniegt šos ieteikumus par jauniem jautājumiem attiecībā uz 53. un/vai 54. panta interpretāciju rakstiskā ziņojumā (ieteikumu vēstulē). Šajā paziņojumā izklāstīta informācija par šo dokumentu.

II. NOVĒRTĒJUMA STRUKTŪRA PAR TO, VAI IZDOT IETEIKUMU VĒSTULI

6. II nodaļa piešķir pilnvaras EBTA Uzraudzības iestādei efektīvi ierosināt lietas par 53. un 54. panta pārkāpumiem un noteikt sankcijas⁽⁸⁾. Viens nozīmīgākais II nodaļas mērķis ir nodrošināt EEZ konkurences noteikumu efektīvu piemērošanu, likvidējot iepriekšējo paziņošanas sistēmu un tādējādi ļaujot iestādei koncentrēt savu piemērošanas politiku uz vissmagākajiem pārkāpumiem.
7. Lai gan II nodaļa nemazina EBTA Uzraudzības iestādes spēju izdot neformālus ieteikumus atsevišķiem uzņēmumiem, kā izklāstīts šajā paziņojumā, šī spēja nedrīkst traucēt II nodaļas galvenajam mērķim — nodrošināt efektīvu piemērošanu. Tādēļ iestāde var sniegt tikai neformālus ieteikumus atsevišķiem uzņēmumiem, ciktāl tas ir savienojams ar tās piemērošanas prioritātēm.
8. Atbilstoši 7. punktam EBTA Uzraudzības iestāde, saņēmusi ieteikumu vēstules pieprasījumu, apsvērs, vai ir lietderīgi to apstrādāt. Ieteikumu vēstules izdošanu var apsvērt tikai tad, ja ir izpildīti šādi kumulatīvi nosacījumi:
- a) Līguma vai darbības neatkarīgs novērtējums, ievērojot EEZ līguma 53. un/vai 54. pantu, izvirza jautājumu par tiesību akta piemērošanu, kuram nav ne skaidrojuma esošajā EEZ tiesiskajā regulējumā, ieskaitot EBTA Tiesas un Kopienas tiesu praksi, ne publiski pieejamu vispārēju ieteikumu vai precedenta lēmumu pieņemšanas praksē, vai EBTA Uzraudzības iestādes vai Komisijas iepriekšēju ieteikumu vēstuli⁽⁹⁾.
- b) Gadījuma īpatnību un pamatojuma sākotnēji šķietami pamatots novērtējums liecina, ka jaunā jautājuma skaidrojums ar ieteikumu vēstuli ir noderīgs, ņemot vērā šādus elementus:

— ekonomiskā nozīme no to preču vai pakalpojumu patērētāja viedokļa, uz kuriem attiecas līgums vai darbība, un/vai

⁽⁶⁾ EBTA Uzraudzības iestādes paziņojums — pamatnostādnes par EEZ līguma 53. panta 3. punkta piemērošanu, vēl nav publicēts.

⁽⁷⁾ Simboliski naudas sodi parasti tiks noteikti EUR 1 000 apmērā, sal. EBTA Uzraudzības iestādes pamatnostādnes par naudas sodu noteikšanas metodi, kurus uzliek saskaņā ar EEZ konkurences noteikumiem, OV C 10, 16.1.2003., 16. lpp. un EEZ pielikums OV Nr. 3, 16.1.2003., 6. lpp.

⁽⁸⁾ Sal. jo īpaši Uzraudzības un Tiesas nolīguma 4. protokola I daļas II nodaļas 7. līdz 9., 12., 17.-24. un 29. pantu.

⁽⁹⁾ EEZ līguma 6. pants nosaka, ka neatkarīgi no tiesu prakses turpmākās attīstības šī līguma noteikumi, ciktāl tie pēc būtības ir vienādi ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma un Eiropas Oglu un tērauda kopienas dibināšanas līguma atbilstošiem noteikumiem un tiesību aktiem, kas pieņemti šo abu līgumu piemērošanai, to īstenošanā un piemērošanā interpretējami atbilstoši Eiropas Kopienas Tiesas attiecīgajiem nolēmumiem, kas pieņemti pirms EEZ līguma parakstīšanas datuma. Kas attiecas uz Tiesas attiecīgajiem nolēmumiem, kas pieņemti pēc EEZ līguma parakstīšanas datuma, no Uzraudzības un Tiesas nolīguma 3. panta 2. punkta izriet, ka EBTA Uzraudzības iestāde un EBTA Tiesa pienācīgi ņem vērā ar šiem nolēmumiem noteiktos principus. Kā noteikts EEZ līguma 58. pantā un tā 23. protokolā, iestādei un Komisijai jāsadarbojas, lai, cita starpā, veicinātu EEZ līguma viendabīgu ieviešanu, piemērošanu un interpretāciju. Lai gan Komisijas lēmumi un neformālās ieteikumu vēstules iestādei nav saistošas, iestāde tādējādi centīsies pienācīgi ņemt vērā Komisijas praksi.

- apmērs, kādā līgums vai darbība atbilst vai, iespējams, atbildīs plašāk izplatītajam ekonomiskajam lietojumam tirgū, un/vai
 - ar darījumu saistīto ieguldījumu apmērs attiecībā uz attiecīgo uzņēmumu lielumu un apmērs, kādā darījums ir saistīts ar strukturālu operāciju, piemēram, nepilnas funkcijas kopuzņēmuma izveide.
- c) Ir iespējams izdot ieteikumu vēstuli, pamatojoties uz sniegto informāciju, t.i., nav nepieciešama turpmāka fakta konstatācija.
9. Turklāt EBTA Uzraudzības iestāde neizskatīs ieteikumu vēstules pieprasījumu šādos gadījumos:
- pieprasījumā ierosinātie jautājumi ir identiski vai līdzīgi jautājumiem, kas ierosināti lietā, kuru izskata EBTA Tiesā, Eiropas Kopienų Tiesā vai Pirmās instances tiesā;
 - līgums vai darbība, uz kuru attiecas pieprasījums, tiek izskatīta procesā, kurš notiek iestādē, EBTA valsts tiesā vai EBTA valsts konkurences iestādē.
10. EBTA Uzraudzības iestāde neizskatīs hipotētiskus jautājumus un neizdos ieteikumu vēstules par līgumiem vai darbībām, kuras puses vairs neīsteno. Tomēr uzņēmumi var iesniegt iestādei ieteikumu vēstules pieprasījumu par jautājumiem, kurus rada līgums vai darbība, ko tie plāno, t.i., pirms šī līguma vai darbības īstenošanas. Šajā gadījumā, lai izskatītu pieprasījumu, darījumam jābūt sasniegušam pietiekami augstu stadiju.
11. Ieteikumu vēstules pieprasījums nemazina EBTA Uzraudzības iestādes pilnvaras uzsākt procesu saskaņā ar II nodaļu attiecībā uz pieprasījumā sniegtajiem faktiem.

III. NORĀDĪJUMI PAR TO, KĀ PIEPRASĪT IETEIKUMUS

12. Pieprasījumu var iesniegt uzņēmums vai uzņēmumi, kuri ir iesaistījušies vai plāno iesaistīties līgumā vai darbībā, kas varētu ietilpt EEZ līguma 53. un/vai 54. panta darbības jomā attiecībā uz interpretācijas jautājumiem, kurus rada šis līgums vai darbība.
13. Ieteikumu vēstules pieprasījums jānosūta uz šādu adresi:
- EFTA Surveillance Authority
Competition and State Aid Directorate
Rue Belliard 35
B-1040 Bruxelles/Brussel
14. Nav noteiktas formas. Jāiesniedz paziņojums, kurā skaidri norādīta:
- visu attiecīgo uzņēmumu identitāte, kā arī viena adrese saziņai ar EBTA Uzraudzības iestādi;
 - konkrētie jautājumi, par kuriem pieprasa ieteikumus;
 - pilnīga un izsmeljoša informācija par visām lietām, kas ir svarīgas uzdoto jautājumu informētam novērtējumam, ieskaitot attiecīgo dokumentāciju;
 - sīks pamatojums, ievērojot 8. punkta a) apakšpunktu, kādēļ pieprasījums ierosina jaunu(s) jautājumu(s);
 - visa cita informācija, kas ļauj veikt pieprasījuma novērtējumu, ņemot vērā šī paziņojuma 8. — 10. punktā izskaidrotos aspektus, ieskaitot jo īpaši deklarāciju, ka līgums vai darbība, uz kuru attiecas pieprasījums, netiek izskatīta procesā, kurš notiek EBTA valsts tiesā vai EBTA valsts konkurences iestādē;
 - ja pieprasījumā ietverti elementi, kuri tiek uzskatīti par komercnoslēpumiem, — šo elementu skaidra identifikācija;
 - jebkura cita informācija vai dokumentācija saistībā ar atsevišķo gadījumu.

IV. PIEPRASĪJUMA APSTRĀDE

15. EBTA Uzraudzības iestāde principā novērtēs pieprasījumu, pamatojoties uz sniegto informāciju. Neatkarīgi no 8. punkta c) apakšpunkta iestāde var izmantot papildu informāciju, kas ir tās rīcībā no publiskiem avotiem, iepriekšējiem procesiem vai jebkura cita avota, un var pieprasīt, lai pieprasījuma iesniedzējs(i) sniegtu papildu informāciju. Pieprasījuma iesniedzēja(u) sniegtajai informācijai piemēro parastos noteikumus par dienesta noslēpumu.
16. EBTA Uzraudzības iestāde var sniegt tai iesniegto informāciju Komisijai un EBTA valstu konkurences iestādēm un saņemt no tām datus. Tā var apspriest pieprasījuma būtību ar Komisiju vai EBTA valstu konkurences iestādēm pirms ieteikumu vēstules izdošanas.
17. Ja ieteikumu vēstule netiek izdota, EBTA Uzraudzības iestāde attiecīgi informē pieprasījuma iesniedzēju(s).
18. Uzņēmums jebkurā brīdī var anulēt savu pieprasījumu. Jebkurā gadījumā informācija, kas sniegta ieteikumu pieprasījuma kontekstā, paliek EBTA Uzraudzības iestādē un to var izmantot turpmākās procedūrās saskaņā ar II nodaļu (sal. 11. punktu iepriekš).

V. IETEIKUMU VĒSTULES

19. Ieteikumu vēstulē izklāsta:
 - kopsavilkuma aprakstu par faktiem, uz kuriem tā ir balstīta;
 - galveno tiesisko pamatojumu, uz kuru ir balstīta EBTA Uzraudzības iestādes izpratne par pieprasījumā ierosinātiem jauniem jautājumiem attiecībā uz 53. un/vai 54. pantu.
20. Ieteikumu vēstule var aprobežoties ar daļu jautājumu, kas ierosināti pieprasījumā. Tā var ietvert arī aspektus papildus tiem, kas izklāstīti pieprasījumā.
21. Ieteikumu vēstules tiks izvietotas EBTA Uzraudzības iestādes tīmekļa vietnē, ievērojot uzņēmumu likumīgo interesi par to komercnoslēpumu aizsardzību. Pirms ieteikumu vēstules izdošanas iestāde ar pieprasījuma iesniedzējiem vienosies par publiski pieejamo variantu.

VI. IETEIKUMU VĒSTUĻU SEKAS

22. Ieteikumu vēstules, pirmkārt, ir paredzētas, lai palīdzētu uzņēmumiem pašiem veikt informētu novērtējumu par saviem līgumiem un darbībām.
23. Ieteikumu vēstulē nevar izdarīt pāragru spriedumu par tā paša jautājuma novērtējumu EBTA Tiesā vai Kopienas tiesās.
24. Ja līgums vai darbība ir veidojis ieteikumu vēstules faktisko pamatu, EBTA Uzraudzības iestāde drīkst pēc tam pārbaudīt to pašu līgumu vai darbību procedūrā saskaņā ar II nodaļu, jo īpaši pēc sūdzības. Tādā gadījumā iestāde ņems vērā iepriekšējo ieteikumu vēstuli, jo īpaši ievērojot pamatā esošo faktu izmaiņas, jebkurus jaunus ar sūdzību izvirzītos aspektus, EBTA Tiesas, Kopienas tiesu prakses attīstību vai iestādes politikas plašākas izmaiņas.
25. Ieteikumu vēstules nav EBTA Uzraudzības iestādes lēmumi un nav saistošas EBTA valstu konkurences iestādēm vai tiesām, kurām ir pilnvaras piemērot 53. un 54. pantu. Tomēr EBTA valstu konkurences iestādes un tiesas var ņemt vērā iestādes izdotās ieteikumu vēstules, kad tās uzskata par piemērotām kāda gadījuma kontekstā.

Valsts atbalsta apstiprināšana saskaņā ar EEZ Līguma 61. pantu un Uzraudzības iestādes un Tiesas izveidošanas nolīguma 3. protokola I daļas 1. panta 3. punktu

EBTA Uzraudzības iestādes lēmums necelt iebildumus

(2006/C 305/14)

Pieņemšanas datums: 2006. gada 5. jūlijs

EBTA valsts: Norvēģija

Atbalsta Nr.: Lieta 59434

Nosaukums: Atbalsta shēma izpētei, attīstībai un jauninājumiem jūrniecības nozarē (IAJ jūrniecības nozarē)

Mērķis: Shēmas galvenais mērķis ir stiprināt konkurētspēju un palielināt pievienoto vērtību jūrniecības nozarē, veicinot izpēti, attīstību un jauninājumus šajā nozarē.

Juridiskais pamats: *St.prp. nr. 1 (2005-2006) Nærings- og handelsdepartementet* (valsts budžets, Tirdzniecības un rūpniecības ministrija), 2421. nodaļa, 79. iedaļa un Pamatuzdevums inovācijas jomā Norvēģijā 2006. gadā (*Mission Statement for Innovation Norway for 2006*).

Budžets/Ilgums: Shēmas budžets 2006. gadam ir NOK 20 miljoni (aptuveni EUR 2,6 miljoni). Shēmas gada budžets nākamajiem gadiem tiks pieņemts atbilstoši gada budžeta apstiprināšanas procedūrām parlamentā Shēmas ilgums ir seši gadi.

Lēmuma autentiskais teksts bez konfidencialas informācijas ir pieejams:

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/stateAidRegistry>

Uzaicinājums iesniegt apsvērumus saskaņā ar 3. protokola I daļas 1. panta 2. punktu Uzraudzības un Tiesas nolīgumā par valsts atbalstu attiecībā uz Norvēģijas PVN kompensācijas akta 3. panta piemērošanu

(2006/C 305/15)

Ar 2006. gada 19. jūnija Lēmumu Nr. 225/06/COL, kas autentiskā valodā sniegts šim kopsavilkumam pievienotajās lappusēs, EBTA Uzraudzības iestāde uzsāka procedūru saskaņā ar 3. protokola I daļas 1. panta 2. punktu Nolīgumā starp EBTA valstīm par Uzraudzības iestādes un EBTA Tiesas izveidi (še turpmāk — Uzraudzības un Tiesas nolīgums). Norvēģijas iestādes tika informētas, nosūtot tām lēmuma kopiju.

Ar šo EBTA Uzraudzības iestāde paziņo EBTA valstīm, ES dalībvalstīm un ieinteresētām personām, ka tās var iesniegt apsvērumus par konkrēto pasākumu viena mēneša laikā no šā paziņojuma publicēšanas, nosūtot tos uz šādu adresi:

EFTA Surveillance Authority/EBTA Uzraudzības iestāde
Registry
35, Rue Belliard
B-1040 Brussels

Apsvērumi tiks paziņoti Norvēģijas iestādēm. Norādot iemeslus, var rakstiski pieprasīt, lai netiktu atklāta tās ieinteresētās personas identitāte, kas iesniedz apsvērumus.

KOPSAVILKUMS

PROCEDŪRA

Ar 2003. gada 16. oktobra vēstuli Uzraudzības iestāde saņēma sūdzību, kurā tika apgalvots, ka vairākas apgabala pašvaldību skolas, kas piedāvā specializētus pedagoģiskos pakalpojumus un konkurē ar privāto pakalpojumu sniedzējiem, saņemot valsts atbalstu, jo tām piemēro Norvēģijas PVN kompensācijas akta 3. pantā paredzēto priekšnodokļa kompensāciju.

Pēc sarakstes ar Norvēģijas iestādēm un sūdzības iesniedzēju Uzraudzības iestāde par šo pasākumu nolēma sākt oficiālu izmeklēšanas procedūru.

PASĀKUMA NOVĒRTĒJUMS

Norvēģijas iestādes pievienotās vērtības nodokli ieviesa 1970. gadā. Lai gan, sākot ar 2001. gadu, pakalpojumi ir apliekami ar nodokli, daži pakalpojumi, piemēram šeit minētie, vēl joprojām ir atbrīvoti no pievienotās vērtības nodokļa. Līdz ar to, uzņēmumi, kas veic darbības, uz kurām neattiecas uz PVN kompensācijas akts, par saviem pirkumiem maksā priekšnodokli, bet, pārdodot savu pakalpojumu/preci, nevar iekasēt nodokli.

Sākot no 2004. gada 1. janvāra, Norvēģijas iestādes pieņēma PVN kompensācijas aktu, lai mazinātu konkurences kropļojumus, kuru cēlonis ir PVN kompensācijas aktā minētās darbības, ko veic valsts iestādes, kas nav iekļautas PVN kompensācijas aktā, un par kurām nevar atgūt priekšnodokli.

Saskaņā ar PVN kompensācijas akta 3. pantu Norvēģijas valsts kompensē priekšnodokli vietējām un reģionālām iestādēm, pašvaldību savstarpēji izveidotiem uzņēmumiem, privātiem vai bezpeļņas uzņēmumiem, kas, iegādājoties preces vai pakalpojumus no citiem reģistrētiem uzņēmumiem, pilda vietējo vai reģionālo, vai kādu citu iestāžu, ar likumu noteiktās saistības. Ja valsts iestādes veic darbības PVN kompensācijas akta ietvaros, un tātad iekasē nodokli, tās, tāpat kā citi uzņēmumi, kas veic tādas pašas darbības, var atvilkt priekšnodokli. Savukārt, ja valsts iestādes veic darbības ārpus PVN kompensācijas akta ietvariem, PVN kompensācijas akts nodrošina samaksātā priekšnodokļa atmaksāšanu. Privātiem konkurentiem, kas veic tādas pašas darbības, bet nav iekļauti PVN kompensācijas aktā, samaksātais priekšnodoklis netiek kompensēts. Lai gan šā akta galvenais mērķis bija radīt vienādus apstākļus, valsts iestādēm sniedzot pakalpojumus, vai, ja tiek veikti ārpakalpojumi, šis akts radīja jaunus konkurences kropļojumus tādos gadījumos, kad valsts iestādes, sniedzot pakalpojumus, konkurē ar privātiem uzņēmumiem.

Pēc Iestādes sākotnējiem ieskatiem, kompensācija, kas tiek piešķirta saskaņā ar PVN kompensācijas aktu, ir valsts atbalsts EEZ līguma 61. panta 1. punkta nozīmē. Valsts piešķir selektīvas priekšrocības tikai tiem uzņēmumiem, kas ir iekļauti PVN kompensācijas aktā, kas konkurē ar citiem uzņēmumiem EEZ.

Ja tas tiek uzskatīts par valsts atbalstu, tad priekšnodokļa kompensācija būtu uzskatāma par darbības atbalstu. Tālab Iestāde šaubās, vai šajā gadījumā EEZ līguma 61. panta 2. un 3. punktā paredzētie atbilstības principi būtu piemērojami. Turklāt Iestāde uzskata, ka EEZ līguma 59. panta 2. punkts nepamato saderību ar PVN kompensācijas aktu.

SECINĀJUMS

Ņemot vērā minētos apsvērumus, Iestāde nolēma sākt oficiālu izmeklēšanas procedūru saskaņā ar EEZ līguma 1. panta 2. punktu. Ieinteresētās personas ir aicinātas iesniegt savus apsvērumus viena mēneša laikā no šā lēmuma publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION

No 225/06/COL

of 19 July 2006

to initiate the procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement with regard to Article 3 of the Norwegian Act on compensation for value added tax (VAT)

(Norway)

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY ⁽¹⁾,

Having regard to the Agreement on the European Economic Area ⁽²⁾, in particular to Articles 61 to 63 and Protocol 26 thereof,

Having regard to the Agreement between the EFTA States on the Establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ⁽³⁾, in particular to Article 24 thereof,

Having regard to Article 1(2) in Part I and Articles 4(4), 6 and 10 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement,

Whereas:

I. FACTS

1 Procedure

By letter dated 16 October 2003, the Authority received a complaint in which it was alleged that several county municipal schools, which provide specialised educational services in competition with the complainant, receive State aid through the application of input tax compensation provided for in Article 3 of the Value Added Tax Compensation Act ⁽⁴⁾. According to the complainant, municipal schools that provide certain educational services falling outside the VAT system in competition with other undertakings, receive a compensation for the input VAT paid on goods and services purchased in relation to the services they provide on commercial basis, to which private competitors are not entitled. The letter was received and registered by the Authority on 20 October 2003 (*Doc. No. 03-7325 A*).

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as the 'Authority'.

⁽²⁾ Hereinafter referred to as the 'EEA Agreement'.

⁽³⁾ Hereinafter referred to as the 'Surveillance and Court Agreement'.

⁽⁴⁾ Act No 108 of 12 December 2003 on VAT compensation to local and regional authorities (*Lov om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv*). Hereinafter referred to as the 'VAT Compensation Act'.

After various telephone calls between the Authority and the complainant, the latter sent a letter dated 27 July 2004 providing additional information regarding the original complaint (Event No. 289514).

By letter dated 15 December 2004 (Event No. 189295), the Authority informed the Norwegian authorities about the complaint and asked the Norwegian authorities for comments. Further, the Authority requested information and clarifications on the application of the input tax compensation in general and, more specifically, to the public undertakings referred to in the above-mentioned complaint.

By letter dated 17 January 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 14 January 2005, respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance, the Norwegian authorities provided answers to the Authority's questions on the application of input tax compensation in Article 3 of the VAT Compensation Act. The letter was received and registered by the Authority on 18 January 2005 (Event No. 305693).

By letter dated 12 April 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 11 April 2005, respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance, the Norwegian authorities provided information in relation to the seven county municipal schools. The letter was received and registered by the Authority on 14 April 2005 (Event No. 316494).

By letter dated 12 October 2005 (Event No. 345123), the Authority sent a second information request to which the Norwegian authorities replied by letter dated 7 December 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 2 December 2005 and 30 November 2005 respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance. The letter was received and registered by the Authority on 8 December 2005 (Event No. 353753).

2 Legal framework on VAT and VAT Compensation in Norway

First, on the basis of the information provided by the Norwegian authorities, the Authority will briefly describe the general VAT system in Norway, and the provisions of the VAT compensation basically aimed at local and regional authorities.

2.1 The VAT Act

2.1.1 General introduction

The Norwegian authorities introduced value added tax ⁽¹⁾ in 1970 through the Value Added Tax Act of 19 June 1969 ⁽²⁾.

VAT is an indirect tax on consumption of goods and services. VAT is calculated at all stages of the supply chain and on imports of goods and services from abroad. The final consumer, not registered for VAT, absorbs VAT as part of the purchase price. The VAT due at each stage of the supply chain amounts to the difference between output tax and input tax. Output tax is, according to Article 4(1) of the VAT Act, a tax calculated and collected on sales of taxable goods and services. Input tax is, according to Article 4(2) of the VAT Act, a tax accrued on purchases of taxable goods and services. Taxable persons which are liable to output tax are entitled to deduct input tax for the goods and services acquired.

Until 1 July 2001, there was a general liability to pay output tax on supply of goods but only a limited number of services, specifically referred to in the VAT Act, were subject to output tax. From 1 July 2001 onwards, Norway introduced a general liability to pay output tax on supply of services. Certain services explicitly mentioned are still exempted from VAT.

2.1.2 Material scope of the VAT Act

VAT is paid on the sale of goods and services covered by the VAT Act.

Article 2 in Chapter I of the VAT Act provides a definition of goods and services within the meaning of the VAT Act:

'By goods are meant physical objects, including real property. By goods are also meant electric power, water from waterworks, gas, heat and refrigeration. By a service is meant anything that can be supplied that is not regarded as goods as defined in the first sub-section. Also regarded as a service is a limited right to a physical object or real estate property, together with the total or partial utilisation of intangible property.'

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as 'VAT'.

⁽²⁾ Act No 66 of 19 June 1969 on Value Added Tax (Lov om merverdiavgift). Hereinafter referred to as the 'VAT Act'.

Article 3 in Chapter I of the VAT Act defines a sale as follows:

- ‘— The delivery of goods in return for a remuneration, including the delivery of goods produced on order or the delivery of goods in connection with the carrying out of services.
- The carrying out of services in return for remuneration.
- The delivery of goods or the carrying out of services as total or partial return for goods or services received’.

2.1.3 *Deduction and refund (input tax)*

It follows from the first sentence in Article 21 in Chapter VI of the VAT Act that, as a main rule, a registered person engaged in trade or business may deduct input tax on goods and services for use in an enterprise from the output tax charged on sales.

2.1.4 *Transactions falling outside the scope of the VAT Act* ⁽¹⁾

Articles 5, 5a and 5b in Chapter I of the VAT Act exempt certain transactions from the scope of application of the VAT Act. According to Article 5, sales by certain institutions, organisations etc ⁽²⁾ are not covered by the VAT Act ⁽³⁾. Furthermore, according to Article 5a, the VAT Act does not apply to the supply and letting of real estate or rights to real property. Finally, it follows from Article 5b that the supply of certain services, amongst others the supply of health and health related services, social services, educational services, financial services, services related to the exercise of public authority, services in the form of entitlement to attend theatre, opera, ballet, cinema and circus performances, exhibitions in galleries and museums, lottery services, services connected with the serving of foodstuffs in school and student canteens, etc, are not covered by the Act. The suppliers of such services are not permitted to charge output tax and, accordingly, do not get credit for input tax on purchases.

2.1.5 *Liability to pay tax*

According to Article 10(1) in Chapter III of the VAT Act, persons engaged in trade or business and liable to VAT registration, shall calculate and pay tax on sales of goods and services covered by the Act ⁽⁴⁾.

It follows from the above that any undertaking carrying out an activity which does not fall within the scope of the VAT Act pays input tax on its purchases of goods and services but cannot charge output tax on its sales.

However, when the State, municipalities and institutions which are owned or operated by the State or a municipality engage in activities falling within the scope of the VAT Act, they are subject to VAT in the same way as any other person engaged in trade or business on goods and services ⁽⁵⁾. These undertakings shall be registered in the VAT Register and calculate output tax on their sales. Accordingly, such undertakings are entitled to deduct input tax but only on goods and services which are sold to others.

Finally, as mentioned above, like any other undertaking, the State, municipalities and institutions owned or operated by the State may carry out activities which fall outside the scope of the VAT Act. When they carry out such activities which fall outside the VAT Act, they cannot charge output tax. Thus, they cannot, according to the VAT Act, recover input tax paid on their purchases of goods and services related to the said activity.

⁽¹⁾ Article 5 and following of the VAT Act needs to be distinguished from transactions covered by Articles 16 and 17 of the VAT Act, which cover the so-called zero-rated supply (Output tax equal to zero with credit for input tax). A zero-rated supply falls within the scope of the VAT Act, but no output tax is charged since the rate is zero. The provisions of the VAT Act apply in full for such supplies, including the regulations relating to deductions for input tax.

⁽²⁾ Reference is made to Article 5 of the VAT Act according to which sales by certain entities like museums, theatres, non profit associations, etc, fall outside the scope of the VAT Act.

⁽³⁾ Article 5(2) of the VAT Act states that the Ministry of Finance may issue regulations delimiting and supplementing the provisions in the first subsection and may stipulate that businesses referred to in the first subsection, 1(f) shall nevertheless calculate and pay output tax if the exemption brings about a significant distortion of competition in relation to other, registered businesses that supply equivalent goods and services.

⁽⁴⁾ See Chapter IV in connection with Chapter I of the VAT Act.

⁽⁵⁾ See Article 11 of the VAT Act.

2.2 *The VAT Compensation Act*

2.2.1 *General introduction*

The VAT Compensation Act entered into force on 1 January 2004. According to Article 1, the objective of the VAT Compensation Act is to mitigate distortion of competition resulting from the VAT Act. According to the Norwegian authorities, the application of the VAT Act may result in distortions of competition for activities carried out by public authorities which are outside the scope of the VAT Act and which cannot accordingly recover input tax. This may influence decisions of public authorities when choosing between self supply of goods and services and purchase of goods and services liable for output tax from private service providers. By compensating public authorities for input tax on all goods and services, in general, the intention of the Norwegian authorities is to create a level playing field between self supply and outsourcing.

By introducing a general input tax compensation scheme in 2004 mainly for local and regional authorities, the Norwegian authorities replaced a limited input tax compensation scheme for local and regional authorities from 1995 ⁽¹⁾. The old input tax compensation scheme was limited to services explicitly mentioned in the law. According to Article 2 of the old VAT Compensation Act, compensation of input tax covered only services such as laundry services, real estate construction work services and cleaning services.

2.2.2 *Preparatory documents*

a) NOU 2003:3 ⁽²⁾

In 2002, the Norwegian authorities appointed an expert committee ⁽³⁾ to consider solutions for making the VAT system neutral for public authorities in relation to procurement of goods and services.

The Rattsø Committee recommended introducing a compensation scheme for all input tax incurred by local and regional authorities when buying goods and services.

The Rattsø Committee outlined in its report possible new distortions of competition resulting from the proposed general input tax compensation scheme. According to the Rattsø Committee, a general input tax compensation scheme may imply new significant distortions of competition between municipalities carrying out economic activity and private undertakings when the activities carried out fall outside the scope of the VAT Act. This may apply, in the view of the Rattsø Committee, to the provision of services such as health and education. This means that entities falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act ⁽⁴⁾ are compensated for the input tax paid on all their purchases of goods and services whereas private undertakings providing the same services are not.

The Rattsø Committee made an assessment in Section 11.2.8 of its report on the proposed input tax compensation scheme in relation to the State aid rules of the EEA Agreement. The Rattsø Committee pointed out some concerns as to whether the compensation of input tax provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act could constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement ⁽⁵⁾.

b) Ot.prp. nr. 1 (2003-2004) ⁽⁶⁾

Based on the considerations of the Rattsø Committee, the Norwegian Government on 3 October 2003 presented a proposition for a new Act on VAT Compensation ⁽⁷⁾ for municipalities and counties. According to the proposition, public authorities would be compensated for input tax on all goods and services.

The proposition acknowledged that a general compensation scheme would involve distortions of competition between public and private providers of services which are outside the scope of the VAT Act. In order to alleviate these distortions, it was *i.a.* proposed that private and non profit enterprises performing health, education and social services imposed by law should be comprised by the compensation.

⁽¹⁾ Act No 9 of 17 February 1995 on VAT Compensation for local and regional authorities (Lov om kompensasjon for merverdiavgift til kommuner og fylkeskommuner mv.).

⁽²⁾ Norges Offentlige Utredninger (NOU) 2003: 3, Merverdiavgiften og kommunene, Konkurransевridninger mellom kommuner og private (hereinafter referred to as the 'Rattsø report').

⁽³⁾ Hereinafter referred to as 'the Rattsø Committee' or the 'Committee'.

⁽⁴⁾ For the text of this article, see Section 2.2.3 below.

⁽⁵⁾ For the notion of state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement reference is made to Section II.3 below.

⁽⁶⁾ Odelstingsproposisjon nr. 1 (2003-2004) Skatte- og avgiftsopplegget 2004 — lovendringer.

⁽⁷⁾ Hereinafter referred to as 'the proposition'.

2.2.3 Legal provisions

Article 2 of the VAT Compensation Act exhaustively lists the legal persons falling within the scope of the Act. The Article reads:

This act is applicable to:

- a) *Local and regional authorities carrying out local or regional activities in which the local council or county council or another council under the Local Government Act ⁽¹⁾ or other special local governmental legislation are the supreme body;*
- b) *Intermunicipal companies established according to the Local Government Act ⁽²⁾ or other special local governmental legislation;*
- c) *Private or non-profit undertakings in as far as they carry out health, educational or social services which are statutory obligations of local or regional authorities;*
- d) *Day care institutions as mentioned in Article 6 of the Day Care Act ⁽³⁾;*
- e) *Joint Parish Council (Kirkelig fellesråd).*

The undertakings shall be registered in the Central Coordinating Register for Legal Entities (Enhetsregisteret).

According to Article 3 of the VAT Compensation Act, the Norwegian State compensates input tax paid by legal persons falling within the scope of the VAT Compensation Act when buying goods and services from other registered undertakings.

When public undertakings carry out activities within the scope of the VAT Act and consequently charge output tax, they can deduct input tax like other undertakings carrying out the same activities ⁽⁴⁾. On the other hand, when public undertakings carry out activities which fall outside the VAT Act, the VAT Compensation Act provides for the reimbursement of paid input tax ⁽⁵⁾.

Pursuant to Article 4(2) of the VAT Compensation Act, compensation of input tax is not granted when the entity has the right to deduct input VAT according to the VAT Act Chapter VI.

Moreover, Article 5 of the VAT Compensation Act states that total amount of the input tax compensated according to Article 3 of the VAT Compensation Act shall as the main rule be financed by reductions in the annual State transfers to local and regional authorities.

Article 6(1) of the VAT Compensation Act requires legal persons entitled to compensation of input tax to periodically submit data to the County Tax Assessment Office (Fylkesskattekontoret) showing total amount of input tax paid. To qualify for compensation, paid input tax must amount to a minimum of NOK 20 000 within a calendar year ⁽⁶⁾.

2.3 Comments by the Norwegian authorities

In its correspondence with the Authority, the Norwegian authorities claim that the compensation of input tax foreseen under Article 3 of the VAT Compensation Act falls outside the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement. The Norwegian authorities allege that when the scheme was introduced in 2004, municipal appropriations in the annual fiscal budget were reduced accordingly by the expected amount of input tax compensated. Therefore, the Norwegian authorities are of the opinion that the input tax compensation scheme is self-financing, and not financed through State resources from the fiscal budget ⁽⁷⁾.

Further, the Norwegian authorities justify the selective nature of Article 3 of the VAT Compensation Act by referring to the objective of the VAT Compensation Act. According to Article 1 of the VAT Compensation Act, the objective is to mitigate distortion of competition resulting from the general VAT system. By compensating the municipalities for input tax on all goods and services, the Norwegian authorities aim to create a level playing field between self-supply and outsourcing. Accordingly, the Norwegian authorities consider that the compensation of input tax provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act falls within the nature and logic of the VAT system ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Act No 107 of 25 September 1992 on Local Government (Lov om kommuner og fylkeskommuner).

⁽²⁾ Act No 107 of 25 September 1992 on Local Government (Lov om kommuner og fylkeskommuner).

⁽³⁾ Act No 64 of 17 June 2005 on Day Care Institutions (Lov om barnehager).

⁽⁴⁾ See Chapter VI of the VAT Act.

⁽⁵⁾ Article 3 in connection with Article 4 of the VAT Compensation Act.

⁽⁶⁾ See Article 6(2) of the VAT Compensation Act.

⁽⁷⁾ Page 3 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 14 January 2005. The opinion of the Norwegian authorities is repeated on page 2 of letter dated 30 November 2005 from the Norwegian Ministry of Finance.

⁽⁸⁾ Page 2 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 30 November 2005.

Nevertheless, the Norwegian authorities acknowledge that the general input tax compensation scheme may imply an economic advantage for public entities carrying out economic activities falling outside the scope of the VAT Act.

On page 3 of the letter dated 30 November 2005 from the Norwegian Ministry of Finance, the Norwegian authorities state the following:

The full compensation scheme does not include private undertakings which conduct health services, social services or educational services which the law does not require the municipalities to carry out. Input VAT related to these activities must therefore normally be borne by the private undertakings themselves. Consequently when private undertakings carry out such services their operating costs may exceed the operating costs of municipal participants offering the same services'.

Finally, according to the Norwegian authorities, the scope of the VAT Compensation Act was limited in order to prevent it from becoming too extensive and costly for the tax authorities. When the scheme was framed it was also assumed that the number of public authorities carrying out commercial activities in sectors outside the VAT system was insignificant ⁽¹⁾.

II. APPRECIATION

1. The scope of the current State aid investigation

The current State aid investigation started with a complaint regarding the concrete application of the VAT Compensation Act to a number of public undertakings involved in the provision of specialised educational services on a commercial basis. The State aid assessment of the allegations brought forward by the complainant is however intrinsically linked to the analysis of the VAT Compensation Act. Therefore, in the present decision, the Authority carries out an assessment of the VAT Compensation Act as such in relation to the State aid rules of the EEA Agreement.

2. State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement

2.1. Introduction

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.'

First, it must be noted that, as a general rule, the tax system of an EFTA State is not covered by the EEA Agreement. It must be understood that it is for each EFTA State to design and apply a tax system according to its own choices of policy. However, application of a tax measure, such as the input tax compensation provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act, may have consequences that would bring it within the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement. According to the case-law ⁽²⁾, Article 61(1) does not distinguish between measures of State intervention by reference to their causes or aims but defines them in relation to their effects.

Second, the question as to whether the measure at issue constitutes State aid arises only in so far as it concerns an economic activity ⁽³⁾, that is, an activity consisting of offering goods and services on a given market ⁽⁴⁾. A measure constitutes State aid only if it benefits an undertaking, a concept that, for the purposes of application of the rules on competition, encompasses, according to settled case-law, 'every entity engaged in an economic activity, regardless of the legal status of the entity and the way in which it is financed' ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Page 3 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 30 November 2005.

⁽²⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 34; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraph 76; Case 173/73 *Italy v Commission* [1974] ECR 709, paragraph 13; and Case C-241/94 *France v Commission* [1996] ECR I-4551, paragraph 20.

⁽³⁾ The Authority would like to refer to the decision of the European Commission on case N630/2003, local museums in the region of Sardinia. In this decision, the Commission considered that the measures foreseen by the notified scheme were to support museum activities to be undertaken by natural and non-profit institutions and of such a scale that they could be considered as not being economic activities.

⁽⁴⁾ Joined cases C-180/98 to C-184/98 *Pavlov and others* [2000] ECR I-6451, paragraph 75.

⁽⁵⁾ Case C-41/90 *Höfner and Elser* [1991] ECR I-1979, paragraph 21.

Third, aid may be granted to public undertakings as well as to private undertakings ⁽¹⁾. A public undertaking, in order to be regarded as recipient of State aid does not necessarily need to have a legal identity separate from the State. The fact that an entity is governed by public law and is a non-profit making institution does not necessarily mean that it is not an 'undertaking' within the meaning of the State aid rules ⁽²⁾. As mentioned above, the criterion is whether the entity carries out activities of an economic nature ⁽³⁾. In the case at hand, the scope of the VAT Compensation Act is not limited to non-economic activities. While compensation for VAT paid for non-economic activities would not amount to State aid, compensation for input VAT in relation to activities of an economic nature may involve State aid.

The Authority will assess the VAT Compensation Act as a scheme. Following the definition laid down in Article 1(d) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, an aid scheme is any act on the basis of which, without further implementing measures being required, individual aid awards may be made to undertakings defined within the act in a general and abstract manner. It also encompasses any act on the basis of which aid, which is not linked to a specific project, may be awarded to one or several undertakings for an indefinite period of time and/or for an indefinite amount. The measure under scrutiny concerns the compensation of input VAT to any legal person listed under Article 2 of the VAT Compensation Act which covers local and regional authorities, inter-municipal companies, private and non-profit undertakings carrying out statutory obligations on behalf of local authorities and certain other institutions. The compensation for input VAT is not an individual award of support to a single undertaking but a reoccurring event on a regular basis during an indefinite period of time in favour of an undefined number of beneficiaries. Hence, the notified measure has to be qualified as a scheme.

According to case law ⁽⁴⁾, the Authority would like to stress that it will assess the general characteristics of a scheme as such without examining each concrete application of the scheme in order to determine whether State aid is involved. The fact that support may also be granted to recipients which do not constitute undertakings does not alter this assessment.

2.2. State resources

In order to constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, a measure must be granted by the State or through State resources.

The Authority considers that compensation granted under the VAT Compensation Act is granted by State resources since the compensation is granted by the State ⁽⁵⁾.

In the Authority's view it is not relevant for the assessment of whether the measure implies a drain on State resources, whether the central level of the State's cost of the compensation is counterbalanced by reduced transfer to the local and regional authorities as such. That the central level of the State finances is balanced by reducing internal block transfers between different levels of administration, does not alter this conclusion. In any case and although there is an aim to avoid reallocation of economic means between municipalities, reductions in transfers to individual municipalities are in principle independent of what they receive as compensation ⁽⁶⁾.

2.3. Economic advantage

First, an aid measure must confer on the beneficiaries advantages that relieve them of charges that are normally borne from their budget.

A financial measure granted by the State or through State resources to an undertaking which would relieve it from costs which would normally have to be borne by its own budget constitutes an economic advantage ⁽⁷⁾. As a preliminary remark, as stated above, a public authority is only considered to be an undertaking when it carries out an economic activity.

⁽¹⁾ Case C-387/92 *Banco Exterior de España v Ayuntamiento de Valencia* [1994] ECR I-877, paragraph 11.

⁽²⁾ Case C-244/94 *Fédération Française des Sociétés d'Assurance et a. v Ministère de l'Agriculture et de la Pêche* [1995] ECR I-4013, paragraph 21; and Case 78/76 *Steinike & Weinlig v Germany* [1977] ECR 595, paragraph 1.

⁽³⁾ Case 118/85 *Commission v Italy* [1987] ECR 2599, paragraph 7 et seq.

⁽⁴⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 57; Case C-66/02 *Italy v Commission* ECR [2005] not yet published, paragraph 91-92; Cases C-15/98 and C-105/99 *Italy v Commission* ECR [2000] I-8855, paragraph 51; and C-278/00 *Greece v Commission*, [2004] I-3997 paragraph 24.

⁽⁵⁾ See also Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraphs 27-28, where a deduction of VAT on input in a situation where there was no VAT on output was regarded to fulfil the criterion.

⁽⁶⁾ Cf. Ot. prp. Nr. 1 (2003-2004) Section 20.8.7.

⁽⁷⁾ Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjford, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 76 and 78-79; Case C-301/87 *France v Commission* [1990] ECR I-307, paragraph 41.

The payment of input tax is an operating cost related to purchases in the normal course of an undertakings' economic activity, which is normally borne by the undertaking itself. To the extent that the Norwegian authorities compensate input tax on purchases of goods and services to undertakings not subject to VAT, but falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, they grant those undertakings an economic advantage. The operating costs which those undertakings will have to put up with are reduced in accordance with the amount of input tax compensated. In respect of goods and services not subject to output tax (with no credit for input tax), the Norwegian authorities grant, in application of the VAT Compensation Act, an advantage to the undertakings entitled to input tax compensation compared to those undertakings falling outside the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, which are not compensated for input tax.

2.4. Selectivity

Further, to constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, the measure must be selective in that it favours '*certain undertakings or the production of certain goods*'. It has first to be assessed whether the VAT Compensation constitutes a selective measure for being a derogation from the general VAT System. If confirmative, it has to be assessed whether the derogation nevertheless is justified due to the nature or general scheme of the tax system in question. The EFTA Court and European Court of Justice has held that any measure intended partially or wholly to exempt firms in a particular sector from the charges arising from the normal application of the general system, without there being any justification for this exemption on the basis of the nature and logic of the general system, constitutes State aid ⁽¹⁾. A specific tax measure can only be justified by the internal logic of the tax system if it is consistent with it ⁽²⁾. Only if the measure is justified by the nature or logic of the general system does it constitute a general measure ⁽³⁾ and does not fall under Article 61(1) of the EEA Agreement. Hence, if the VAT Compensation is a derogation which can not be justified due to the nature or general scheme of the system, the measure would be regarded as selective.

The VAT is an indirect tax on the consumption of goods and services. As a rule, VAT is calculated at all stages of the supply chain and on the import of goods and services from abroad. The final consumer, who is not registered for VAT, absorbs VAT as part of the purchase price. Although in principle all sales or goods and services are liable to VAT, some supplies are exempt (i.e. without a credit for input tax) which means that such supplies fall entirely outside the scope of the VAT Act. Businesses that only have such supplies cannot register for VAT and are not entitled to deduct VAT ⁽⁴⁾.

The scope of the VAT Compensation Act is positively defined in that only legal persons falling within Article 2 of the VAT Compensation Act can be compensated for input tax on purchases. The advantage granted under the VAT Compensation Act for undertakings refunded for their input tax implies a relief from the obligation that follows from the general VAT system. These undertakings are placed in a more favourable financial position than others providing the same services or goods but which are not listed under the VAT Compensation Act ⁽⁵⁾.

The fact that the number of undertakings able to claim entitlement under the measure at issue may be very large or that they belong to different sectors of activity is, according to settled case law ⁽⁶⁾, not sufficient to call into question its selective nature and therefore to rule out its classification as State aid. Similarly, aid may concern a whole economic sector and still be covered by Article 61(1) of the EEA Agreement ⁽⁷⁾.

The next step is then to assess whether this compensation nevertheless is in line with the nature and logic of the VAT system. In order to determine whether it is consistent with the nature and logic of the general VAT system, the Authority must assess whether the input tax refund provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act meets the objectives inherent in the VAT system itself, or whether it pursues other objectives outside the VAT system.

⁽¹⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 38; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 76-89; Case 173/73 *Italy v Commission* [1974] ECR 709, paragraph 16.

⁽²⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 38; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 84-85; Joined cases T-127/99, T-129/99 and T-148/99 *Territorio Histórico de Alava et al v Commission* [2002] ECR II-1275, paragraph 163.

⁽³⁾ Case C-143/99 *Adria-Wien Pipeline and Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* [2001] ECR I-8365, paragraph 42; Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 43.

⁽⁴⁾ These exemptions must be differentiated from the supplies which are zero-rated (i.e. exempt with a credit for input tax). The provisions of the VAT Act apply in full to such supplies, including the regulations relating to deductions for input VAT.

⁽⁵⁾ Case C-387/92 *Banco Exterior de España v Ayuntamiento de Valencia* [1994] ECR I-877, paragraph 14.

⁽⁶⁾ Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 42; Case C-409/00 *Spain v Commission* [2003] ECR I-1487 paragraph 48.

⁽⁷⁾ Case C-75/97 *Belgium v Commission* [1999] ECR I-3671 paragraph 33.

The Norwegian authorities state that, according to Article 1 of the VAT Compensation Act, the objective of the input tax compensation is to create a level playing field between self-supply and outsourcing. The objective pursued with the introduction of the VAT Compensation Act is to facilitate and encourage the choice by public entities between self supply and outsourcing of goods and services subject to VAT. The merit of the VAT Compensation Act is thus to create a level playing field between self supply and outsourcing by public entities. Although this objective is commendable, in the opinion of the Authority this can hardly be said to be in the nature and logic of the VAT system itself which is, as mentioned above, a tax on consumption. The VAT compensation is not a part of the VAT system, established in 1970, as such but a later separate measure to rectify some of the distortions created by the VAT system.

For the above mentioned reasons, in the preliminary opinion of the Authority the VAT compensation cannot be seen to be in the nature and logic of the VAT system. Hence, the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act is selective in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

2.5. *Distortion of competition*

A measure must distort or threaten to distort competition for it to fall within the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Only public and private entities falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act benefit from input tax compensation. However, when these entities provide services falling outside the VAT system in competition with undertakings falling outside the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, the latter will have to put up with higher purchase costs although they carry out similar services. Although the input tax compensation has been aimed at mitigating distortions for municipal acquisitions, it has created a distortion of competition between public authorities carrying out economic activities and private undertakings carrying out the same economic activities in sectors outside the scope of the VAT Act. By way of example, public schools providing specialised educational services in competition with other private operators receive a compensation for the input VAT paid in relation to these services whereas the latter have to put up with this costs. Accordingly, due to the intervention of the State, the products offered by private operators could be more expensive and thus competition is distorted. In areas where both public and private operators are compensated the aid would still threaten to distort competition between national and other EEA operators.

Thus, regarding provision of services outside the scope of the VAT Act, the Authority is of the preliminary opinion that competition between undertakings is distorted.

2.6. *Effect on trade*

A State aid measure falls within the scope of 61(1) of the EEA Agreement only in as far as it affects trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement.

In the following, the Authority will assess whether the limitation of the scheme under assessment to certain legal persons and certain sectors hinders the aid from being capable of affecting trade between the Contracting Parties and hence brings it outside the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Whenever an aid measure strengthens the position of an undertaking compared to other undertakings competing in intra EEA trade, the latter must be regarded as affected by that aid ⁽¹⁾.

This is so even if the beneficiary undertaking is itself not involved in cross-border activities ⁽²⁾. This is because domestic production may be maintained or increased with the result that undertakings established within the area covered by the EEA Agreement have less chance of exporting their products to the market in the EEA State granting aid ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 59; Case 730/79 *Philip Morris v Commission* [1980] ECR 2671, paragraph 11.

⁽²⁾ Case T-55/99 *CETM v Commission* [2000] ECR II-3207, paragraph 86.

⁽³⁾ Case E-6/98 *Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 59; Case C-303/88 *Italy v Commission* [1991] ECR I-1433, paragraph 27; Joined Cases C-278/92 to C-280/92 *Spain v Commission* [1994] ECR I-4103, paragraph 40; Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 78.

Moreover, the character of the aid does not depend on the local or regional character of the services supplied or on the scale of the field of activity concerned ⁽¹⁾. The local character of the activities of the beneficiaries of a measure constitutes one of the features to be taken into account in the assessment of whether there is an effect on trade but it is not sufficient to prevent the aid from having an effect on trade ⁽²⁾. According to settled case-law, the relatively small amount of aid, or the relatively small size of the undertaking which receives it, does not, as such, exclude the possibility that trade within the EEA might be affected ⁽³⁾.

In the assessment of the effect on trade, the Authority is not required to determine the actual effect of an aid scheme but to examine whether it is potentially liable to affect trade within the EEA ⁽⁴⁾. Thus, the criterion of the effect on trade has been traditionally interpreted in a non restrictive way to the effect that, in general terms, a measure is considered to be State aid if it is *capable* of affecting trade between the EEA States ⁽⁵⁾.

In principle, the beneficiaries under the VAT compensation scheme can receive compensation for input VAT under the conditions of the scheme, regardless of whether aid to operators in these sectors would have an effect on trade. Since the VAT compensation arrangement is assessed as a scheme, the Authority must assess the general features of the scheme, as such, to ascertain whether it involves State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Case law of the ECJ has established that '*in the case of an aid scheme, the Commission may confine itself to examining the general characteristics of the scheme in question without being required to examine each particular case in which it applies.*' ⁽⁶⁾. The EFTA Court has also endorsed this interpretation ⁽⁷⁾.

Aid can be granted to undertakings operating in sectors open for competition with other undertakings in the EEA. The complaint received by the Authority illustrates that aid might be granted to undertakings operating in competition with other undertakings in the EEA. Undertakings established in neighbouring European countries provide specialised educational services in competition with Norwegian institutions which benefit from the application of the VAT Compensation Act.

Articles 5 and 5a in Chapter I of the VAT Act exempt certain transactions from the scope of application of the VAT Act. Furthermore, Article 5b of the same Act provides that the supply of certain services, amongst others the supply of health and health related services, social services, educational services, financial services, services related to the exercise of public authority, services in the form of entitlement to attend theatre, opera, ballet, cinema and circus performances, exhibitions in galleries and museums, lottery services, services connected with the serving of foodstuffs in school and student canteens, etc, are not covered by the Act. All these services are hence outside the scope of the VAT system, but are in principle covered by the VAT Compensation act ⁽⁸⁾. Some of these sectors are partly or fully open for EEA-wide competition. Aid granted to undertakings in these sectors is thus capable of affecting trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement.

For these reasons, and taking into account the Court's jurisprudence, the Authority preliminarily considers that the VAT Compensation Act is a general nationwide compensation scheme which is capable of affecting trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 77; Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 33; Case C-71/04 *Administración del Estado v Xunta de Galicia* [2005] not yet reported, paragraph 40.

⁽²⁾ Joined Cases T-298/97 to T-312/97 e.a. *Alzetta a.o. v Commission* [2000] ECR II-2319, paragraph 91.

⁽³⁾ Case C-71/04 *Administración del Estado v Xunta de Galicia* [2005] not yet reported, paragraph 41; Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 81; Joined Cases C-34/01 to C-38/01 *Enirisorse* [2003] ECR I-14243, paragraph 28; Case C-142/87 *Belgium v Commission* ('*Tubemeuse*') [1990] ECR I-959, paragraph 43; Joined Cases C-278/92 to C-280/92 *Spain v Commission* [1994] ECR I-4103, paragraph 42.

⁽⁴⁾ Case C-298/00 P *Italy v Commission* [2004] ECR I-4087, paragraph 49; and Case C-372/97 *Italy v Commission* [2004] ECR I-3679, paragraph 44.

⁽⁵⁾ Joined Cases T-298/97-T-312/97 e.a. *Alzetta a.o. v Commission* [2000] ECR II-2319, paragraphs 76-78.

⁽⁶⁾ Case T-171/02 *Regione autonoma della Sardegna v Commission* [2005] not yet reported, paragraph 102; Case 248/84 *Germany v Commission* [1987] ECR 4013, paragraph 18; Case C-75/97 *Belgium v Commission* [1999] ECR I-3671, paragraph 48; and Case C-278/00 *Greece v Commission* [2004] ECR I-3997, paragraph 24.

⁽⁷⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] Report of the EFTA Court, page 76, paragraph 57.

⁽⁸⁾ Article 4 of the VAT Compensation Act introduces some limitation of the possibility to be compensated.

⁽⁹⁾ The Authority and the European Commission have considered that local projects of limited scale, (see, amongst other examples, the Authority's Decision on the private day-care facilities on public sites with subsidised real estate leasehold fees in Oslo, Decision No 291/03/COL of 18 December 2003 or Commission's Decisions on cases N530/99 Restoration of Santa María de Retuerta Monastery or NN136/A/02 Ecomusée d'Alsace) do not affect trade. However, in the case of schemes with such a broad scope of application as the one at hand, the Authority has considered that the effect on trade cannot *a priori* be excluded (see in particular, the Authority's Decision No 298/05/COL on the proposal for regionally differentiated rates of social security contributions for certain economic sectors).

2.7. Conclusion

Since all conditions set out in Article 61(1) of the EEA Agreement seem to be fulfilled, it is the preliminary view of the Authority that, in applying the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act, the Norwegian authorities grant State aid to undertakings falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act.

3. Procedural requirements

Pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, *'the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid (...). The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision'*.

The Norwegian authorities did not notify the introduction of the input tax compensation provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act to the Authority. For the reasons mentioned above, the Authority is of the preliminary opinion that the VAT Compensation Act constitutes State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Thus, the Norwegian authorities should have notified the introduction of this measure to the Authority and should have awaited the Authority's decision before putting the scheme into effect. The Authority therefore preliminarily concludes that the Norwegian authorities have not respected their obligations pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

4. Compatibility of the aid

The Authority has doubts as to whether any of the grounds for compatibility foreseen under Article 61(2) and (3) of the EEA Agreement could be applicable to the case at hand.

The Authority is of the preliminary opinion that none of the derogations mentioned in Article 61(2) of the EEA Agreement can be applied to the case at hand.

Furthermore, the Authority has doubts whether the input tax compensation laid down in the VAT Compensation Act can be considered compatible on the basis of Article 61(3) of the EEA Agreement.

The input tax compensation cannot be considered within the framework of Article 61(3)(a) of the EEA Agreement since none of the Norwegian regions qualify for this provision, which requires an abnormally low standard of living or serious underemployment.

This compensation does not seem to promote the execution of an important project of common European interest or remedy a serious disturbance in the economy of a State, as it is requested for compatibility on the basis of Article 61(3)(b) of the EEA Agreement.

Concerning Article 61(3)(c) of the EEA Agreement, aid could be deemed compatible with the EEA Agreement if the aid facilitates the development of certain economic activities or of certain economic areas and where such aid does not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest. The aid scheme at hand does not seem to facilitate the development of certain economic activities or areas.

In addition, the Authority considers that a reduction in the running costs of an undertaking, such as the input tax, constitutes operating aid. This type of aid is, in principle, prohibited. The Authority does not know of any reason in the case at hand to deviate from this approach.

Aid can be compatible under the derogation in Article 59(2) of the EEA Agreement. However, the Authority preliminarily considers that Article 59(2) of the EEA Agreement does not seem to justify the compatibility of the VAT Compensation Act.

5. Conclusion

Based on the information submitted by the Norwegian authorities, the Authority preliminarily considers that the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act constitutes State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Furthermore, the Authority has doubts that the input tax compensation can be considered compatible with the State aid rules of the EEA Agreement.

Consequently, and in accordance with Article 4(4) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Authority is obliged to open the procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. The decision to open proceedings is without prejudice to the final decision of the Authority.

In light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, requests the Norwegian authorities to submit their comments within **two months** of the date of receipt of this Decision.

In light of the foregoing considerations, the Authority requires the Norwegian authorities within **two months** of receipt of this decision to provide all documents, information and data needed for the assessment of the compatibility of the VAT Compensation Act with the State aid rules of the EEA Agreement.

The Authority would like to remind the Norwegian authorities that, according to the provisions of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, any incompatible aid unlawfully put at the disposal of the beneficiaries will have to be recovered, unless this recovery would be contrary to a general principle of EEA law.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The EFTA Surveillance Authority has decided to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement against Norway regarding the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act.

Article 2

The Norwegian authorities are requested, pursuant to Article 6(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, to submit their comments on the opening of the formal investigation procedure within two months from the receipt of this Decision.

Article 3

The Norwegian authorities are required to provide within two months from notification of this decision, all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the aid measure.

Article 4

Other Contracting Parties to the EEA Agreement and interested parties shall be informed by the publishing of a meaningful summary and the full text of this Decision in the EEA Section of the *Official Journal of the European Union* and the EEA Supplement thereto, inviting them to submit comments within one month from the date of publication of this Decision.

Article 5

This Decision is addressed to the Kingdom of Norway.

Article 6

Only the English version is authentic.

Done at Brussels, 19 July 2006

For the EFTA Surveillance Authority,

Bjørn T. GRYDELAND

President

Kristján A. STEFÁNSSON

College Member

III

(Paziņojumi)

KOMISIJA

Uzaicinājums privātpersonām piedalīties datubāzes izveidē, kurā apkopotu ziņas par iespējamiem neatkarīgiem ekspertiem, kas palīdzētu Komisijas dienestiem veikt ar Septīto PTA pamatprogrammu saistītos uzdevumus

(2006/C 305/16)

1. Ar šo Komisija aicina privātpersonas iesniegt pieteikumus par neatkarīgu ekspertu datubāzes izveidi, kurus varētu uzaicināt saistībā ar
 - Eiropas Kopienas Septīto pamatprogrammu pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem (2007 — 2013) ⁽¹⁾ un tās īpašajām programmām (EK pamatprogrammu)
 - Eiropas Atomenerģētikas kopienas (Euratom) Septīto pamatprogrammu kodolpētniecības un mācību pasākumiem (2007 — 2011) ⁽¹⁾ un tās īpašajām programmām (Euratom pamatprogrammu),(kopā — “Septītā pamatprogramma”).
2. EK pamatprogrammu organizēs, veidojot piecas īpašas programmas, kas aptvers šādas jomas:
 - sadarbība,
 - idejas,
 - cilvēki,
 - iespējas,
 - Kopīgā pētniecības centra darbības, kas nav saistītas ar kodoljautājumiem.Euratom pamatprogrammu organizēs, veidojot divas īpašas programmas, kas aptvers šādas jomas:
 - pētniecība kodolsintēzes jomā, kodoldališanās un aizsardzība pret radiāciju,
 - Kopīgā pētniecības centra darbības, kas ir saistītas ar kodolenerģiju.
3. Ievērojot piemērojamus kritērijus un procedūras, kas izveidotas ar noteikumiem par uzņēmumu, pētniecības centru un augstskolu dalību darbībās, uz kurām attiecas Septītā pamatprogramma, un par pētniecības rezultātu (2007 — 2013) izplatīšanu, un ar noteikumiem par uzņēmumu, pētniecības centru dalību darbībās, uz kurām attiecas Eiropas Atomenerģētikas kopienas Septītā pamatprogramma, un par pētniecības rezultātu (2007 — 2013) izplatīšanu (kopā — “noteikumi”), Komisija izraudzīsies neatkarīgus ekspertus:
 - kas palīdzēs novērtēt priekšlikumu atbilstību dažādajiem Septītās pamatprogrammas zinātnes, tehnoloģiju un sociālekonomiskajiem mērķiem. Veicot novērtējumu, būs jāizstrādā ieteikumi par to, kā pētniecības darbā optimāli sasniegt attiecīgo īpašo programmu mērķus,
 - kas palīdzēs uzraudzīt Kopienas atlasītos un finansētos projektus, vajadzības gadījumā arī projektus, ko finansē Kopiena saistībā ar iepriekšējām PTA pamatprogrammām,
 - citiem mērķiem, kad var būt vajadzīgas īpašas zināšanas (piem., īstenošanas uzraudzība, PTA programmu un politikas jomu ietekmes novērtējums).
4. Tādēļ Komisija ar šo aicina privātpersonas pieteikties par iespējamiem neatkarīgiem ekspertiem, kurus iekļautu Septītās pamatprogrammas ekspertu Komisijas datubāzē.

⁽¹⁾ Vēl nav publicēta OV. Šis uzaicinājums publicēts, pirms pieņemta un stājusies spēkā Septītā pamatprogramma. Tāpēc uzaicinājums pilnībā sāks darboties pēc tam, kad būs stājusies spēkā Septītā pamatprogramma un varēs pārbaudīt, vai noteikumi par individuālajiem novērtējuma ekspertiem nav būtiski mainījušies. Pret Komisiju nevar celt prasību tāpēc vien, ka uzaicinājums publicēts pirms Septītās pamatprogrammas pieņemšanas.

Tomēr jānorāda, ka Komisijai nav saistoši izraudzīties ekspertus tikai no šīs datubāzes. Tā var izraudzīties neatkarīgus ekspertus no ārienes, ja tā paredzēts izraudzīšanas procedūrās, kas paredzētas noteikumos, un saskaņā ar šīm procedūrām.]

5. Vajadzīgs, lai iespējamajiem neatkarīgajiem ekspertiem būtu iemaņas un zināšanas, kas nodarētu darbības jomās, kurās var lūgt viņu palīdzību.

Vajadzīgs arī, lai iespējamajiem neatkarīgajiem ekspertiem būtu liela profesionālā pieredze publiskajā un privātajā sektorā vienā vai vairākās šādās darbības jomās:

- pētniecībā attiecīgajās zinātnes un tehnoloģiju nozarēs,
- PTA projektu, programmu vai politikas jomu administrēšanā, vadībā vai novērtēšanā,
- PTA projektu, tehnoloģiju nodošanas, jauninājumu, uzņēmumu sadarbības rezultātu izmantošanā jo īpaši attiecībā uz MVU,
- jautājumos, kuros saskaras zinātne un sabiedrība (piem., izglītībā, saziņā, sniedzot eksperta atzinumu, saistībā ar risku, ētikā u.c.),
- starptautiskajā sadarbībā zinātnē un tehnoloģijā,
- cilvēkresursu attīstībā.

Iespējamajiem neatkarīgajiem ekspertiem vajadzīgas arī atbilstīgas valodu prasmes.

6. Lai nodrošinātu priekšlikumu novērtējumu un projektu uzraudzības, un, attiecīgā gadījumā, citu uzdevumu neatkarīgu veikšanu, izraudzītajiem neatkarīgajiem ekspertiem būs jāparaksta dokuments, apliecinot, ka viņiem izraudzīšanās laikā nav interešu konflikta un ka viņi apņemas informēt Komisiju, ja šāds konflikts rastos, viņiem sniedzot atzinumu vai pildot pienākumus. Darbā viņiem ir godprātīga attieksme pret pienākumu, un viņi ievēro uzticētās informācijas un dokumentu konfidencialitāti.
7. Pieteikumus var iesniegt, izmantojot elektronisku tiešsaistes iesniegumu veidlapu, kas pieejama tīmekļa vietnē <http://cordis.europa.eu/emmp7>.

Pieteikuma veidlapa jāaizpilda vienā no Eiropas Savienības oficiālajām valodām. Svarīgi, lai pieteikšanās notiktu cik iespējams drīz, tā ka Komisija varētu izmantot neatkarīgo

ekspertu datubāzi pirmajā Septītās pamatprogrammas priekšlikumu novērtēšanas sesijā, kas gaidāma 2007. gada martā. Pēc 2013. gada 31. jūlija pieteikumus vairs nepieņems.

Pieteikumu iesniedzēji, kas jau reģistrēti Sestās pamatprogrammas īstenošanai sagatavotajā neatkarīgo ekspertu datubāzē un kas vēlas pieteikties Septītajai pamatprogrammai, tiek aicināti apmeklēt Cordis tīmekļa lappusi

http://cordis.europa.eu/research_openings/home.html.

Šajā tīmekļa lappusē viņi tiks aicināti pārnest savus datus uz Septītās pamatprogrammas datubāzi, atjaunināt atslēgvārdus un ziņas par viņu profesionālo pieredzi.

Visas pilnīgās saņemtās ziņas tiks iekļautas Komisijas iespējamo neatkarīgo ekspertu datubāzē, kas izveidota Septītajai pamatprogrammai. Personas datus, kas tiks savākti saistībā ar šo uzaicinājumu tiks apstrādāti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti.

8. Pārredzamības labad un atbilstīgi Eiropas Pētniecības telpas mērķiem Komisija var atļaut sabiedriskām pētniecības finansēšanas struktūrām no dalībvalstīm un pamatprogrammu asociētajām valstīm, kā arī citām Kopienas programmām piekļūt tās iespējamo neatkarīgo ekspertu datubāzei, ja vien attiecīgie pieteikumu iesniedzēji iepriekš tam piekrituši.

Turklāt saskaņā ar noteikumos paredzētajām procedūrām priekšlikumu novērtēšanai izraudzītie neatkarīgo ekspertu saraksti tiks regulāri publicēti internetā.

9. Eiropas Komisija īsteno politiku, kura nodrošina vienādas iespējas sievietēm un vīriešiem. Šajā sakarā Komisija izvirzījusi mērķi, lai novērtēšanas padomēs, ja vien iespējams, būtu 40 % sieviešu. Lai sasniegtu šo mērķi, būtu īpaši vēlams saņemt pieteikumus no pietiekami kvalificētām sievietēm.

Uzaicinājums organizācijām iesniegt sarakstus ar iespējamiem neatkarīgiem ekspertiem, kuri palīdzētu Komisijas dienestiem veikt ar Septīto PTA pamatprogrammu saistītos uzdevumus

(2006/C 305/17)

1. Ar šo Komisija aicina zinātnes, profesionāļu, rūpniecības un vispārējās pētniecības iestādes un akadēmiskās aprindas, kā arī citas organizācijas, kas ir aktīvi ieinteresētas darboties pētniecībā un tehnoloģiju attīstībā (PTA), iesniegt sarakstus ar to ierosinātiem neatkarīgiem ekspertiem, kurus varētu uzaicināt, lai tie sniedz palīdzību saistībā ar

— Eiropas Kopienas Septīto pamatprogrammu pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem (2007 — 2013) ⁽¹⁾ un tās īpašajām programmām (EK pamatprogrammu)

— Eiropas Atomenerģētikas kopienas (Euratom) Septīto pamatprogrammu kodolpētniecības un mācību pasākumiem (2007 — 2011) ⁽¹⁾ un tās īpašajām programmām (Euratom pamatprogrammu),

(kopā — “Septītā pamatprogramma”).

2. EK pamatprogrammu organizēs, veidojot piecas īpašas programmas, kas aptvers šādas jomas:

— sadarbība,

— idejas,

— cilvēki,

— iespējas,

— Kopīgā pētniecības centra darbības, kas nav saistītas ar kodoljautājumiem.

Euratom pamatprogrammu organizēs, veidojot divas īpašas programmas, kas aptvers šādas jomas:

— pētniecība kodolsintēzes jomā, kodoldališanās un aizsardzība pret radiāciju,

— Kopīgā pētniecības centra darbības, kas ir saistītas ar kodolenerģiju.

3. Ievērojot piemērojamus kritērijus un procedūras, kas izveidotas ar noteikumiem par uzņēmumu, pētniecības centru un augstskolu dalību darbībās, uz kurām attiecas Septītā pamatprogramma, un par pētniecības rezultātu (2007 — 2013) izplatīšanu, un ar noteikumiem par uzņēmumu, pētniecības centru dalību darbībās, uz kurām attiecas Eiropas Atomenerģētikas kopienas Septītā pamatprogramma, un par pētniecības rezultātu (2007 — 2013) izpla-

tīšanu (kopā — “noteikumi”), Komisija izraudzīsies neatkarīgus ekspertus:

— kas palīdzēs novērtēt priekšlikumu atbilstību dažādajiem Septītās pamatprogrammas zinātnes, tehnoloģiju un sociālekonomiskajiem mērķiem. Veicot novērtējumu, būs jāizstrādā ieteikumi par to, kā pētniecības darbā optimāli sasniegt attiecīgo īpašo programmu mērķus,

— kas palīdzēs uzraudzīt Kopienas atlasītos un finansētos projektus, vajadzības gadījumā arī projektus, ko finansē Kopiena saistībā ar iepriekšējām PTA pamatprogrammām,

— citiem mērķiem, kad var būt vajadzīgas īpašas zināšanas (piem., īstenošanas uzraudzība, PTA programmu un politikas jomu ietekmes novērtējums).

4. Tādēļ Komisija ar šo aicina zinātnes, profesionāļu, rūpniecības, vispārējās pētniecības iestādes un/vai akadēmiskās aprindas, kā arī citas organizācijas, kas ir aktīvi ieinteresētas darboties PTA, iesniegt iespējamu neatkarīgu ekspertu sarakstus, kurus varētu iekļaut Septītās pamatprogrammas ekspertu datubāzē. Īpaši vēlams, lai tiktu ierosināti eksperti no citām iestādēm, organizācijām vai valstīm, nevis iesniedzēja paša iestādes/organizācijas.

Tomēr jānorāda, ka Komisijai nav saistoši izraudzīties ekspertus tikai no šīs datubāzes. Tā var izraudzīties neatkarīgus ekspertus no ārienes, ja tā paredzēts izraudzīšanas procedūrās, kas paredzētas noteikumos, un saskaņā ar šīm procedūrām.]

5. Vajadzīgs, lai iespējamajiem neatkarīgajiem ekspertiem būtu iemaņas un zināšanas, kas noderētu darbības jomās, kurās var lūgt viņu palīdzību.

Vajadzīgs arī, lai iespējamajiem neatkarīgajiem ekspertiem būtu liela profesionālā pieredze publiskajā un privātajā sektorā vienā vai vairākās šādās darbības jomās:

— pētniecībā attiecīgajās zinātnes un tehnoloģiju nozarēs,

— PTA projektu, programmu vai politikas jomu administrēšanā, vadībā vai novērtēšanā,

— PTA projektu, tehnoloģiju nodošanas, jauninājumu, uzņēmumu sadarbības rezultātu izmantošanā jo īpaši attiecībā uz MVU,

⁽¹⁾ Vēl nav publicēta OV. Šis uzaicinājums publicēts, pirms pieņemta un stājusies spēkā Septītā pamatprogramma. Tāpēc uzaicinājums pilnībā sāks darboties pēc tam, kad būs stājusies spēkā Septītā pamatprogramma un varēs pārbaudīt, vai noteikumi par individuālajiem novērtējuma ekspertiem nav būtiski mainījušies. Pret Komisiju nevar celt prasību tāpēc vien, ka uzaicinājums publicēts pirms Septītās pamatprogrammas pieņemšanas.

- jautājumos, kuros saskaras zinātne un sabiedrība (piem., izglītībā, saziņā, sniedzot eksperta atzinumu, saistībā ar risku, ētikā u.c.),
- starptautiskajā sadarbībā zinātnē un tehnoloģijā,
- cilvēkresursu attīstībā.

Iespējamajiem neatkarīgajiem ekspertiem vajadzīgas arī atbilstīgas valodu prasmes.

6. Lai nodrošinātu priekšlikumu novērtējumu un projektu uzraudzības, un, attiecīgā gadījumā, citu uzdevumu neatkarīgu veikšanu, izraudzītajiem neatkarīgajiem ekspertiem būs jāparaksta dokuments, apliecinot, ka viņiem izraudzīšanās laikā nav interešu konflikta un ka viņi apņemas informēt Komisiju, ja šāds konflikts rastos, viņiem sniedzot atzinumu vai pildot pienākumus. Darbā viņiem ir godprātīga attieksme pret pienākumu, un viņi ievēro uzticētās informācijas un dokumentu konfidencialitāti.
7. Iepriekšminētās organizācijas tiek aicinātas izteikt ieinteresētību, apmeklējot Cordis tīmekļa lappusi (<http://cordis.europa.eu/emmp7>), kas izveidota šim nolūkam. Tās varēs šajā lappusē ieiet, lai iesniegtu to ekspertu sarakstus, kurus vēlas ieteikt. Svarīgi, lai ieinteresētība tiktu pausta cik iespējams drīz, tā ka Komisija varētu izmantot iespējamo ekspertu sarakstus pirmajā Septītās pamatprogrammas priekšlikumu novērtēšanas sesijā, kas gaidāma 2007. gada martā.

Pēdējā sarakstu iesniegšanas diena ir 2013. gada 31. jūlijs.

Katrā ierosināto ekspertu sarakstā jānorāda

- pilnīgs ierosināto ekspertu vārds un tituls,
- katra eksperta e-pasta adrese,
- pētniecības joma vai pētniecības jomu kopums, kurām eksperts tiek ierosināts.

Ierosināto iespējamo neatkarīgo ekspertu saraksti jāiesniedz vienā no Eiropas Savienības oficiālajām valodām.

Saņēmusi šos sarakstus, Komisija sazinās ar ierosinātajiem neatkarīgajiem ekspertiem, informē viņus par ieteikumu un uzaicina reģistrēt ziņas par sevi Komisijas iespējamo neatkarīgo ekspertu datubāzē, kas izveidota Septītajai pamatprogrammai.

Personas datus, kas tiks savākti saistībā ar šo uzaicinājumu tiks apstrādāti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti.

8. Pārredzamības labad un atbilstīgi Eiropas Pētniecības telpas mērķiem Komisija var atļaut sabiedriskām pētniecības finansēšanas struktūrām no dalībvalstīm un pamatprogrammu asociētajām valstīm, kā arī citām Kopienas programmām piekļūt tās iespējamo neatkarīgo ekspertu datubāzei, ja vien attiecīgie pieteikumu iesniedzēji iepriekš tam piekrituši.

Turklāt saskaņā ar noteikumos paredzētajām procedūrām priekšlikumu novērtēšanai izraudzītie neatkarīgo ekspertu saraksti tiks regulāri publicēti internetā.

9. Eiropas Komisija īsteno politiku, kura nodrošina vienādas iespējas sievietēm un vīriešiem. Šajā sakarā Komisija izvirzījusi mērķi, lai novērtēšanas padomēs, ja vien iespējams, būtu 40 % sieviešu. Lai sasniegtu šo mērķi, tā ar šo aicina organizācijas, kas iesniedz iespējamo neatkarīgo ekspertu sarakstus, nodrošināt sarakstos līdzsvarotu skaitu sieviešu un vīriešu.